

Uradni list

Evropske unije

L 122

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 54

11. maj 2011

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 443/2011 z dne 5. maja 2011 o razširitvi dokončne izravnalne dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 598/2009 za uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, na uvoz biodizla, poslanega iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom iz Kanade ali ne, in o razširitvi dokončne izravnalne dajatve uvedene z Uredbo (ES) št. 598/2009 na uvoz biodizla v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, in o zaključku preiskave v zvezi z uvozom, poslanim iz Singapurja 1
- ★ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 444/2011 z dne 5. maja 2011 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 599/2009 za uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, na uvoz biodizla, poslanega iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom iz Kanade ali ne, in o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 599/2009 na uvoz biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, in o zaključku preiskave v zvezi z uvozom, poslanim iz Singapurja 12
- ★ Uredba Komisije (EU) št. 445/2011 z dne 10. maja 2011 o sistemu podeljevanja spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, za tovarne vagoni in o spremembi Uredbe (ES) št. 653/2007 ⁽¹⁾ 22
- ★ Uredba Komisije (EU) št. 446/2011 z dne 10. maja 2011 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije 47

Cena: 7 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 447/2011 z dne 6. maja 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo	63
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 448/2011 z dne 6. maja 2011 o vpisu imena v register zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb (Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (ZGO))	65
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 449/2011 z dne 6. maja 2011 o vpisu nekaterih imen v register zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (ZOP), 龙井茶 (Longjing Cha) (ZOP), 琚溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (ZOP), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (ZGO))	67
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 450/2011 z dne 10. maja 2011 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	69

DIREKTIVE

★ Direktiva Komisije 2011/58/EU z dne 10. maja 2011 o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS za podaljšanje vključitve karbendazima kot aktivne snovi ⁽¹⁾	71
--	----

SKLEPI

2011/276/EU:

★ Sklep Komisije z dne 26. maja 2010 o državni pomoči v obliki sporazuma o davčni poravnavi, ki jo je Belgija odobrila družbi Umicore S.A. (prej „Union Miniere S.A.“) (državna pomoč C 76/03 (ex NN 69/03)) (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 2538) ⁽¹⁾	76
---	----

2011/277/EU:

★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 10. maja 2011 o spremembi Priloge II k Odločbi 93/52/EGS glede priznanja nekaterih regij v Italiji kot uradno prostih bruceloze (<i>B. melitensis</i>) ter spremembi prilog k Odločbi 2003/467/ES glede priznanja nekaterih regij Italije, Poljske in Združenega kraljestva kot uradno prostih goveje tuberkuloze, goveje bruceloze in enzooske goveje levkoze (notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 3066) ⁽¹⁾	100
--	-----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 443/2011

z dne 5. maja 2011

o razširitvi dokončne izravnalne dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 598/2009 za uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, na uvoz biodizla, poslanega iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom iz Kanade ali ne, in o razširitvi dokončne izravnalne dajatve uvedene z Uredbo (ES) št. 598/2009 na uvoz biodizla v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, in o zaključku preiskave v zvezi z uvozom, poslanim iz Singapurja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ukrepi⁽¹⁾. Preiskava, na podlagi katere je bila sprejeta dokončna uredba, je v nadaljnjem besedilu imenovana „prvotna preiskava“.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti⁽¹⁾ („osnovna uredba“), zlasti člena 23(4) Uredbe,

- (3) Treba je tudi opozoriti, da je Svet z Uredbo (ES) št. 599/2009⁽⁴⁾ uvedel dokončno protidampinško dajatev, ki je znašala od 0 EUR do 198 EUR na tono na uvoz zadevnega izdelka.

ob upoštevanju predloga, ki ga je Evropska komisija predložila po posvetovanju s Svetovalnim odborom,

1.2 Zahtevek

- (4) Komisija je 30. junija 2010 prejela zahtevek v skladu s členom 23(4) osnovne uredbe za preiskavo morebitnega izogibanja izravnalnim ukrepom, uvedenim na uvoz zadevnega izdelka. Zahtevek je v imenu proizvajalcev biodizla Unije vložil Evropski odbor za biodizel (EBB).

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK**1.1 Obstoječi ukrepi**

- (1) Komisija je z Uredbo (ES) št. 194/2009⁽²⁾ uvedla začasno izravnalno dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike (ZDA).
- (2) Svet je z Uredbo (ES) št. 598/2009⁽³⁾ („dokončna uredba“) uvedel dokončno izravnalno dajatev, ki je znašala od 211,2 EUR do 237 EUR na tono na uvoz biodizla, kot je določeno v členu 1(1) navedene uredbe („zadevni izdelek“) s poreklom iz ZDA („obstoječi

- (5) V zahtevku je bilo navedeno, da se izravnalnimi ukrepi za uvoz zadevnega izdelka izogiba s pretovarjanjem prek Kanade in Singapurja ter z izvozom biodizla v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla.

- (6) V zahtevku je bilo navedeno, da se je po uvedbi ukrepov za zadevni izdelek znatno spremenil vzorec trgovanja, ki vključuje izvoz iz ZDA, Kanade in Singapurja, ter da za to spremembo razen uvedbe dajatve ni upravičenih razlogov ali utemeljitev. Ta sprememba v vzorcu trgovanja je domnevno posledica pretovarjanja zadevnega izdelka prek Kanade in Singapurja.

⁽¹⁾ UL L 188, 18.7.2009, str. 93.

⁽²⁾ UL L 67, 12.3.2009, str. 50.

⁽³⁾ UL L 179, 10.7.2009, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 179, 10.7.2009, str. 26.

- (7) V zahtevku je bilo navedeno tudi, da se je po uvedbi ukrepov začel izvoz biodizla v mešanica s vsebnostjo 20 % ali manj biodizla iz ZDA v Unijo, domnevno zaradi izkoriščanja prednosti mejne vsebnosti biodizla, določene v opisu zadevnega izdelka.
- (8) Poleg tega je bilo v zahtevku navedeno, da so učinki obstoječih izravnalnih ukrepov na zadevni izdelek oslabiljeni s količinami in cenami. Navedeno je bilo, da naj bi znatne količine uvoza biodizla v čisti obliki ali v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla iz Kanade in Singapurja ter biodizla v mešanici s vsebnostjo 20 % ali manj biodizla nadomestile uvoz zadevnega izdelka. Poleg tega so obstajali zadostni dokazi, da se je ta obseg uvoza povečal pri cenah, ki so znatno nižje od neškodljive cene, določene v preiskavi, ki je privedla do obstoječih ukrepov.
- (9) V zahtevku je bilo navedeno tudi, da so cene zadevnega izdelka še naprej subvencionirane, kot je bilo prej ugotovljeno.

1.3 Začetek

- (10) Ko je Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi *prima facie* za začetek preiskave na podlagi člena 23 osnovne uredbe, je začela preiskavo z Uredbo (ES) št. 721/2010 ⁽¹⁾ („začetna uredba“). Komisija je v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe z začetno uredbo odredila, naj carinski organi registrirajo uvoz, poslan iz Kanade in Singapurja, ter uvoz s poreklom iz ZDA biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora.
- (11) Komisija je začela vzporedno preiskavo z Uredbo (EU) št. 720/2010 ⁽²⁾ glede morebitnega izogibanja protidampinškim ukrepom za uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, pri uvozu biodizla, poslanega iz Kanade ali Singapurja, in pri uvozu biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla s poreklom iz ZDA.

1.4 Preiskava

- (12) Komisija je uradno svetovala organom ZDA, Kanade in Singapurja. Vprašalniki so bili poslani znanim proizvajalcem/izvoznikom v ZDA, Kanadi in Singapurju.

Zainteresirane strani so imele možnost, da v roku iz začetne uredbe v pisni obliki izrazijo svoja stališča in zahtevajo zaslišanje.

- (13) Navedene družbe so predložile izpolnjene vprašalnike, nato pa so bili v njihovih prostorih opravljeni preveritveni obiski:

Proizvajalci/izvozniki v Kanadi:

- BIOX Corporation
- Rothsay Biodiesel

Trgovci v Singapurju:

- Trafigura Pte Ltd.
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Proizvajalci/izvozniki v ZDA:

- Archer Daniels Midland Company
- BP Products North America Inc
- Louis Dreyfus Corporation

Povezani uvozniki:

- BP Oil International Ltd.
- Cargill BV

- (14) Opravljeni so bili tudi obiski ustreznih pristojnih organov kanadske in singapurske vlade.

1.5 Obdobje preiskave

- (15) Obdobje preiskave je trajalo od 1. aprila 2009 do 30. junija 2010 (OP). Za preiskavo domnevne spremembe vzorca trgovanja so bili zbrani podatki za obdobje od leta 2008 do konca OP.

⁽¹⁾ UL L 211, 12.8.2010, str. 6.

⁽²⁾ UL L 211, 12.8.2010, str. 1.

2. IZDELEK, KI JE PREDMET PREISKAVE GLEDE IZOGIBANJA

- (16) Izdelek, ki ga zadeva morebitno izogibanje, tj. sporni izdelek v prvotni preiskavi, so monoalkilni estri maščobnih kislin in/ali parafinsko plinsko olje, pridobljeno s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znani kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, s vsebnostjo več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, ki so trenutno uvrščeni pod oznake KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97, ter s poreklom iz ZDA („zadevni izdelek“).
- (17) Izdelek, ki je predmet preiskave glede izogibanja je dvojen. Glede domnevnega pretovarjanja prek Kanade in Singapurja je enak spornemu izdelku v prvotni preiskavi, kot je navedeno v prejšnjem odstavku. Glede pošiljk neposredno iz ZDA je izdelek v preiskavi biodizel v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz ZDA.

3. UVOZ BIODIZLA V UNIJO V PRIMERJAVI Z IZVOZOM IZ ZDA

- (18) Po uvedbi začasnih izravnalnih ukrepov marca 2009 je uvoz zadevnega izdelka praktično prenehal. Navedena razpredelnica povzema stanje:

Uvoz biodizla in nekaterih mešanic biodizla v Evropsko unijo

pod oznako KN 3824 90 91 (v tonah)

	2008	delež	2009	delež	OP	delež
ZDA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapur	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Vir: Eurostat.

- (19) Navedeni Eurostatovi podatki zajemajo vse vrste biodizla z vsebnostjo 96,5 % ali več estrov.
- (20) Za primerjavo ZDA poroča o izvozu biodizla in mešanic biodizla pod oznako HTS 3824 90 40 00 (mešanice maščob živalskega ali rastlinskega izvora):

Izvoz biodizla in mešanic biodizla iz ZDA

pod oznako HTS 3824 90 40 00 (v tonah)

	2008	2009	OP
Evropska unija	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapur	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

- (21) S primerjavo navedenih razpredelnic je mogoče ugotoviti, da je 358 291 ton, izvoženih v Unijo med OP, mešanic z vsebnostjo 96,5 % ali manj biodizla.

4. KANADA

4.1 Splošne ugotovitve

- (22) V Kanadi je bila stopnja sodelovanja proizvajalcev/izvoznikov visoka. Proizvajalca, ki predstavljata približno 90 % proizvodnje biodizla v Kanadi, sta izpolnila vprašalnik in v celoti sodelovala pri preiskavi. Pri preiskavi so sodelovali tudi Kanadsko združenje za obnovljiva goriva (Canadian Renewable Fuels Association) in zadevni organi kanadske vlade.
- (23) V skladu s členom 23(3) osnovne uredbe je treba obstoj izogibanja oceniti z zaporedno analizo, ali se je vzorec trgovanja med ZDA, Kanado in Unijo spremenil, ali je ta sprememba nastala zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero razen uvedbe dajatve ni drugega vzroka ali gospodarske utemeljitve, ali obstajajo dokazi za škodo ali za to, da se popravljalni učinek dajatve spodkopava s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter da je uvoženi podobni izdelek še vedno subvencioniran.

4.2 Sprememba vzorcev trgovanja

4.2.1 Uvoz v Unijo

- (24) Uvoz biodizla iz ZDA je upadel z 1 487 790 ton v letu 2008 na 381 227 ton v letu 2009 in v OP na skoraj nič.
- (25) Med letom 2008 in OP pa se je po drugi strani po Eurostatovih podatkih skupni uvoz biodizla iz Kanade v Unijo znatno povečal, s 1 725 ton v letu 2008 na 140 043 ton v letu 2009 in na 197 772 ton v OP.

4.2.2 Izvoz biodizla iz ZDA v Kanado

- (26) Pri prodaji biodizla med ZDA in Kanado ni carin, pa tudi ne drugih vrst omejitev uvoza.
- (27) Glede na statistične podatke ZDA se je izvoz biodizla iz ZDA v Kanado povečal z 967 ton v letu 2008 na 128 233 ton v letu 2009 in na 161 841 ton v OP.
- (28) Primerjava statističnih podatkov o izvozu, ki so jih zagotovili organi ZDA, s statističnimi podatki, ki so jih na kraju samem zagotovili kanadski organi, so pokazali znatne neskladnosti po posameznih mesecih. V skladu s statističnimi podatki Kanade se je uvoz biodizla iz ZDA povečal z 11 757 ton v letu 2008 na 18 673 ton v letu 2009 in na 174 574 ton v OP.
- (29) Kanadski organi navajajo, da za deklariranje biodizla ni posebne oznake. Opozorili so, da si Kanada in ZDA

izmenjujeta podatke o uvozu, ki jih nato uporabljata kot podatke o svojem izvozu. Uvozni podatki Kanade in izvozni podatki ZDA se morajo ujemati na ravni šestmestne številke in so si pod oznako HTS 38.24.90 dejansko zelo podobni. Z izjemo šestmestne številke imata vsaka svoj klasifikacijski sistem. Opozoriti je treba tudi, da kanadski statistični podatki zajemajo le uvoz, ki se je carinil v Kanadi, in ne pretovorjenega blaga.

- (30) Kljub neskladnostim med viroma podatkov je jasno, da se je izvoz biodizla iz ZDA v Kanado povečal med letom 2008 in OP, zlasti pa po uvedbi izravnalnih ukrepov. Trg biodizla v Kanadi trenutno ne more absorbirati takih količin biodizla. Proizvajalci pristnega kanadskega biodizla so dejansko usmerjeni v izvoz.

4.2.3 Proizvodnja v Kanadi in prodaja pristnega kanadskega biodizla v Unijo

- (31) Sodelujoča proizvajalca v Kanadi v OP nista kupovala biodizla iz ZDA ali katerega koli drugega vira.
- (32) Proizvodnja biodizla v Kanadi je mlada gospodarska panoga. V OP je delovalo približno šest proizvodnih obratov, vendar obrata v vzhodni Kanadi, katerih lastnika in upravljavca sta sodelujoča proizvajalca, sama predstavljata približno 90 % celotne proizvodnje.
- (33) Z obsegom proizvodnje, ki sta jo prodala sodelujoča proizvajalca, je bila določena prodaja končnim strankam, ki so bile zagotovo v Severni Ameriki, tj. ZDA ali Kanadi. Preostanek prodaje je bil prodan strankam, ki so z blagom trgovale in/ali ga mešale z drugim biodizlom. Družbi nista vedeli, ali so stranke prodale izdelke v Unijo kot kanadski biodizel, ga mešale ali pa je bil biodizel prodan končnim strankam v ZDA ali Kanadi.
- (34) Tudi v ekstremnem primeru, da bi ves „pristen“ kanadski biodizel končal v Uniji, bi ta v OP predvidoma predstavljala le 20 % skupnega uvoza iz Kanade v Unijo.

4.3 Sklepna ugotovitev glede spremembe vzorca trgovanja

- (35) Uskladitev statističnih podatkov s podatki, pridobljenimi od sodelujočih proizvajalcev, je pokazala, da kanadski proizvajalci biodizla niso mogli proizvesti količine, izvožene iz Kanade v Unijo. To jasno kaže, da je povečan uvoz iz Kanade v Unijo povezan z izvozom biodizla iz ZDA, poslanega iz Kanade.

- (36) Skupno zmanjšanje izvoza iz ZDA v Unijo od leta 2008 in vzporedno povečanje izvoza iz Kanade v Unijo ter izvoza iz ZDA v Kanado po uvedbi prvotnih ukrepov se lahko štejeta za spremembo v načinu trgovanja.

4.4 Nezadosten drug vzrok ali druga gospodarska utemeljitev razen uvedbe izravnalne dajatve

- (37) S preiskavo za pretovarjanje razen izogibanja plačilu veljavne izravnalne dajatve za biodizel s poreklom iz ZDA ni bil ugotovljen noben drug vzrok ali gospodarska utemeljitev.

4.5 Spodkopavanje popravljalnega učinka izravnalne dajatve

- (38) Z Eurostatovimi podatki je bilo ocenjeno, ali so količine uvoženih izdelkov spodkopavale popravljalne učinke veljavnih izravnalnih ukrepov za uvoz biodizla iz ZDA. Količine in cene izvoza iz Kanade so bile primerjane s stopnjo odprave škode, določeno v prvotni preiskavi.

- (39) Kot je bilo navedeno, se je uvoz iz Kanade v Unijo v letu 2008 povečal s 1 725 ton na 197 772 ton v OP, kar predstavlja 9,2-odstotni delež uvoza. Povečanje uvoza iz Kanade ni zanemarljivo ob upoštevanju velikosti trga Unije, kot je bilo ugotovljeno v prvotni preiskavi. Ob upoštevanju ravni neškodljive cene iz prvotne preiskave je uvoz Kanade v Unijo v OP pokazal nelojalno nižanje ciljnih cen za približno 50 % in nelojalno nižanje prodajnih cen proizvajalcev Unije za približno 40 %.

- (40) Zato je bilo sklenjeno, da se ukrepi spodkopavajo s količinami in cenami.

4.6 Dokazi o subvencioniranju

- (41) Glede subvencioniranja je treba opozoriti, da je bila davčna olajšava za biodizel iz ZDA, glavna subvencijska shema, ki je bila ugotovljena v prvotni preiskavi, retroaktivno obnovljena decembra 2010. Zato se ugotovi, da je uvoženi podoben izdelek med OP še vedno koristil subvencije.

4.7 Sklepna ugotovitev

- (42) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da se je dokončnim izravnalnimi dajatvami, uvedenimi na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, izogibalo s pretovarjanjem prek Kanade v skladu s členom 23 osnovne uredbe.

5. SINGAPUR

- (43) Pri preiskavi sta sodelovala dva trgovca iz Singapurja. Sodelovali so tudi zadevni organi singapurske vlade.

- (44) Merila za oceno obstoja izogibanja so opisana v uvodni izjavi (23).

- (45) Glede na Eurostatove številke se je skupni izvoz biodizla iz Singapurja v Unijo povečal s 179 ton v letu 2008 na 20 486 ton v letu 2009 ter na 32 078 ton v OP. V istem obdobju se je povečal tudi izvoz iz ZDA v Singapur.

- (46) Po navedbah zadevnih organov singapurske vlade se lokalno proizveden biodizel proda večinoma v Singapurju za zadostitev povpraševanju na domačem trgu. Vendar pa opozarjajo na rastočo industrijo v Singapurju z nedavno izgradnjo novih proizvodnih obratov.

- (47) Obseg izvoza iz Singapurja je običajno majhen. Uvoz biodizla v Unijo je bil podrobno proučen v zbirki podatkov iz člena 14(6), preverili pa so ga zadevni nacionalni carinski organi. Zdi se, da se je uvoz večkrat hitro povečal. Z analizo je bilo ugotovljeno, da je večina tega uvoza pristnega singapurskega porekla. Vendar ni bilo mogoče pojasniti celotnega uvoza.

- (48) V primerjavi s potrošnjo Unije iz prvotne preiskave je bil obseg uvoza iz Singapurja v Unijo, ki ga ni bilo mogoče pojasniti, izjemno majhen. Poleg tega bi bil ob upoštevanju ocene znatnega povečanja potrošnje Unije od prvotne preiskave, ki jo je pripravil Evropski odbor za biodizel, delež tega obsega uvoza pri potrošnji Unije zanemarljiv.

- (49) Ob upoštevanju navedenega je mogoče ugotoviti, da količine iz Singapurja niso spodkopavale popravljalnih učinkov izravnalnih ukrepov.

- (50) Dobro je znano, da je Singapur veliko ladijsko središče za pretovarjanje v Aziji, kamor prispejo regionalne ladje za razkladanje blaga, ki se kasneje ponovno naloži na ladje, ki plujejo med drugim v Evropo. V tej preiskavi je eden od sodelujočih trgovcev v Singapurju pretovoril biodizel malezijskega ali indonezijskega porekla, namenjen v Unijo. V OP je ta trgovec sam izvozil znatno količino biodizla v Unijo s pretovarjanjem v Singapurju, carinski urad pa je v Uniji ocarinil biodizel kot malezijskega ali indonezijskega porekla. Znakov, da bi se pri preverjanju pojavili dvomi glede deklariranega indonezijskega ali malezijskega porekla, ni bilo.

- (51) Glede na navedeno se preiskava glede morebitnega izogibanja izravnalnim ukrepom z uvozom biodizla, poslanega iz Singapurja, zaključuje.

6. ZDA

6.1 Uvodne opombe

- (52) V preiskavi je sodelovalo pet proizvajalcev biodizla ali mešanic biodizla ZDA, od katerih so bili trije vključeni v vzorec prvotne preiskave. Vlada ZDA je sodelovala tako, da je zagotovila statistične podatke o izvozu in njihovo razlago.

- (53) Vsi trije proizvajalci, ki so bili vključeni v vzorec prvotne preiskave, so prenehali z izvozom biodizla po uvedbi dokončnih ukrepov.

- (54) Samo ena od petih sodelujočih družb, BP North America, ki ni sodelovala pri prvotni preiskavi, je v OP izvažala mešanice biodizla z vsebnostjo 20 % ali manj biodizla („B20 in manj“) v Unijo.

- (55) Nacionalni odbor za biodizel („NBB“), ki predstavlja industrijo biodizla ZDA, je trdil, da izdelek, ki je bil po njihovo zunaj obsega izdelka obstoječih ukrepov, ne more postati predmet izravnalnih ukrepov brez protisubvencijske preiskave *de novo*. NBB je trdil, da je dokončna uredba izrecno določila „zadevni izdelek“ in „podobni izdelek“ na ravni biodizla ali biodizla v mešanicah biodizla, ki vsebujejo 20 % ali več biodizla. Po navedbah NBB to ni bila umetna mejna vsebnost, temveč realno stanje na trgu, ki je bilo ugotovljeno v prvotni preiskavi. Ugotovljeno je bilo na primer, da je 20-odstotna mejna vrednost ustrezna za omogočanje jasnega razlikovanja med različnimi vrstami mešanic, ki so na voljo na trgu ZDA.

- (56) Po mnenju NBB in drugih zainteresiranih strani lahko preiskava proti izogibanju samo razširi izravnalne ukrepe za zadevni izdelek na podobni izdelek, ki je samo nekoliko spremenjen izdelek v primerjavi z zadevnim izdelkom. NBB je trdil, da je Svet v dokončni uredbi določil, da biodizel v mešanicah z 20 % ali manj biodizla ni podoben izdelek. Zato po navedbah NBB za določitev, ali morajo ukrepi veljati za te mešanice, glede na strukturo določb osnovne uredbe ni druge možnosti razen začetka nove preiskave.

- (57) V odgovor na te trditve je treba najprej opozoriti, da je namen določb proti izogibanju iz člena 23 osnovne

uredbe preprečiti kakršne koli domnevne poskuse izogibanja veljavnim ukrepom. Če obstaja dovolj dokazov *prima facie*, ki kažejo na izogibanje v smislu člena 23(3) osnovne uredbe, bo Komisija začela preiskavo za določitev, ali prihaja do izogibanja. V skladu s členom 23(3) osnovne uredbe je treba obstoj izogibanja ocenjevati na primer z zaporedno analizo, ali se je vzorec trgovanja med ZDA in Unijo spremenil, ali je ta sprememba nastala zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero razen uvedbe dajatve ni drugega vzroka ali gospodarske utemeljitve, ali so dokazi o škodi ali da se popravljalni učinek dajatve spodkopava s cenami in/ali količinami.

- (58) Opozoriti je treba tudi, da preiskava proti izogibanju ni pregled obsega izdelka iz člena 19 osnovne uredbe in ne spremeni opredelitve zadevnega izdelka ali podobnega izdelka. Določbe iz člena 23 osnovne uredbe določajo ustrezno pravno podlago za preiskavo, ali obstaja izogibanje v zvezi z izdelkom, za katerega veljajo ukrepi.

- (59) V zvezi s tem je bilo v zahtevku, ki ga je Komisija prejela v skladu s členom 23(4) osnovne uredbe, navedeno, da se je po uvedbi ukrepov začel izvoz biodizla v mešanicah s vsebnostjo 20 % ali manj biodizla iz ZDA v Unijo, domnevno zaradi izkoriščanja prednosti mejne vsebnosti biodizla, določene v opisu zadevnega izdelka in podobnega izdelka. V preiskavi je bilo proučeno, ali se taka praksa lahko šteje za izogibanje v skladu z določbami člena 23 osnovne uredbe. Treba je tudi opozoriti, da je domnevne prakse izogibanja mogoče proučiti samo v skladu s členom 23 osnovne uredbe.

6.2 Izvoz B20 in manj iz ZDA v Unijo

- (60) Kot je navedeno v uvodni izjavi (20), oznaka ZDA HTS 3824 90 40 00 zajema tudi mešanice z vsebnostjo biodizla 96,5 % in manj. V skladu s statističnimi podatki ZDA je bila v OP v Unijo izvožena skupna količina 358 291 ton tovrstne mešanice.

- (61) Družba BP Products North America (BPNA) je v OP izvozila znaten delež navedene količine.

- (62) BPNA ni sodelovala v prvotni preiskavi, ker je s proizvodnjo biodizla začela šele na začetku leta 2009 v pričakovanju prihodnje rasti trga biodizla in kot odziv na vladne mandate v ZDA in v tujini. BPNA je začela izvažati v Unijo decembra 2009. V zvezi s tem je treba opozoriti, da so bili dokončni ukrepi uvedeni julija 2009.

- (63) V Uniji je družba BP v Združenem kraljestvu, Franciji in na Nizozemskem prodajala mešanico biodizla s poreklom iz ZDA z vsebnostjo 15 mas. % ali manj biodizla (B15). V vseh primerih se izdelek meša naprej, da se spoštuje ustrezna veljavna zakonodaja v nekaterih državah članicah za pospeševanje potrošnje biogoriv na črpalkah, ker se biogoriva trenutno štejejo za okoljsko trajnostna.
- (64) BPNA je trdila, da mešanice z vsebnostjo manj kot 15 % niso podoben izdelek v zvezi z zadevnim izdelkom. Značilnosti in tržna realnost so precej drugačne. Ustrezna logistika (vključno z omejitvami pri pošiljanju) pri proizvodnji in uvozu mešanic z manjšo vsebnostjo se zelo razlikujejo od logistike pri mešanicah z višjo vsebnostjo. Po navedbah BPNA se pri prevozu mešanic z vsebnostjo manj kot 15 % taki izdelki uvrščajo kot naftni izdelek za pošiljanje, kar pa ne velja za kemični izdelek, katerega pošiljanje je zato cenejše. BPNA je tudi trdila, da med višjimi in nižjimi mešanicami biodizla obstajajo razlike v učinkovitosti, ko se jih uporabi v dizelskih motorjih.
- (65) Cilj preiskave glede izogibanja je določiti, ali je pri biodizlu v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla prišlo do izogibanja izravnalnimi ukrepi. Mogoče je, da so stroški pošiljanja pri mešanicah z manjšo vsebnostjo dejansko nižji. Glede postopka proizvodnje biodizla v mešanici B20 in manj pa je treba opozoriti, da je mešanica B20 in manj dejansko samo drugače sestavljena mešanica. Gre za enostaven postopek spremembe sestave mešanice. B20 in manj se šteje samo za manjšo spremembo zadevnega izdelka, od katerega se razlikuje samo v deležu biodizla v mešanici. Opozoriti je treba, da sta v Uniji zadevni izdelek ter B20 in manj namenjena enaki končni uporabi. Biodizel v mešanicah B20 in manj ter biodizel v mešanicah z večjo vsebnostjo kot B20 imata enake bistvene lastnosti.
- (66) Uvoz zadevnega izdelka iz ZDA je upadel iz 1 487 790 ton v letu 2008 na 381 227 ton v letu 2009 ter skoraj nič v OP.
- (67) V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je izvoz B20 in manj iz ZDA v Unijo kljub obveznemu mešanju na primer B5 v Uniji med prvotno preiskavo pojavil šele po uvedbi dokončnih ukrepov. Po podatkih, pridobljenih
- od vzorčenih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, je bil v Unijo izvažan predvsem B99,9. Razlog za to je bil, da je prejemal najvišjo subvencijo za izvoženo blago (1 \$ davčne olajšave za biodizel na galono).
- (68) Zato je razen izogibanja veljavnim izravnalnimi ukrepi težko ugotoviti drugo gospodarsko utemeljitev za začetek izvoza B20 in manj.
- (69) Delež biodizla v mešanici je še vedno subvencioniran, uvoznik pa se izogiba plačilu veljavne izravnalne dajatve. Glede tega je treba opozoriti, da se izravnalna dajatev na mešanice uporablja sorazmerno z biodizlom v mešanici, tj. v primeru uvoza B15 bi znašala neplačana izravnalna dajatev približno do 35 EUR na tono.

6.4 Nezadosten drug vzrok ali gospodarska utemeljitev razen uvedbe izravnalne dajatve

- (70) Po navedbah BNPA do proizvodnje biodizla z vsebnostjo, ki je manjša od B15, ni prišlo zato, da bi se izogibalo dajatvam. Družba je trdila, da ni sodelovala v prvotni preiskavi, ker je s proizvodnjo biodizla začela šele na začetku leta 2009 v pričakovanju rasti trga biodizla in v odgovor na vladne mandate v ZDA in v tujini. Mešanje v ZDA in izvoz v Unijo sta bili logična poslovna odločitve glede na posebno strukturo družbe, njeno delovanje kot naftna družba ter njeno logistično prisotnost v ZDA. Izvožena mešanica je bila zaradi manj strogih varnostnih ukrepov vedno B15 in manj; v skladu s pomorskimi predpisi se mešanica do B15 ne šteje za kemični izdelek.
- (71) Treba je opozoriti, da je družba z dejavnostmi na področju izvoza v Unijo začela šele po uvedbi ukrepov. Ugotovljeno je bilo, da razen izogibanja plačilu veljavne izravnalne dajatve za biodizel s poreklom iz ZDA ni nobenega zadostnega vzroka ali gospodarske utemeljitve.

6.5 Spodkopavanje popravljalnega učinka izravnalne dajatve

- (67) V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je izvoz B20 in manj iz ZDA v Unijo kljub obveznemu mešanju na primer B5 v Uniji med prvotno preiskavo pojavil šele po uvedbi dokončnih ukrepov. Po podatkih, pridobljenih
- (72) Glede na stopnjo neškodljivih cen prvotne preiskave je uvoz B20 in manj iz ZDA v Unijo v OP pokazal nelojalno nižanje prodajnih in ciljnih cen. Izvoz B20 in manj se je pojavil šele po uvedbi dokončnih ukrepov, zadevne količine pa niso zanemarljive.

- (73) Zato je bilo ugotovljeno, da se ukrepi spodbujajo s količinami in cenami.

iz ZDA, izogibalo s pretovarjanjem prek Kanade v skladu s členom 23 osnovne uredbe.

6.6 Dokazi o subvencioniranju

- (74) Glede subvencioniranja je treba opozoriti, da je bila davčna olajšava za biodizel iz ZDA, glavna subvencijska shema iz prvotne preiskave, retroaktivno obnovljena decembra 2010. Zato se ugotovi, da je bil uvoženi podoben izdelek med OP še vedno subvencioniran.

- (80) V skladu s prvim stavkom člena 23(1) osnovne uredbe je treba veljavne ukrepe za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz ZDA zato razširiti na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Kanade ali ne.

6.7 Sklepna ugotovitev

- (75) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da se je dokončnim izravnalnimi dajatvami, uvedenimi na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, izogibalo z uvozom v Unijo biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla.

- (81) Za preprečitev izogibanja dajatvi z nepreverljivimi navedbami, da je izdelek, pretovorjen prek Kanade, proizvedla družba, za katero velja individualna dajatev v dokončni uredbi, mora biti ukrep, ki ga je treba razširiti, ukrep, določen za „vse druge družbe“ iz člena 1(2) Uredbe (ES) št. 598/2009 in ki je dokončna izravnalna dajatev višini 237 EUR na tono.

- (76) Ugotovljeno je bilo, da sta subvencioniranje v ZDA in izogibanje plačilu izravnalnih dajatev pri uvozu v Unijo edina gospodarska utemeljitev za izvoz mešanic B20 in manj.

- (82) Izravnalna dajatev na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

- (77) Družba BPNA je zahtevala izvzetje iz morebitnih razširjenih ukrepov. Ker pa je bilo v preiskavi jasno ugotovljeno, da je do uvoza B20 in manj prišlo samo zato, da se izogne veljavnim ukrepom, takega izvzetja ni mogoče odobriti. V skladu z določbami člena 23(6) osnovne uredbe je izvzetje mogoče odobriti proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani s proizvajalci, za katere veljajo ukrepi, in za katere je ugotovljeno, da niso povezani s praksami izogibanja. V teh preiskavah je bilo ugotovljeno, da je BPNA vključena v prakse izogibanja, saj je z izvozom B20 in manj začela po uvedbi protidampinskih in izravnalnih ukrepov brez drugega vzroka ali gospodarske utemeljitve razen uvedbe ukrepov. Obstajajo tudi dokazi, da so se učinki ukrepov spodbujali s cenami in količinami ter da je uvoženi izdelek še vedno subvencioniran.

- (83) V skladu s členoma 23(4) in 24(5) osnovne uredbe, ki določata, da se vsak razširjeni ukrep uporablja za uvoz, za katerega v Uniji velja registracija, uvedena z začetno uredbo, je treba pobirati dajatve za navedeni registrirani uvoz biodizla, poslanega iz Kanade.

7.2 ZDA

- (78) Nekateri proizvajalci biodizla, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, so zaradi izogibanja zahtevali izvzetje iz kakršnih koli razširjenih ukrepov. Ugotovljeno je bilo, da ti proizvajalci ZDA niso proizvajali ali prodajali biodizla B20 in manj. V skladu s členom 23(6) osnovne uredbe se v preiskavi proti izogibanju lahko obravnava le zahtevo proizvajalcev. Vendar je treba opozoriti, da člen 23 osnovne uredbe vsebuje določbe za nove družbe.

- (84) Glede na navedeno je bilo ugotovljeno, da se je dokončni izravnalni dajatvi, uvedeni na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, izogibalo z uvozom v Unijo biodizla v mešanici s vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla v skladu s členom 23 osnovne uredbe.

- (85) V skladu s prvim stavkom člena 23(1) osnovne uredbe je zato treba veljavne ukrepe za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz ZDA razširiti na uvoz biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla.

- (86) Ukrepi, ki jih je treba razširiti, bi morali biti tisti, ki so določeni v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 598/2009.

7. UKREPI

7.1 Kanada

- (79) Glede na navedeno je bilo ugotovljeno, da se je dokončni izravnalni dajatvi, uvedeni na uvoz biodizla s poreklom

- (87) Razširjena izravnalna dajatev na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

- (88) V skladu s členoma 23(4) in 24(5) osnovne uredbe, ki določata, da se vsak razširjeni ukrep uporablja za uvoz, za katerega v Uniji velja registracija, uvedena z začetno uredbo, je treba pobirati dajatve za navedeni registrirani uvoz B20 ali manj s poreklom iz ZDA.

8. ZAKLJUČEK PREISKAVE V ZVEZI S SINGAPURJEM

- (89) Glede na ugotovitve v zvezi s Singapurjem je treba preiskavo v zvezi z morebitnim izogibanjem izravnalnimi ukrepi z uvozom biodizla, poslanega iz Singapurja, zaključiti in ukiniti registracijo uvoza biodizla, poslanega iz Singapurja, uvedeno z začetno uredbo.

9. PROŠNJA ZA IZVZETJE

- (90) Sodelujoči družbi iz Kanade, ki sta predložili izpolnjen vprašalnik, sta zaprosili za izvzetje iz morebitnih razširjenih ukrepov v skladu s členom 23(6) osnovne uredbe.
- (91) Ugotovljeno je bilo, da sodelujoča kanadska proizvajalca nista sodelovala pri praksah izogibanja, ki so predmet te preiskave. Ta proizvajalca lahko tudi pokažeta, da nista povezana z nobenim proizvajalcem/izvoznikom biodizla ZDA. Zato se njuna zahtevka za izvzetje lahko odobrita.
- (92) V tem primeru se šteje, da so potrebni posebni ukrepi za zagotovitev pravilne uporabe takih izvzetij. Ti posebni ukrepi so zahteve za predložitev veljavne trgovinske fakture carinskim organom držav članic, ki ustreza zahtevam iz Priloge k tej uredbi. Za uvoz, ki ga ne spremlja taka faktura, velja razširjena izravnalna dajatev.
- (93) Ena od sodelujočih strani iz ZDA, ki je predložila izpolnjen vprašalnik, je zaprosila za izvzetje iz morebitnih razširjenih ukrepov v skladu s členom 23(6) osnovne uredbe.
- (94) Kot je navedeno v uvodni izjavi (77), je bilo v preiskavi jasno ugotovljeno, da je ta stran z uvozom B20 in manj sodelovala pri praksah izogibanja. Posledično takega izvzetja ni mogoče odobriti.
- (95) Vendar je treba poudariti, da lahko v primeru, da zadevni proizvajalec/izvoznik ne prejema subvencije, take strani zahtevajo pregled v skladu s členom 19 osnovne uredbe.

10. RAZKRITJE

- (96) Vse zainteresirane strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, ki so pripeljali do navedenih sklepnih ugotovitev, ter bile pozvane, naj predložijo pripombe. Upoštevale so se ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile strani.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Dokončna izravnalna dajatev, uvedena z Uredbo (ES) št. 598/2009 na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znanih kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, ki vsebujejo več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz Združenih držav Amerike, se razširi na uvoz v Unijo monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znanih kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, z vsebnostjo več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, poslanih iz Kanade, ne glede na to, ali so prijavljeni kot izdelek s poreklom iz Kanade ali ne, trenutno uvrščenih pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznaka TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (oznaka TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (oznaka TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (oznaka TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (oznaka TARIC 3824 90 91 10) in ex 3824 90 97 (oznaka TARIC 3824 90 97 01), razen tistih, ki jih proizvajata navedeni družbi:

Država	Družba	Dodatna oznaka TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Dajatev, ki se bo razširila, je dajatev uvedena za „vse druge družbe“ iz člena 1(2) Uredbe (ES) št. 598/2009, to je dokončna izravnalna dajatev v višini 237 EUR za neto tona.

Izravnalna dajatev za mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

2. Uporaba izvzetij, odobrenih družbama, navedenima v odstavku 1, ali ki jih je Komisija odobrila v skladu s členom 4(2), je pogojena s predložitvijo veljavne trgovinske fakture carinskim organom držav članic, ki ustreza zahtevam iz Priloge. Če taka faktura ni predložena, se uporabi izravnalna dajatev v skladu z odstavkom 1.

3. Dajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, se pobira za uvoz, poslan iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom iz Kanade ali ne, registriran v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 721/2010 ter členoma 23(4) in 24(5) Uredbe (ES) št. 597/2009, razen tistega, ki ga proizvedeta družbi iz odstavka 1.

4. Uporabljajo se veljavni carinski predpisi.

Člen 2

1. Dokončna izravnalna dajatev, uvedena z Uredbo (ES) št. 598/2009 na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znanih kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici z vsebnostjo več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz Združenih držav Amerike, se razširi na uvoz v Unijo biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz Združenih držav Amerike, trenutno uvrščenega pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznaka TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznaka TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (oznaka TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (oznaka TARIC 2710 19 41 30) in ex 3824 90 97 (oznaka TARIC 3824 90 97 04).

Dajatve, ki se bodo razširile, so dajatve uvedene s členom 1(2) Uredbe (ES) št. 598/2009.

Izravnalna dajatev za mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

2. Dajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, se pobira za uvoz s poreklom iz Združenih držav Amerike, registriran v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 721/2010 ter členoma 23(4) in 24(5) Uredbe (ES) št. 597/2009.

3. Uporabljajo se veljavni carinski predpisi.

Člen 3

Preiskava, začeta z Uredbo (ES) št. 721/2010 glede morebitnega izogibanja izravnalnemu ukrepu, uvedenemu z Uredbo (ES) št. 598/2009 na uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike pri uvozu biodizla, poslanega iz Singapurja, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Singapurja ali ne, ter uvedbi registracije takšnega uvoza, se zaključijo.

Člen 4

1. Zahtevki za izvzetje od dajatve, razširjene s členoma 1(1) in 2(1), so predloženi v pisni obliki v enem od uradnih jezikov Evropske unije, podpisati pa jih mora oseba, pooblaščen za zastopanje družbe, ki je zaprosila za izvzetje. Zahtevki se mora poslati na naslov:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Telefaks: +32 22956505

2. V skladu s členom 23(6) Uredbe (ES) št. 597/2009 lahko Komisija, po posvetovanju s svetovalnim odborom, s sklepom odobri izvzetje od dajatve, razširjene s členoma 1(1) in 2(1), za uvoz iz družb, ki se ne izogibajo izravnalnemu ukrepu, uvedenemu z Uredbo (ES) št. 598/2009.

Člen 5

Carinskim organom se odredi, naj ustavijo registracijo uvoza, ki je bila določena v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 721/2010.

Člen 6

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. maja 2011

Za Svet
Predsednik
MARTONYI J.

PRILOGA

Izjava, ki jo podpiše uslužbenec subjekta, ki je izdal trgovinsko fakture, mora biti na veljavni trgovinski fakturi iz člena 1(2) in v naslednji obliki:

1. Ime in položaj uslužbenca subjekta, ki je izdal trgovinsko fakture.
 2. Naslednja izjava: „Spodaj podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, navedena na tej fakturi, proizvedla (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v (zadevna država). Izjavljam, da so podatki na tej fakturi popolni in resnični.“
 3. Datum in podpis.
-

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 444/2011

z dne 5. maja 2011

o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 599/2009 za uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, na uvoz biodizla, poslanega iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom iz Kanade ali ne, in o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 599/2009 na uvoz biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike, in o zaključku preiskave v zvezi z uvozom, poslanim iz Singapurja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

zadevnega izdelka. Zahtevk je v imenu proizvajalcev biodizla Unije vložil Evropski odbor za biodizel (EBB).

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

(5) V zahtevku je bilo navedeno, da se protidampinškim ukrepom za uvoz zadevnega izdelka izogiba s pretovarjanjem prek Kanade in Singapurja ter z izvozom biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla.

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 13(3) Uredbe,

(6) V zahtevku je bilo navedeno, da se je po uvedbi ukrepov za zadevni izdelek znatno spremenil vzorec trgovanja, ki vključuje izvoz iz ZDA, Kanade in Singapurja, ter da za to spremembo razen uvedbe dajatve ni upravičenih razlogov ali utemeljitev. Ta sprememba v vzorcu trgovanja je domnevno posledica pretovarjanja zadevnega izdelka prek Kanade in Singapurja.

ob upoštevanju predloga, ki ga je Evropska komisija predložila po posvetovanju s Svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

(7) V zahtevku je bilo navedeno tudi, da se je po uvedbi ukrepov začel izvoz biodizla v mešanicah z vsebnostjo 20 % ali manj biodizla iz ZDA v Unijo, domnevno zaradi izkoriščanja prednosti mejne vsebnosti biodizla, določene v opisu zadevnega izdelka.

1. POSTOPEK**1.1 Obstoječi ukrepi**

- (1) Komisija je z Uredbo (ES) št. 193/2009 ⁽²⁾ uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike (ZDA).
- (2) Svet je z Uredbo (ES) št. 599/2009 ⁽³⁾ („dokončna uredba“) uvedel dokončno protidampinško dajatev, ki je znašala od 0 EUR do 198 EUR na tono na uvoz biodizla, kot je določeno v členu 1(1) navedene uredbe („zadevni izdelek“) s poreklom iz ZDA („obstoječi ukrepi“). Preiskava, na podlagi katere je bila sprejeta dokončna uredba, je v nadaljnjem besedilu imenovana „prvotna preiskava“.
- (3) Treba je tudi opozoriti, da je Svet z Uredbo (ES) št. 598/2009 ⁽⁴⁾ uvedel dokončno protidampinško dajatev, ki je znašala od 211,2 EUR do 237 EUR na tono na uvoz zadevnega izdelka.

(8) Poleg tega je bilo v zahtevku navedeno, da so učinki obstoječih protidampinških ukrepov na zadevni izdelek oslabiljeni s količinami in cenami. Navedeno je bilo, da naj bi znatne količine uvoza biodizla v čisti obliki ali v mešanici z vsebnostjo več kot 20 mas. % biodizla iz Kanade in Singapurja ter biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 % ali manj biodizla nadomestile uvoz zadevnega izdelka. Poleg tega so obstajali zadostni dokazi, da se je ta obseg uvoza povečal pri cenah, ki so znatno nižje od neškodljive cene, določene v preiskavi, ki je privedla do obstoječih ukrepov.

(9) V zahtevku je bilo navedeno tudi, da so cene zadevnega izdelka še naprej subvencionirane, kot je bilo prej ugotovljeno.

1.2 Zahtevk

- (4) Komisija je 30. junija 2010 prejela zahtevk v skladu s členom 13(3) osnovne uredbe za preiskavo morebitnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim na uvoz

1.3 Začetek

(10) Ko je Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi *prima facie* za začetek preiskave na podlagi člena 13 osnovne uredbe, je začela preiskavo z Uredbo (EU) št. 720/2010 ⁽⁵⁾ („začetna uredba“). Komisija je v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe z začetno uredbo tudi odredila, naj carinski organi registrirajo uvoz, poslan iz Kanade in

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ UL L 67, 12.3.2009, str. 22.

⁽³⁾ UL L 179, 10.7.2009, str. 26.

⁽⁴⁾ UL L 179, 10.7.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 211, 12.8.2010, str. 1.

Singapurja, ter uvoz s poreklom iz ZDA biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora.

- (11) Komisija je začela vzporedno preiskavo z Uredbo (EU) št. 721/2010 ⁽¹⁾ glede morebitnega izogibanja protidampinškimi ukrepi za uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, pri uvozu biodizla, poslanega iz Kanade ali Singapurja, in pri uvozu biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla s poreklom iz ZDA.

1.4 Preiskava

- (12) Komisija je uradno obvestila organe ZDA, Kanade in Singapurja. Vprašalniki so bili poslani znanim proizvajalcem/izvoznikom v ZDA, Kanadi in Singapurju. Zainteresirane strani so imele možnost, da v roku iz začetne uredbe v pisni obliki izrazijo svoja stališča in zahtevajo zaslišanje.
- (13) Navedene družbe so predložile izpolnjene vprašalnike, nato pa so bili v njihovih prostorih opravljeni preveritveni obiski:

Proizvajalci/izvozniki v Kanadi:

- BIOX Corporation,
- Rothsay Biodiesel.

Trgovci v Singapurju:

- Trafigura Pte Ltd.,
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Proizvajalci/izvozniki v ZDA:

- Archer Daniels Midland Company,
- BP Products North America Inc.,
- Louis Dreyfus Corporation.

Povezani uvozniki:

- BP Oil International Limited,
- Cargill BV.

- (14) Opravljeni so bili tudi obiski zadevnih pristojnih organov kanadske in singapurske vlade.

1.5 Obdobje preiskave

- (15) Obdobje preiskave je trajalo od 1. aprila 2009 do 30. junija 2010 (OP). Za preiskavo domnevne spremembe vzorca trgovanja so bili zbrani podatki za obdobje od leta 2008 do konca OP.

2. IZDELEK, KI JE PREDMET PREISKAVE GLEDE IZOGIBANJA

- (16) Izdelek, ki ga zadeva morebitno izogibanje, tj. sporni izdelek v prvotni preiskavi, so monoalkilni estri maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljeno s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znani kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, z vsebnostjo več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, ki so trenutno uvrščeni v oznake KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97, ter s poreklom iz ZDA.
- (17) Izdelek v preiskavi glede izogibanja je dvojen. Glede domnevnega pretovarjanja prek Kanade in Singapurja je enak spornemu izdelku v prvotni preiskavi, kot je navedeno v prejšnjem odstavku. Glede pošiljk neposredno iz ZDA je izdelek v preiskavi biodizel v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz ZDA.

3. UVOZ BIODIZLA V UNIJO V PRIMERJAVI Z IZVOZOM IZ ZDA

- (18) Po uvedbi začasnih protidampinških ukrepov marca 2009 je uvoz zadevnega izdelka praktično prenehal. Navedena razpredelnica povzema stanje:

Uvoz biodizla in nekaterih mešanic biodizla v Evropsko unijo

pod oznako KN 3824 90 91 (v tonah)

	2008	Delež	2009	Delež	OP	Delež
ZDA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapur	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Vir: Eurostat.

⁽¹⁾ UL L 211, 12.8.2010, str. 6.

- (19) Navedeni Eurostatovi podatki zajemajo vse vrste biodizla z vsebnostjo 96,5 % ali več estrov.
- (20) Za primerjavo ZDA poroča o izvozu biodizla in mešanic biodizla pod oznako HTS 3824 90 40 00 (mešanice maščob živalskega ali rastlinskega izvora), kot sledi:

Izvoz biodizla in mešanic biodizla iz ZDA
pod oznako HTS 3824 90 40 00 (v tonah)

	2008	2009	OP
Evropska unija	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapur	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Vir: ZDA oddelek za trgovino.

- (21) S primerjavo navedenih razpredelnic je mogoče ugotoviti, da je 358 291 ton, izvoženih v Unijo med OP, mešanic z vsebnostjo 96,5 % in manj biodizla.

4. KANADA

4.1 Splošne ugotovitve

- (22) V Kanadi je bila stopnja sodelovanja proizvajalcev/izvoznikov visoka. Proizvajalca, ki predstavljata približno 90 % proizvodnje biodizla v Kanadi, sta izpolnila vprašalnik in v celoti sodelovala pri preiskavi. Pri preiskavi so sodelovali tudi Kanadsko združenje za obnovljiva goriva (Canadian Renewable Fuels Association) in pristojni organi kanadske vlade.
- (23) V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe je treba obstoj izogibanja oceniti z zaporedno analizo, ali se je vzorec trgovanja med ZDA, Kanado in Unijo spremenil, ali je ta sprememba nastala zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero razen uvedbe dajatve ni drugega vzroka ali gospodarske utemeljitve, ali obstajajo dokazi za škodo ali za to, da se popravljalni učinek dajatve spodkopava s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter da obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek.

4.2 Sprememba vzorca trgovanja

4.2.1 Uvoz v Unijo

- (24) Uvoz biodizla iz ZDA je upadel z 1 487 790 ton v letu 2008 na 381 227 ton v letu 2009 in na skoraj nič v OP.

- (25) Med letom 2008 in OP pa se je po Eurostatovih podatkih skupni uvoz biodizla iz Kanade v Unijo znatno povečal, s 1 725 ton v letu 2008 na 140 043 ton v letu 2009 in 197 772 ton v OP.

4.2.2 Izvoz biodizla iz ZDA v Kanado

- (26) Pri prodaji biodizla med ZDA in Kanado ni carin, pa tudi ne drugih vrst omejitev uvoza.
- (27) Glede na statistične podatke ZDA se je izvoz biodizla iz ZDA v Kanado povečal z 967 ton v letu 2008 na 128 233 ton v letu 2009 in na 161 841 ton v OP.
- (28) Primerjava statističnih podatkov o izvozu, ki so jih zagotovili organi ZDA, s statističnimi podatki, ki so jih na kraju samem zagotovili kanadski organi, so pokazali znatne neskladnosti po posameznih mesecih. V skladu s statističnimi podatki Kanade se je uvoz biodizla iz ZDA povečal z 11 757 ton v letu 2008 na 18 673 ton v letu 2009 in na 174 574 ton v OP.

- (29) Kanadski organi navajajo, da za deklariranje biodizla ni posebne oznake. Opozorili so, da si Kanada in ZDA izmenjujeta podatke o uvozu, ki jih nato uporabljata kot podatke o svojem izvozu. Uvozni podatki Kanade in izvozni podatki ZDA se morajo ujemati na ravni šestmestne številke in so si pod oznako HTS 38.24.90 dejansko zelo podobni. Z izjemo šestmestne številke imata vsaka svoj klasifikacijski sistem. Opozoriti je treba tudi, da kanadski statistični podatki zajemajo le uvoz, ki se je carinil v Kanadi, in ne pretovorjenega blaga.

- (30) Kljub neskladnostim med viroma podatkov je jasno, da se je izvoz biodizla iz ZDA v Kanado povečal med letom 2008 in OP, zlasti pa po uvedbi protidampinskih ukrepov. Trg biodizla v Kanadi trenutno ne more absorbirati takih količin biodizla. Proizvajalci pristnega kanadskega biodizla so dejansko usmerjeni v izvoz.

4.2.3 Proizvodnja v Kanadi in prodaja pristnega kanadskega biodizla v Unijo

- (31) Sodelujoča proizvajalca v Kanadi v OP nista kupovala biodizla iz ZDA ali katerega koli drugega vira.
- (32) Proizvodnja biodizla v Kanadi je mlada gospodarska panoga. V OP je delovalo približno šest proizvodnih obratov, vendar obrata v vzhodni Kanadi, katerih lastnika in upravljavca sta sodelujoča proizvajalca, sama predstavljata približno 90 % celotne proizvodnje.

(33) Z obsegom proizvodnje, ki sta jo prodala sodelujoča proizvajalca, je bila določena prodaja končnim strankam, ki so bile zagotovo v Severni Ameriki, tj. ZDA ali Kanadi. Preostanek prodaje je bil prodan strankam, ki so z blagom trgovale in/ali ga mešale z drugim biodizlom. Družbi nista vedeli, ali so stranke prodale izdelke v Unijo kot kanadski biodizel, ga mešale ali pa je bil biodizel prodan končnim strankam v ZDA ali Kanadi.

(34) Tudi v ekstremnem primeru, da bi ves „pristen“ kanadski biodizel končal v Uniji, bi ta v OP predvidoma predstavljal le 20 % skupnega uvoza na trg Unije iz Kanade.

4.3 Sklepna ugotovitev glede spremembe vzorca trgovanja

(35) Uskladitev statističnih podatkov s podatki, pridobljenimi od sodelujočih proizvajalcev, je pokazala, da kanadski proizvajalci biodizla niso mogli proizvesti količine, izvožene iz Kanade v Unijo. To jasno kaže, da je povečan uvoz iz Kanade na trg Unije povezan z izvozom biodizla iz ZDA, poslanega iz Kanade.

(36) Skupno zmanjšanje izvoza iz ZDA v Unijo od leta 2008 in vzporedno povečanje izvoza iz Kanade v Unijo ter izvoza iz ZDA v Kanado po uvedbi prvotnih ukrepov se lahko štejeta za spremembo v načinu trgovanja.

4.4 Nezdosten drug vzrok ali gospodarska utemeljitev razen uvedbe protidampinške dajatve

(37) S preiskavo za pretovarjanje razen izogibanja plačilu veljavne protidampinške dajatve za biodizel s poreklom iz ZDA ni bil ugotovljen noben drug vzrok ali gospodarska utemeljitev.

4.5 Spodkopavanje popravljalnega učinka protidampinške dajatve

(38) Z Eurostatovimi podatki se je ocenilo, ali so uvoženi izdelki s količinami spodkopavali popravljalne učinke veljavnih protidampinških ukrepov za uvoz biodizla iz ZDA. Količine in cene izvoza iz Kanade so bile primerjane s stopnjo odprave škode, določeno v prvotni preiskavi.

(39) Kot je bilo navedeno, se je uvoz iz Kanade v Unijo v letu 2008 povečal s 1 725 ton na 197 772 ton v OP, kar predstavlja 9,2-odstotni delež uvoza. Povečanje uvoza iz Kanade se ni moglo šteti za zanemarljivo ob upoštevanju velikosti trga Unije, kot je bilo ugotovljeno v prvotni

preiskavi. Ob upoštevanju ravni neškodljive cene iz prvotne preiskave je uvoz Kanade v Unijo v OP pokazal nelojalno nižanje ciljnih cen za približno 50 % in nelojalno nižanje prodajnih cen proizvajalcev Unije za približno 40 %.

(40) Zato je bilo ugotovljeno, da se ukrepi spodkopavajo s količinami in cenami.

4.6 Dokazi o dampingu

(41) V skladu s členom 13(1) in (2) osnovne uredbe je bilo preučeno, ali obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalno vrednostjo, določeno v prvotni preiskavi.

(42) V prvotni preiskavi so bile normalne vrednosti določene na osnovi domačih prodajnih cen v običajnem poteku trgovine in kombinirane na podlagi stroškov proizvodnje z razumno stopnjo dobička, kjer ni bilo domače prodaje ali običajnega poteka trgovine.

(43) Izvozne cene iz Kanade so bile določene na osnovi povprečne uvozne cene biodizla v OP, ki je bila pridobljena iz Eurostatovih podatkov.

(44) Da bi se zagotovila poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno, so bile v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe v obliki prilagoditev ustrezno upoštene razlike, ki vplivajo na cene in primerljivost cen. Ker ni bilo zadostnih podatkov v zvezi s številnimi postavkami stroškov, so bili za ugotovitev cen FOB na kanadski meji od Eurostatovih cen CIF odšteti stroški prevoza in zavarovanja na podlagi ugotovljenih povprečnih stroškov za čezmorski prevoz biodizla iz ZDA v Unijo v obdobju prvotne preiskave.

(45) V skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe je bil damping izračunan s primerjavo tehtane povprečne normalne vrednosti, kot je bila ugotovljena v prvotni preiskavi, in tehtanih povprečnih izvoznih cen v OP, izraženimi v odstotku cene CIF meja Unije brez plačane dajatve.

(46) S to primerjavo je bil dokazan obstoj dampinga.

4.7 Sklepna ugotovitev

(47) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da se je dokončnim protidampinškim dajatvam, uvedenim na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, izogibalo s pretovarjanjem prek Kanade v skladu s členom 13 osnovne uredbe.

5. SINGAPUR

- (48) Pri preiskavi sta sodelovala dva trgovca iz Singapurja. Sodelovali so tudi zadevni organi singapurske vlade.
- (49) Merila za oceno obstoja izogibanja so opisana v uvodni izjavi 23.
- (50) Glede na Eurostatove številke se je skupni izvoz biodizla iz Singapurja v Unijo povečal s 179 ton v letu 2008 na 20 486 ton v letu 2009 ter na 32 078 ton v OP. V istem obdobju se je povečal tudi izvoz iz ZDA v Singapur.
- (51) Po navedbah zadevnih organov singapurske vlade se lokalno proizveden biodizel prodaja večinoma v Singapurju za zadostitev povpraševanju na domačem trgu. Vendar pa opozarjajo na rastočo industrijo v Singapurju z nedavno izgradnjo novih proizvodnih obratov.
- (52) Obseg izvoza iz Singapurja je običajno majhen. Uvoz biodizla v Unijo je bil podrobno proučen v zbirki podatkov iz člena 14(6), preverili pa so ga pristojni nacionalni carinski organi. Zdi se, da se je uvoz večkrat hitro povečal. Z analizo je bilo ugotovljeno, da je večina tega uvoza pristnega singapurskega porekla. Vendar ni bilo mogoče pojasniti celotnega uvoza.
- (53) V primerjavi s potrošnjo Unije iz prvotne preiskave je bil obseg uvoza iz Singapurja v Unijo, ki ga ni bilo mogoče pojasniti, izjemno majhen. Poleg tega bi bil ob upoštevanju ocene znatnega povečanja potrošnje Unije od prvotne preiskave, ki jo je pripravil Evropski odbor za biodizel, delež tega obsega uvoza pri potrošnji Unije zanemarljiv.
- (54) Ob upoštevanju navedenega je mogoče ugotoviti, da količine iz Singapurja niso spodkopavale popravljalnih učinkov protidampinških ukrepov.
- (55) Dobro znano je, da je Singapur veliko ladijsko središče za pretovarjanje v Aziji, kamor prispejo regionalne ladje za razkladanje blaga, ki se kasneje ponovno naloži na ladje, ki plujejo med drugim v Evropo. V tej preiskavi je eden od sodelujočih trgovcev v Singapurju pretovoril biodizel malezijskega ali indonezijskega porekla, namenjen v Unijo. V OP je ta trgovec sam izvozil znatno količino biodizla v Unijo s pretovarjanjem v Singapurju, carinski urad pa je v Uniji ocarinil biodizel kot malezijskega ali indonezijskega porekla. Znakov, da bi se pri preverjanju pojavili dvomi glede deklariranega indonezijskega ali malezijskega porekla, ni bilo.
- (56) Glede na navedeno se preiskava glede morebitnega izogibanja protidampinškim ukrepom z uvozom biodizla, poslanega iz Singapurja, zaključuje.

6. ZDA

6.1 Uvodne opombe

- (57) V preiskavi je sodelovalo pet proizvajalcev biodizla ali mešanic biodizla ZDA, od katerih so bili trije vključeni v vzorec prvotne preiskave. Vlada ZDA je zagotovila statistične podatke o izvozu in njihovo razlago.
- (58) Vsi trije proizvajalci, ki so bili vključeni v vzorec prvotne preiskave, so prenehali z izvozom biodizla po uvedbi dokončnih ukrepov.
- (59) Samo ena od petih sodelujočih družb, BP North America, ki ni sodelovala pri prvotni preiskavi, je v OP izvažala mešanice biodizla z vsebnostjo 20 % ali manj biodizla („B20 ali manj“) v Unijo.
- (60) Nacionalni odbor za biodizel (NBB), ki predstavlja industrijo biodizla ZDA, je trdil, da izdelek, ki je bil po njihovo zunaj obsega izdelka obstoječih ukrepov, ne more postati predmet protidampinških ukrepov brez protisubvencijske preiskave *de novo*. NBB je trdil, da je dokončna uredba izrecno določila „zadevni izdelek“ in „podobni izdelek“ na ravni biodizla ali biodizla v mešanicah biodizla, ki vsebujejo več kot 20 % biodizla. Po navedbah NBB to ni bila umetna mejna vsebnost, temveč realno stanje na trgu, ki je bilo ugotovljeno v prvotni preiskavi. Ugotovljeno je bilo na primer, da je 20-odstotna mejna vrednost ustrezna za omogočanje jasnega razlikovanja med različnimi vrstami mešanic, ki so na voljo na trgu ZDA.
- (61) Po mnenju NBB in drugih zainteresiranih strani lahko preiskava proti izogibanju samo razširi protidampinške ukrepe za zadevni izdelek na podobni izdelek, ki je samo nekoliko spremenjen izdelek v primerjavi z zadevnim izdelkom. NBB je trdil, da je Svet v dokončni uredbi določil, da biodizel v mešanicah z 20 % ali manj biodizla ni podoben izdelek. Zato po navedbah NBB za določitev, ali morajo ukrepi veljati za te mešanice, ni druge možnosti razen začetka nove preiskave.
- (62) V odgovor na te trditve je treba najprej opozoriti, da je namen določb proti izogibanju iz člena 13 osnovne uredbe preprečiti kakršne koli domnevne poskuse izogibanja veljavnim ukrepom. Če obstaja dovolj dokazov *prima facie*, ki kažejo na izogibanje v pomenu

člena 13(1) osnovne uredbe, bo Komisija začela preiskavo za določitev, ali prihaja do izogibanja. V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe je treba obstoj izogibanja ocenjevati na primer z zaporedno analizo, ali se je vzorec trgovanja med ZDA in Unijo spremenil, ali je ta sprememba nastala zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero razen uvedbe dajatve ni drugega vzroka ali gospodarske utemeljitve, ali so dokazi o škodi ali da se popravljalni učinek dajatve spodkopava s cenami in/ali količinami.

- (63) Opozoriti je treba tudi, da preiskava proti izogibanju ni pregled obsega izdelka iz člena 11(3) osnovne uredbe in ne spremeni opredelitve zadevnega izdelka ali podobnega izdelka. Določbe iz člena 13 osnovne uredbe določajo ustrezno pravno podlago za preiskavo, ali obstaja izogibanje v zvezi z izdelkom, za katerega veljajo ukrepi.
- (64) V zvezi s tem je bilo v zahtevku, ki ga je Komisija prejela v skladu s členom 13(3) osnovne uredbe, navedeno, da se je po uvedbi ukrepov začel izvoz biodizla v mešanica z vsebnostjo 20 % ali manj biodizla iz ZDA v Unijo, domnevno zaradi izkoriščanja prednosti mejne vsebnosti biodizla, določene v opisu zadevnega izdelka in podobnega izdelka. V preiskavi je bilo proučeno, ali se taka praksa lahko šteje za izogibanje v skladu z določbami člena 13 osnovne uredbe. Treba je tudi opozoriti, da je domnevne prakse izogibanja mogoče proučiti samo v skladu s členom 13 osnovne uredbe.

6.2 Izvoz B20 ali manj iz ZDA v Unijo

- (65) Kot je navedeno v navedeni uvodni izjavi 20, oznaka ZDA HTS 3824 90 40 00 zajema tudi mešanice z vsebnostjo biodizla 96,5 % in manj. V skladu s statističnimi podatki ZDA je bila v OP v Unijo izvožena skupna količina 358 291 ton tovrstne mešanice.
- (66) Družba BP Products North America (BPNA) je v OP izvozila znaten delež navedene količine.
- (67) BPNA ni sodelovala v prvotni preiskavi, ker je s proizvodnjo biodizla začela šele na začetku leta 2009 v pričakovanju prihodnje rasti trga biodizla in kot odziv na vladne mandate v ZDA in v tujini. BPNA je začela izvažati v Unijo decembra 2009. V zvezi s tem je treba opozoriti, da so bili dokončni ukrepi uvedeni julija 2009.

- (68) V Uniji je družba BP v Združenem kraljestvu, Franciji in na Nizozemskem prodajala mešanico biodizla s poreklom iz ZDA z vsebnostjo 15 mas. % ali manj biodizla („B15“). V vseh primerih se izdelek meša naprej, da se spoštuje ustrezna veljavna zakonodaja v nekaterih državah članicah za pospeševanje potrošnje biogoriv na črpalkah, ker se biogoriva trenutno štejejo za okoljsko trajnostna.
- (69) BPNA je trdila, da mešanice z vsebnostjo manj kot 15 % niso podoben izdelek v zvezi z zadevnim izdelkom. Značilnosti in tržna realnost so precej drugačne. Ustrezna logistika (vključno z omejitvami pri pošiljanju) pri proizvodnji in uvozu mešanic z manjšo vsebnostjo se zelo razlikujejo od logistike pri mešanicah z višjo vsebnostjo. Po navedbah BPNA se pri prevozu mešanic z vsebnostjo manj kot 15 % taki izdelki uvrščajo kot naftni izdelek za pošiljanje, kar pa ne velja za kemični izdelek, katerega pošiljanje je zato cenejše. BPNA je tudi trdila, da med višjimi in nižjimi mešanicami biodizla obstajajo razlike v učinkovitosti, ko se jih uporabi v dizelskih motorjih.
- (70) Cilj preiskave glede izogibanja je določiti, ali je pri biodizlu v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla prišlo do izogibanja izravnalnim ukrepom. Mogoče je, da so stroški pošiljanja pri mešanicah z manjšo vsebnostjo dejansko nižji. Glede postopka proizvodnje biodizla v mešanici nad B20 pa je treba opozoriti, da je mešanica B20 in manj dejansko samo drugače sestavljena mešanica. Gre za enostaven postopek spremembe sestave mešanice. B20 in manj se šteje samo za manjšo spremembo zadevnega izdelka, od katerega se razlikuje samo v deležu biodizla v mešanici. Treba je tudi opozoriti, da sta zadevni izdelek kot tudi B20 in manj namenjena enaki končni uporabi. Biodizel v mešanicah B20 in manj ter biodizel v mešanicah z večjo vsebnostjo kot B20 imata enake bistvene lastnosti.

6.3 Sprememba vzorca trgovanja

- (71) Uvoz zadevnega izdelka iz ZDA je padel z 1 487 790 ton leta 2008 na 381 227 ton leta 2009, v OP pa skoraj na nič.
- (72) V zvezi s tem je treba opozoriti, da se je izvoz B20 in manj iz ZDA v Unijo kljub obveznemu mešanju na primer B5 v Uniji med prvotno preiskavo pojavil šele po uvedbi dokončnih ukrepov. Po podatkih, pridobljenih od vzorčenih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, je bil

v Unijo izvažan predvsem B99,9. Razlog za to je bil, da je prejemal najvišjo subvencijo za izvoženo blago (1 USD davčne olajšave za biodizel na galono).

(73) Zato je razen izogibanja veljavnim protidampinškim ukrepom težko ugotoviti drugo gospodarsko utemeljitev za začetek izvoza B20 in manj.

(74) Delež biodizla v mešanici je še vedno subvencioniran, uvoznik pa se izogiba plačilu veljavne protidampinške dajatve. Glede tega je treba opozoriti, da se protidampinška dajatev na mešanice uporablja sorazmerno z biodizlom v mešanici, tj. v primeru uvoza B15 bi znašala neplačana protidampinška dajatev približno do 26 EUR na tono.

6.4 Nezdosten drug vzrok ali gospodarska utemeljitev razen uvedbe protidampinške dajatve

(75) Po navedbah BNPA do proizvodnje biodizla z vsebnostjo, ki je manjša od B15, ni prišlo zato, da bi se izogibalo dajatvam. Družba je trdila, da ni sodelovala v prvotni preiskavi, ker je s proizvodnjo biodizla začela šele na začetku leta 2009 v pričakovanju rasti trga biodizla in v odgovor na vladne mandate v ZDA in v tujini. Mešanje v ZDA in izvoz v Unijo sta bili logična poslovna odločitve glede na posebno strukturo družbe, njeno delovanje kot naftna družba ter njeno logistično prisotnost v ZDA. Izvožena mešanica je bila zaradi manj strogih varnostnih ukrepov vedno B15 in manj, saj se v skladu s pomorskimi predpisi mešanica do B15 ne šteje za kemični izdelek.

(76) Treba je opozoriti, da je družba z dejavnostmi na področju izvoza v Unijo začela šele po uvedbi ukrepov. Šteje se, da razen izogibanja plačilu veljavne protidampinške dajatve za biodizel s poreklom iz ZDA ni nobenega zadostnega vzroka ali gospodarske utemeljitve.

6.5 Spodkopavanje popravljalnega učinka protidampinške dajatve

(77) Glede na stopnjo neškodljivih cen prvotne preiskave je uvoz B20 in manj iz ZDA v Unijo v OP pokazal nelojalno nižanje prodajnih in ciljnih cen. Izvoz B20 in manj se je pojavil šele po uvedbi dokončnih ukrepov, zadevne količine pa niso zanemarljive.

(78) Zato je bilo ugotovljeno, da se ukrepi spodkopavajo s količinami in cenami.

6.6 Dokazi o dampedingu

(79) V skladu s členom 13(1) in (2) osnovne uredbe je bilo preučeno, ali obstajajo dokazi o dampedingu v zvezi z normalno vrednostjo, določeno v prvotni preiskavi. Primerjava tehtane povprečne normalne vrednosti in tehtane povprečne izvozne cene je pokazala obstoj dampedinga.

6.7 Sklepna ugotovitev

(80) V preiskavi je bilo ugotovljeno, da se je dokončnim protidampinškim ukrepom, uvedenim na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA izogibalo z uvozom v Unijo biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj biodizla.

(81) Ugotovljeno je bilo, da sta subvencioniranje v ZDA in izogibanje plačilu protidampinških dajatev pri uvozu v Unijo edina gospodarska utemeljitev za izvoz mešanic B20 in manj.

(82) Družba BPNA je zahtevala izvzetje iz morebitnih razširjenih ukrepov. Ker pa je bilo v preiskavi jasno ugotovljeno, da je do uvoza B20 in manj prišlo samo zato, da se izogne veljavnim ukrepom, takega izvzetja ni mogoče odobriti. V skladu z določbami člena 13(4) osnovne uredbe je izvzetje mogoče odobriti proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani s proizvajalci, za katere veljajo ukrepi, in da niso povezani s praksami izogibanja. V teh preiskavah je bilo ugotovljeno, da je BPNA vključena v prakse izogibanja, saj je z izvozom B20 in manj začela po uvedbi protidampinških in izravnalnih ukrepov brez drugega vzroka ali gospodarske utemeljitve razen uvedbe ukrepov. Poleg tega obstajajo tudi dokazi, da so se učinki ukrepov spodkopavali s cenami in količinami ter da obstaja dampeding v zvezi s predhodno določenimi normalnimi vrednostmi.

(83) Nekateri proizvajalci biodizla, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, so zaradi izogibanja zahtevali izvzetje iz kakršnih koli razširjenih ukrepov. Ugotovljeno je bilo, da ti proizvajalci ZDA niso proizvajali ali prodajali biodizla B20 in manj. V skladu s členom 13(4) osnovne

uredbe se v preiskavi proti izogibanju lahko obravnava le zahtevo proizvajalcev. Vendar je treba opozoriti, da člen 13 osnovne uredbe vsebuje določbe za nove družbe.

monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

7. UKREPI

7.1 Kanada

(84) Glede na navedeno je bilo ugotovljeno, da se je dokončni protidampinški dajatvi, uvedeni na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, izogibalo s pretovarjanjem prek Kanade v skladu s členom 13 osnovne uredbe.

(85) V skladu s prvim stavkom člena 13(1) osnovne uredbe je treba veljavne ukrepe za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz ZDA zato razširiti na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Kanade ali ne.

(86) Za preprečitev izogibanja dajatvi z nepreverljivimi navedbami, da je izdelek, pretovorjen prek Kanade, proizvedla družba, za katero velja individualna dajatev v dokončni uredbi, mora biti ukrep, ki ga je treba razširiti, ukrep, določen za „vse druge družbe“ iz člena 1(2) Uredbe (ES) št. 599/2009 in ki je dokončna protidampinška dajatev v višini 172,2 EUR na tono.

(87) Protidampinška dajatev na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

(88) V skladu s členoma 13(3) in 14(5) osnovne uredbe, ki določata, da se vsak razširjeni ukrep uporablja za uvoz, za katerega v Uniji velja registracija, uvedena z začetno uredbo, je treba pobirati dajatve za navedeni registrirani uvoz biodizla, poslanega iz Kanade.

7.2 ZDA

(89) Glede na navedeno je bilo ugotovljeno, da se je dokončni protidampinški dajatvi, uvedeni na uvoz biodizla s poreklom iz ZDA, izogibalo z uvozom v Unijo B20 in manj biodizla v skladu s členom 13 osnovne uredbe.

(90) V skladu s prvim stavkom člena 13(1) osnovne uredbe je zato treba veljavne ukrepe za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz ZDA razširiti na uvoz B20 in manj.

(91) Ukrepi, ki jih je treba razširiti, so tisti, ki so navedeni v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 599/2009.

(92) Razširjena protidampinška dajatev na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti

(93) V skladu s členoma 13(3) in 14(5) osnovne uredbe, ki določata, da se vsak razširjeni ukrep uporablja za uvoz, za katerega v Uniji velja registracija, uvedena z začetno uredbo, je treba pobirati dajatve za navedeni registrirani uvoz B20 in manj, s poreklom iz ZDA.

8. ZAKLJUČEK PREISKAVE V ZVEZI S SINGAPURJEM

(94) Glede na ugotovitve v zvezi s Singapurjem je treba preiskavo v zvezi z morebitnim izogibanjem protidampinškim ukrepom z uvozom biodizla, poslanega iz Singapurja, zaključiti in ukiniti registracijo uvoza biodizla, poslanega iz Singapurja, uvedeno z začetno uredbo.

9. PROŠNJA ZA IZVZETJE

(95) Sodelujoči družbi iz Kanade, ki sta predložili izpolnjen vprašalnik, sta zaprosili za izvzetje iz morebitnih razširjenih ukrepov v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe.

(96) Ugotovljeno je bilo, da sodelujoča kanadska proizvajalca nista sodelovala pri praksah izogibanja, ki so predmet te preiskave. Ta proizvajalca lahko tudi pokažeta, da nista povezana z nobenim proizvajalcem/izvoznikom biodizla ZDA. Zato se njuna zahtevka za izvzetje lahko odobrita.

(97) V tem primeru se šteje, da so potrebni posebni ukrepi za zagotovitev pravilne uporabe takih izvzetij. Ti posebni ukrepi so zahteve za predložitev veljavne trgovinske fakture carinskim organom držav članic, ki ustreza zahtevam iz Priloge k tej uredbi. Za uvoz, ki ga ne spremlja taka faktura, velja razširjena protidampinška dajatev.

(98) Ena od sodelujočih strani iz ZDA, ki je predložila izpolnjen vprašalnik, je zaprosila za izvzetje iz morebitnih razširjenih ukrepov v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe.

(99) Kot je ugotovljeno v uvodni izjavi 82, je bilo v preiskavi jasno navedeno, da je ta stran z uvozom B20 in manj sodelovala pri praksah izogibanja. Posledično takega izvzetja ni mogoče odobriti.

(100) Vendar je treba poudariti, da lahko v primeru, da zadevni proizvajalec/izvoznik ne izvaja več dampainga, take strani zahtevajo pregled v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe.

10. RAZKRITJE

- (101) Vse zainteresirane strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, ki so pripeljali do navedenih sklepnih ugotovitev, ter bile pozvane, naj predložijo pripombe. Upoštevale so se ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile strani –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Dokončna protidampinška dajatev, uvedena z Uredbo (ES) št. 599/2009 na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znanih kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, ki vsebuje več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz Združenih držav Amerike, se razširi na uvoz v Unijo monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znanih kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, z vsebnostjo več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, poslanih iz Kanade, ne glede na to, ali so prijavljeni kot izdelek s poreklom iz Kanade ali ne, trenutno uvrščenih v oznake KN ex 1516 20 98 (oznaka TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (oznaka TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (oznaka TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (oznaka TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (oznaka TARIC 3824 90 91 10) in ex 3824 90 97 (oznaka TARIC 3824 90 97 01), z izjemo tistih, ki jih proizvajata navedeni družbi:

Država	Družba	Dotatna oznaka TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Dajatev, ki se bo razširila, je dajatev za „vse druge družbe“ uvedena s členom 1(2) Uredbe (ES) št. 599/2009, ki je dokončna protidampinška dajatev v višini 172,2 EUR za neto tona.

Protidampinška dajatev na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

2. Uporaba izvzetij, odobrenih družbama, navedenima v odstavku 1, ali ki jih je Komisija odobrila v skladu s členom

4(2), je pogojena s predložitvijo veljavne trgovinske fakture carinskim organom držav članic, ki ustrezna zahtevam iz Priloge. Če taka faktura ni predložena, se uporabi protidampinška dajatev v skladu z odstavkom 1.

3. Dajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, se pobira za uvoz, poslan iz Kanade, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom v Kanadi ali ne, registriran v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 720/2010 ter členoma 13(3) in 14(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009, razen uvoza, ki ga proizvedeta družbi iz odstavka 1.

4. Uporabljajo se veljavni carinski predpisi.

Člen 2

1. Dokončna protidampinška dajatev, uvedena z Uredbo (ES) št. 599/2009 na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, splošno znanih kot „biodizel“, v čisti obliki ali mešanici, ki vsebuje več kot 20 mas. % monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenega s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz Združenih držav Amerike, se razširi na uvoz v Unijo biodizla v mešanici z vsebnostjo 20 mas. % ali manj monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, s poreklom iz Združenih držav Amerike, trenutno uvrščenega v oznake KN ex 1516 20 98 (oznaka TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznaka TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (oznaka TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (oznaka TARIC 2710 19 41 30) in ex 3824 90 97 (oznaka TARIC 3824 90 97 04).

Dajatev, ki se bodo razširile, so tiste, ki so navedene v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 599/2009.

Protidampinška dajatev na mešanice se uporablja glede na masni delež skupne vsebnosti monoalkilnih estrov maščobnih kislin in parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora (vsebnost biodizla), v mešanici.

2. Dajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, se pobira za uvoz s poreklom iz Združenih držav Amerike, registriran v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 720/2010 ter členoma 13(3) in 14(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009.

3. Uporabljajo se veljavni carinski predpisi.

Člen 3

Preiskava, začeta z Uredbo (EU) št. 720/2010 glede morebitnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo (ES) št. 599/2009 na uvoz biodizla s poreklom iz Združenih držav Amerike z uvozom biodizla, poslanega iz Singapurja, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Singapurja ali ne, in o registraciji takega uvoza, se zaključijo.

Člen 4

1. Zahtevki za izvzetje iz dajatve, razširjene s členoma 1(1) in 2(1), se predložijo v pisni obliki v enem od uradnih jezikov Evropske unije, podpisati pa jih mora oseba, pooblaščenca za zastopanje subjekta, ki je zaprosil za izvzetje. Zahtevek se mora poslati na naslov:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Telefaks: +32 22956505

2. V skladu s členom 13(4) Uredbe (ES) št. 1225/2009 lahko Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom s sklepom odobri izvzetje iz dajatve, razširjene s členoma 1(1) in 2(1), za uvoz iz družb, ki se ne izogibajo protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo (ES) št. 599/2009.

Člen 5

Carinskim organom se odredi, naj ustavijo registracijo uvoza, ki je bila določena v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 720/2010.

Člen 6

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. maja 2011

Za Svet
Predsednik
MARTONYI J.

PRILOGA

Izjava, ki jo podpiše uslužbenec subjekta, ki je izdal trgovinsko fakture, mora biti na veljavni trgovinski fakturi iz člena 1(2) in v naslednji obliki:

1. Ime in položaj uslužbenca subjekta, ki je izdal trgovinsko fakture.
 2. Naslednja izjava: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki jo zajema ta račun, proizvedla (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v (zadevna država). Izjavljam, da so podatki iz te fakture popolni in resnični.“
 3. Datum in podpis.
-

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 445/2011

z dne 10. maja 2011

o sistemu podeljevanja spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, za toverne vagonne in o spremembi Uredbe (ES) št. 653/2007

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala ⁽¹⁾ ter zlasti člena 14a Direktive,

ob upoštevanju priporočila Evropske agencije za železniški promet z dne 8. julija 2010 o sistemu podeljevanja spričeval subjektom, zadolženim za vzdrževanje,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen Direktive 2004/49/ES je olajšati dostop do trga storitev železniških prevozov z določitvijo skupnih načel upravljanja, urejanja in nadzora varnosti v železniškem prometu. Direktiva 2004/49/ES določa tudi okvir za zagotavljanje enakih pogojev za vse subjekte, zadolžene za vzdrževanje, za toverne vagonne, ki bodo doseženi z izvajanjem enakih zahtev glede podeljevanja spričeval po vsej Uniji.
- (2) Namen sistema podeljevanja spričeval je zagotoviti okvir za usklajitev zahtev in metod za ocenjevanje sposobnosti subjektov, zadolženih za vzdrževanje, po vsej Uniji.
- (3) Brez poseganja v pristojnosti prevoznikov v železniškem prometu in upravljavcev infrastrukture glede varnega upravljanja vlakov, subjekt, zadolžen za vzdrževanje, z ustreznim sistemom vzdrževanja zagotovi, da toverni vagoni, ki jih mora vzdrževati, obratujejo varno. Upoštevajoč precejšnjo raznolikost zasnove in metod vzdrževanja mora biti ta sistem vzdrževanja usmerjen v proces.
- (4) Upravljavci infrastrukture morajo uporabljati toverne vagonne za prevoz gradbenega materiala ali materiala za dejavnosti vzdrževanja infrastrukture. Upravljavci infrastrukture uporabljajo toverne vagonne za ta namen v okviru zmogljivosti prevoznika v železniškem prometu.

Ocena zmogljivosti upravljavca infrastrukture za uporabo tovernih vagonov za ta namen mora biti del ocene za varnostno pooblastilo v skladu s členom 11 Direktive 2004/49/ES.

- (5) Inšpekcijske preglede in spremljanje pred odhodom vlaka ali med vožnjo na splošno izvaja aktivno osebje prevoznikov v železniškem prometu ali upravljavec infrastrukture po procesu, opisanem v njihovem sistemu varnega upravljanja v skladu s členom 4(3) Direktive 2004/49/ES.
- (6) Prevozniki v železniškem prometu ali upravljavci infrastrukture morajo prek svojega sistema varnega upravljanja zagotoviti nadzor nad vsemi tveganji v zvezi s svojimi dejavnostmi, vključno z uporabo pogodbenih izvajalcev. V ta namen mora prevoznik v železniškem prometu upoštevati pogodbene dogovore s subjekti, ki so zadolženi za vzdrževanje vseh vagonov, ki jih uporablja. To je lahko pogodba med železniškim podjetjem in subjektom, zadolženim za vzdrževanje, ali pogodbeni veriga z drugimi strankami, kot je imetnik. Te pogodbe morajo biti skladne s postopki, ki jih prevoznik v železniškem prometu ali upravljavec infrastrukture določi v svojem sistemu varnega upravljanja, vključno z izmenjavo informacij.
- (7) V skladu z Direktivo 2004/49/ES je spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, veljavno po vsej Uniji. Spričevala, izdana s strani organov v tretjih državah, ki so imenovani v skladu z enakovrednimi merili in izpolnjujejo zahteve, enakovredne tistim, ki jih vsebuje ta uredba, je praviloma treba obravnavati kot enakovredna spričevalom subjektov, zadolženih za vzdrževanje, ki so bila izdana v Uniji.
- (8) Ocena vloge za spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ki jo izvede certifikacijski organ, je ocena sposobnosti vložnika za upravljanje dejavnosti vzdrževanja in za opravljanje operativnih funkcij vzdrževanja bodisi samostojno ali prek pogodb z drugimi organi, zadolženimi za opravljanje teh funkcij ali delov teh funkcij, kot so vzdrževalne delavnice.
- (9) Sistem podeljevanja spričeval mora biti orodje za obvladovanje tveganj, pri čemer je treba zagotoviti, da so akreditirani organi sposobni opravljati delo, ki ga prevzamejo. Poleg tega se akreditacija obravnava kot sredstvo za zagotovitev nacionalnega in mednarodnega priznavanja spričeval subjektov, zadolženih za vzdrževanje, ki jih izdajo akreditirani organi.

⁽¹⁾ UL L 164, 30.4.2004, str. 44.

- (10) Za oblikovanje sistema, ki omogoča certifikacijskim organom opravljanje preverjanj subjektov, zadolženih za vzdrževanje, po vsej Uniji, morajo vsi organi, ki lahko podeljujejo spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje („certifikacijski organi“), med seboj sodelovati z namenom uskladitve pristopov k podeljevanju spričeval. Posebne zahteve za akreditacijo morajo biti oblikovane in odobrene v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (11) Za vrednotenje procesa podeljevanja spričeval, določenega v tej uredbi, mora Evropska agencija za železniški promet (Agencija) nadzorovati razvoj sistema podeljevanja spričeval. Agencija mora za izvajanje te funkcije zbrati informacije o naravi certifikacijskih organov, ki delujejo na tem področju, in o številu spričeval, podeljenih subjektom, zadolženim za vzdrževanje. Agencija mora poleg tega olajšati usklajevanje certifikacijskih organov.
- (12) Uredba Komisije (ES) št. 653/2007 z dne 13. junija 2007 o uporabi enotne evropske oblike za varnostna spričevala in dokumentacijo za vloge v skladu s členom 10 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta in o veljavnosti varnostnih spričeval, izdanih na podlagi Direktive 2001/14/ES ⁽²⁾, določa standardno obliko za varnostna spričevala. To obliko je treba posodobiti za vključitev dodatnih informacij o subjektih, zadolženih za vzdrževanje. Uredbo (ES) št. 653/2007 je treba zato ustrezno spremeniti.
- (13) Do polne uveljavitve sistema podeljevanja spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, kot ga določa ta uredba, mora biti v prehodnem obdobju priznana veljavnost obstoječih praks izdajanja spričeval subjektov, zadolženih za vzdrževanje, in vzdrževalnih delavnic, da se zagotovi neprekinjeno izvajanje storitev železniškega tovornega prometa, zlasti na mednarodni ravni. V tem obdobju morajo biti nacionalni varnostni organi še posebej pozorni na enakovrednost in skladnost različnih praks podeljevanja spričeval.
- (14) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 27 Direktive 2004/49/ES –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen

1. Ta uredba uvaja sistem podeljevanja spričeval subjektov, zadolženih za vzdrževanje, za tovrne vagonne iz člena 14a Direktive 2004/49/ES.

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

⁽²⁾ UL L 153, 14.6.2007, str. 9.

2. Namen sistema podeljevanja spričeval je zagotovitev dokaza, da je subjekt, zadolžen za vzdrževanje, uvedel svoj sistem vzdrževanja in da lahko izpolni zahteve iz te uredbe za zagotovitev varnega obratovanja vseh tovornih vagonov, za katere je zadolžen za vzdrževanje.

Člen 2

Področje uporabe

1. Sistem podeljevanja spričeval velja za vse subjekte, zadolžene za vzdrževanje, za tovrne vagonne, ki se bodo uporabljali v železniškem omrežju v Uniji.

2. Vzdrževalne delavnice ali katera koli organizacija, ki prevzame del funkcij iz člena 4, lahko prostovoljno uporablja sistem podeljevanja spričeval v skladu z načeli iz člena 8 in Priloge I.

3. Sklicevanja na upravljavca infrastrukture v členih 5, 7 in 12 se razumejo, kot da se nanašajo na njegovo uporabo tovornih vagonov za prevoz gradbenega materiala ali materiala za dejavnosti vzdrževanja infrastrukture. Kadar upravljavec infrastrukture uporablja tovrne vagonne za ta namen, se šteje, da to počne v okviru zmogljivosti prevoznika v železniškem prometu.

Člen 3

Opredelitve

1. Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 3 Direktive 2004/49/ES.

2. Dodatno se uporabljajo še naslednje opredelitve:

(a) „akreditacija“ pomeni „akreditacijo“ iz člena 2(10) Uredbe (ES) št. 765/2008;

(b) „spričevalo subjekta“, zadolženega za vzdrževanje, pomeni spričevalo, izdano subjektu, zadolženemu za vzdrževanje, za namene člena 14a(4) Direktive 2004/49/ES;

(c) „certifikacijski organ“ pomeni organ, imenovan v skladu s členom 10, odgovoren za izdajanje spričeval subjektov, zadolženih za vzdrževanje, na podlagi meril iz Priloge II;

(d) „tovorni vagon“ pomeni vozilo brez lastnega pogona, ki je namenjeno prevozu tovora ali drugega materiala, ki se uporablja za dejavnosti, kot je gradnja ali vzdrževanje infrastrukture;

(e) „vzdrževalna delavnica“ pomeni premičen ali nepremičen subjekt, sestavljen iz osebja, vključno s tistim z odgovornostjo upravljanja, orodij in prostorov, ki so organizirani za opravljanje vzdrževanja vozil, sestavnih delov ali podsopkov vozil;

- (f) „sprostitve v obratovanje“ pomeni zagotovilo, ki ga subjekt, ki opravlja vzdrževanje, da upravitelju funkcije vzdrževanja voznega parka, da je bilo vzdrževanje opravljeno po nalogih za vzdrževanje;
- (g) „vrnitev v uporabo“ pomeni zagotovilo na podlagi sprostitve v obratovanje, ki ga subjekt, zadolžen za vzdrževanje, da uporabniku, kot je prevoznik v železniškem prometu ali imetnik, da so bila vsa ustrezna vzdrževalna dela zaključena in da je vagon, ki je bil prej umaknjen iz obratovanja, v takšnem stanju, da omogoča varno uporabo, pri čemer so možnečasne omejitve uporabe.

Člen 4

Sistem vzdrževanja

1. Sistem vzdrževanja sestavljajo nosilci naslednjih funkcij:
 - (a) nosilec funkcije upravljanja, ki nadzoruje in usklajuje funkcije vzdrževanja iz točk od (b) do (d) ter zagotavlja varno stanje tovornega vagona v železniškem sistemu;
 - (b) nosilec funkcije razvoja vzdrževanja, ki je odgovoren za upravljanje dokumentacije o vzdrževanju, vključno s konfiguracijo, na podlagi projektnih in operativnih podatkov ter učinkovitosti in izmenjavi izkušenj;
 - (c) nosilec funkcije upravljanja vzdrževanja voznega parka, ki upravlja odstranitev tovornega vagona zaradi vzdrževanja in njegovo vrnitev v obratovanje po vzdrževanju; in
 - (d) nosilec funkcije izvajanja vzdrževanja, ki izvaja potrebno tehnično vzdrževanje tovornega vagona ali njegovih delov, vključno z dokumentacijo o sprostitvi v obratovanje.
2. Subjekt, zadolžen za vzdrževanje, zagotovi, da so funkcije iz odstavka 1 v skladu z zahtevami in merili za ocenjevanje iz Priloge III.
3. Subjekt, zadolžen za vzdrževanje, samostojno izvaja funkcijo upravljanja, vendar lahko funkcije vzdrževanja ali dele teh funkcij iz točk od (b) do (d) odstavka 1 dodeli v zunanje izvajanje drugim pogodbenikom v skladu z določbami iz člena 8. Pri zunanjem izvajanju mora subjekt, zadolžen za vzdrževanje, zagotoviti uporabo načel iz Priloge I.
4. Ne glede na veljavne ureditve v zvezi z zunanjim izvajanjem je subjekt, zadolžen za vzdrževanje, odgovoren za rezultat dejavnosti vzdrževanja, ki jih upravlja, in uvede sistem spremljanja učinkovitosti teh dejavnosti.

Člen 5

Odnosi med stranmi, ki sodelujejo v procesu vzdrževanja

1. Vsak prevoznik v železniškem prometu ali upravljavec infrastrukture zagotovi, da je tovornim vagonom, ki jih uporablja, pred odhodom določen certificiran subjekt, zadolžen za vzdrževanje, in da je uporaba vagonov skladna s področjem veljavnosti spričevala.
2. Vse stranke, ki so vključene v proces vzdrževanja, izmenjujejo ustrezne informacije o vzdrževanju v skladu z merili, navedenimi v oddelkih I.7 in I.8 Priloge III.
3. V skladu s pogodbenimi dogovori lahko prevoznik v železniškem prometu za operativne namene zahteva informacije o vzdrževanju tovornega vagona. Subjekt, zadolžen za vzdrževanje takega tovornega vagona, se odzove na zahtevo sam ali prek drugih pogodbenikov.
4. V skladu s pogodbenimi dogovori lahko subjekt, zadolžen za vzdrževanje, zahteva informacije o delovanju tovornega vagona. Prevoznik v železniškem prometu ali upravljavec infrastrukture se odzove na zahtevo sam ali prek drugih pogodbenih strank.
5. Vsi pogodbeniki izmenjujejo informacije o okvarah, ki vplivajo na varnost, nesrečah, incidentih, skorajšnjih nesrečah in drugih nevarnih dogodkih ter o morebitni omejitvi uporabe tovornih vagonov.
6. Spričevala subjektov, zadolženih za vzdrževanje, se upoštevajo kot dokaz sposobnosti prevoznika v železniškem prometu ali upravljavca infrastrukture, da izpolni zahteve v zvezi z vzdrževanjem in nadzorom izvajalcev in dobaviteljev iz točk B.1, B.2, B.3 in C.1 Priloge II k Uredbi Komisije (EU) št. 1158/2010 z dne 9. decembra 2010 o skupni varnostni metodi ocenjevanja skladnosti z zahtevami za pridobitev železniških varnostnih spričeval⁽¹⁾ in Uredbe Komisije (EU) št. 1169/2010 z dne 10. decembra 2010 o skupni varnostni metodi ocenjevanja skladnosti z zahtevami za pridobitev železniškega varnostnega pooblastila⁽²⁾, razen če lahko nacionalni varnostni organ dokaže obstoj znatnega tveganja za varnost.
7. Če je pogodbenik, zlasti prevoznik v železniškem prometu, utemeljil razlog za sum, da določen subjekt, zadolžen za vzdrževanje, ne upošteva zahtev iz člena 14a(3) Direktive 2004/49/ES ali zahtev glede podeljevanja spričeval iz te uredbe, o tem nemudoma obvesti certifikacijski organ. Certifikacijski organ izvede ustrezne ukrepe, da preveri, ali je pritožba o neupoštevanju utemeljena, in o rezultatih preiskave obvesti udeležene strani (po potrebi vključno s pristojnim nacionalnim varnostnim organom).

⁽¹⁾ UL L 326, 10.12.2010, str. 11.

⁽²⁾ UL L 327, 11.12.2010, str. 13.

8. Če se subjekt, zadolžen za vzdrževanje, spremeni, imetnik registracije iz člena 33(3) Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ pravočasno obvesti organ za registracijo, kot je določen v členu 4(1) Odločbe Komisije 2007/756/ES⁽²⁾, da lahko slednji posodobi nacionalni register vozil.

Prejšnji subjekt, zadolžen za vzdrževanje, predloži dokumentacijo o vzdrževanju imetniku registracije ali novemu subjektu, zadolženemu za vzdrževanje.

Prejšnji subjekt, zadolžen za vzdrževanje, je ob izbrisu iz nacionalnega registra vozil razrešen svojih obveznosti. Če na datum objave prejšnjega subjekta, zadolženega za vzdrževanje, noben nov subjekt še ni potrdil svojega statusa subjekta, zadolženega za vzdrževanje, se registracija vozila preklicuje.

Člen 6

Certifikacijski organi

1. Spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, podeli kateri koli pristojni certifikacijski organ, ki ga je izbral subjekt, zadolžen za vzdrževanje, ki je predložil vlogo za podelitev spričevala.

2. Države članice zagotovijo, da certifikacijski organi izpolnjujejo splošna merila in načela iz Priloge II ter vse poznejše sektorske akreditacijske sisteme.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se za odločitve certifikacijskih organov zagotovi možnost sodnega nadzora.

4. Certifikacijski organi medsebojno sodelujejo za uskladitev pristopov k oceni vlog znotraj držav članic in po vsej Uniji.

5. Sodelovanje med certifikacijskimi organi organizira in olajšuje Agencija.

Člen 7

Sistem podeljevanja spričeval subjektom, zadolženim za vzdrževanje

1. Podeljevanje spričeval temelji na oceni sposobnosti subjekta, zadolženega za vzdrževanje, da izpolnjuje ustrezne zahteve iz Priloge III in jih lahko dosledno izvaja. Vključuje sistem nadzora za zagotovitev doslednega izvajanja veljavnih zahtev po podelitvi spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje.

2. Subjekti, zadolženi za vzdrževanje, predložijo vlogo za podelitev spričevala v obliki ustreznega obrazca iz Priloge IV in zagotovijo pisna dokazila o postopkih iz Priloge III. Na zahtevo certifikacijskega organa nemudoma zagotovijo tudi vse dodatne informacije. Certifikacijski organi pri oceni vlog uporabljajo zahteve in merila za ocenjevanje iz Priloge III.

3. Certifikacijski organ sprejme odločitev o vlogi najpozneje štiri mesece po predložitvi vseh potrebnih informacij in dodatnih informacij, ki jih je zahteval organ, s strani subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ki je predložil vlogo za podelitev spričevala. Certifikacijski organ pred podelitvijo spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje izvede potrebno oceno v prostoru ali prostorih subjekta, zadolženega za vzdrževanje. Odločitev o podelitvi spričevala se subjektu, zadolženemu za vzdrževanje, sporoči z uporabo ustreznega obrazca iz Priloge V.

4. Spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, velja za obdobje do petih let. Imetnik spričevala nemudoma obvesti certifikacijski organ o vseh bistvenih spremembah, ki zadevajo razmere v času podelitve izvirnega spričevala, da se lahko certifikacijski organ odloči, ali bo spremenil, podaljšal ali razveljavil spričevalo.

5. Certifikacijski organ natančno opredeli razloge, na katerih temeljijo vse njegove odločitve. Certifikacijski organ subjektu, zadolženemu za vzdrževanje, sporoči svojo odločitev in razloge zanjo z navedbo procesa, roka za pritožbo in podatke za stik s pritožbenim organom.

6. Certifikacijski organ vsaj enkrat na leto izvede dejavnost nadzora v izbranih prostorih, ki so v zemljepisnem in funkcionalnem smislu tipični za dejavnosti tistih subjektov, zadolženih za vzdrževanje, ki jim je izdal spričevalo, da preveri, če subjekti še vedno izpolnjujejo merila iz Priloge III.

7. Če certifikacijski organ ugotovi, da subjekt, zadolžen za vzdrževanje, ne izpolnjuje več zahtev, na podlagi katerih je izdal spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, se s subjektom, zadolženim za vzdrževanje, dogovori o načrtu za izboljšanje ali omeji področje uporabe spričevala ali začasno odvzame spričevalo, odvisno od stopnje neizpolnjevanja.

V primeru dolgotrajnega neizpolnjevanja zahtev v zvezi s spričevalom ali morebitnega načrta za izboljšanje, certifikacijski organ omeji področje uporabe spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ali razveljavi spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, z navedbo razlogov za odločitev ter procesa, roka za pritožbo in podatkov za stik s pritožbenim organom.

8. Kadar prevoznik v železniškem prometu ali upravljavec infrastrukture predloži vlogo za podelitev varnostnega spričevala ali varnostnega pooblastila, velja naslednje glede tovornih vagonov, ki jih uporablja:

(a) če tovrne vagon vzdržuje vložnik, mora vložnik kot del svoje vloge priložiti veljavno spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, če je na voljo, ali pa se njegova zmogljivost subjekta, zadolženega za vzdrževanje, oceni v okviru njegove vloge za pridobitev varnostnega spričevala ali varnostnega pooblastila.

(b) če tovornih vagonov ne vzdržuje vložnik temveč druge stranke, vložnik prek svojega sistema upravljanja varnosti poskrbi za nadzor nad vsemi tveganji v zvezi z njegovo dejavnostjo, vključno z uporabo takšnih vagonov, pri čemer zlasti veljajo določbe člena 5 te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 191, 18.7.2008, str. 1.

⁽²⁾ UL L 305, 23.11.2007, str. 30.

V vseh primerih certifikacijski organi in nacionalni varnostni organi dejavno izmenjujejo stališča, da se prepreči podvajanje ocene.

Člen 8

Sistem podeljevanja spričeval za funkcije vzdrževanja s strani zunanjih izvajalcev

1. Kadar se subjekt, zadolžen za vzdrževanje, odloči, da dodeli eno ali več funkcij iz člena 4(1)(b), (c) in (d) ali dele teh funkcij v zunanje izvajanje, prostovoljno spričevalo izvajalca, v skladu s sistemom podeljevanja spričeval iz te uredbe, za subjekt, zadolžen za vzdrževanje, predstavlja domnevo o skladnosti z ustreznimi zahtevami iz Priloge III, če so te zahteve zajete v prostovoljnem spričevalu izvajalca. Če takšno spričevalo ni na voljo, subjekt, zadolžen za vzdrževanje, certifikacijskemu organu dokaže izpolnjevanje vseh zahtev iz Priloge III glede na funkcije, za katere se je odločil, da jih dodeli v zunanje izvajanje.

2. Spričevalo v zvezi s funkcijami vzdrževanja ali deli funkcij, ki so dodeljene v zunanje izvajanje, izdajo certifikacijski organi, po enakih postopkih, kot so določeni v členih 6, 7 in 10(3), prilagojenih posebnemu primeru vložnika. Spričevala so veljavna v celotni Uniji.

Certifikacijski organi pri ocenjevanju vlog za podelitev spričeval v zvezi s funkcijami vzdrževanja ali deli funkcij, ki so dodeljene v zunanje izvajanje, uporabljajo načela iz Priloge I.

Člen 9

Vloga sistema nadzora

Kadar nacionalni varnostni organ utemeljeno meni, da določen subjekt, zadolžen za vzdrževanje, ne izpolnjuje zahtev iz člena 14a(3) Direktive 2004/49/ES ali zahtev glede izdajanja spričeval iz te uredbe, nemudoma sprejme potrebno odločitev ter o tem obvesti Komisijo, Agencijo, druge pristojne organe, certifikacijski organ in druge zainteresirane strani.

Člen 10

Predložitev informacij Komisiji in Agenciji

1. Države članice najpozneje 30. novembra 2011 obvestijo Komisijo, ali so certifikacijski organi akreditirani organi, priznani organi ali nacionalni varnostni organi. Kakršna koli spremembo teh razmer obenem sporočijo Komisiji v enem mesecu po spremembi.

2. Države članice najpozneje 31. maja 2012 obvestijo Agencijo o priznanih certifikacijskih organih. Akreditacijski organi, kot so določeni v Uredbi (ES) št. 765/2008, obvestijo

Agencijo o akreditiranih certifikacijskih organih. Kakršna koli sprememba se sporoči Agenciji v enem mesecu po spremembi.

3. Certifikacijski organi obvestijo Agencijo o vseh izdanih, spremenjenih, podaljšanih ali razveljavljenih spričevalih subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ali spričeval za določene funkcije v skladu s členom 4(1), v enem tednu po odločitvi, v obliki obrazcev iz Priloge V.

4. Agencija beleži in objavi vse informacije iz odstavkov 2 in 3.

Člen 11

Sprememba Uredbe (ES) št. 653/2007

Priloga I k Uredbi (ES) št. 653/2007 se nadomesti z besedilom iz Priloge VI k tej uredbi.

Člen 12

Prehodne določbe

1. Naslednje prehodne določbe veljajo brez poseganja v člen 9.

2. Z začetkom od 31. maja 2012 se spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, v skladu s to uredbo izda subjektom, zadolženim za vzdrževanje, za tovarne vagoni, brez poseganja v člen 14a(8) Direktive 2004/49/ES.

3. Spričevala, ki jih certifikacijski organ izda najpozneje 31. maja 2012 v skladu z načeli in merili, ki so enakovredna tistim, določenim v Memorandumu o soglasju glede uvedbe osnovnih načel skupnega sistema podeljevanja spričeval subjektom, zadolženim za vzdrževanje, za tovarne vagoni, ki so ga 14. maja 2009 podpisale države članice, se priznajo kot enakovredna spričevalom subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ki so bila v skladu s to uredbo izdana za prvotno obdobje veljavnosti do najpozneje 31. maja 2015.

4. Spričevala, ki jih certifikacijski organ subjektom, zadolženim za vzdrževanje izda najpozneje 31. maja 2012 na podlagi nacionalne zakonodaje, ki je bila veljavna pred začetkom veljavnosti te uredbe in je enakovredna tej uredbi, zlasti členov 6 in 7 ter Prilog I in III, se priznajo kot enakovredna spričevalom subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ki so bila v skladu s to uredbo izdana za prvotno obdobje veljavnosti do najpozneje 31. maja 2015.

5. Spričevala, ki jih certifikacijski organ vzdrževalnim delavnicam izda najpozneje 31. maja 2014 na podlagi nacionalne

zakonodaje, ki je bila veljavna pred začetkom veljavnosti te uredbe in je enakovredna tej uredbi, se priznajo kot enakovredna spričevalom vzdrževalnih delavnic, ki prevzamejo funkcijo izvajanja vzdrževanja, ki so bila v skladu s to uredbo izdana za prvotno obdobje veljavnosti do najpozneje 31. maja 2017.

6. Brez vpliva na odstavke 3 do 5, se subjektom, zadolženim za vzdrževanje, za tovarne vagonne, registrirane v nacionalnem registru vozil do najpozneje 31. maja 2012, izda spričevalo v skladu s to uredbo najpozneje do 31. maja 2013. V tem obdobju se prostovoljne izjave o skladnosti subjektov, zadolženih za vzdrževanje, z ustreznimi zahtevami iz te uredbe ali iz Memoranduma o soglasju glede uvedbe osnovnih načel skupnega sistema podeljevanja spričeval subjektom, zadolženim za vzdrževanje, za tovarne vagonne, ki so ga 14. maja 2009

podpisale države članice, priznajo kot enakovredne spričevalom subjekta, zadolženega za vzdrževanje, izdanim na podlagi te uredbe.

7. Prevoznikom v železniškem prometu in upravljavcem infrastrukture, ki že imajo spričevalo v skladu s členi 10 in 11 Direktive 2004/49/ES z veljavnostjo najpozneje do 31. maja 2013, se ni treba prijaviti za spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, za prvotno obdobje veljavnosti njihovih spričeval za vzdrževanje vagonov, za katere so odgovorni kot subjekti, zadolženi za vzdrževanje.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 20. dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. maja 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Načela, ki jih morajo upoštevati organizacije, ki predložijo vlogo za spričevalo v okviru funkcij vzdrževanja, ki jih je subjekt, zadolžen za vzdrževanje, dodelil v zunanje izvajanje

1. Za podelitev spričevala subjektu ali organizaciji, ki je prevzela eno ali več funkcij vzdrževanja subjekta, zadolženega za vzdrževanje (razvoj vzdrževanja, upravljanje vzdrževanja voznega parka, izvajanje vzdrževanja), ali dele teh funkcij, veljajo naslednje zahteve in merila za ocenjevanje iz Priloge III:
 - (a) zahteve in merila za ocenjevanje, določena v oddelku I Priloge III, ki so prilagojeni vrsti in obsegu storitev organizacije;
 - (b) zahteve in merila za ocenjevanje, ki opisujejo posebno funkcijo ali posebne funkcije vzdrževanja.
 2. Za podelitev spričevala vzdrževalne delavnice, ki prevzame funkcijo izvajanja vzdrževanja, veljajo naslednje zahteve in merila za ocenjevanje iz Priloge III:
 - (a) zahteve in merila za ocenjevanje, določena v oddelku I Priloge III, ki morajo biti prilagojeni specifični dejavnosti vzdrževalne delavnice, ki zagotavlja funkcijo izvajanja vzdrževanja;
 - (b) procesi, ki opisujejo funkcijo izvajanja vzdrževanja.
-

PRILOGA II

Merila za akreditacijo ali priznavanje certifikacijskih organov, ki opravljajo oceno in podeljujejo spričevala subjekta, zadolženega za vzdrževanje

1. ORGANIZACIJA

Certifikacijski organ mora dokumentirati organizacijsko strukturo in opisati naloge, odgovornosti ter upravne organe in drugo certifikacijsko osebje in morebitne odbore. Če je certifikacijski organ določen del pravnega subjekta, mora struktura vključevati področje pristojnosti in razmerje do drugih delov znotraj istega pravnega subjekta.

2. NEODVISNOST

Certifikacijski organ mora biti pri odločanju organizacijsko in funkcionalno neodvisen od prevoznikov v železniškem prometu, upravljavcev infrastrukture, imetnikov, proizvajalcev in subjektov, zadolženih za vzdrževanje, in ne zagotavlja podobnih storitev.

Zajamčena mora biti neodvisnost osebja, ki je odgovorno za certifikacijske preglede. Nobena uradna oseba ne sme prejemati plačila niti na podlagi števila opravljenih pregledov niti na podlagi rezultatov teh pregledov.

3. PRISTOJNOST

Certifikacijski organ in razvrščeno osebje morajo biti ustrezno strokovno usposobljeni, zlasti v zvezi z organizacijo vzdrževanja tovornih vagonov in ustreznim sistemom vzdrževanja.

Certifikacijski organ mora pokazati:

- (a) ustrezne izkušnje na področju ocenjevanja sistemov upravljanja;
- (b) poznavanje veljavnih zahtev iz zakonodaje.

Skupina, ustanovljena za nadzor nad subjekti, zadolženimi za vzdrževanje, mora imeti izkušnje iz ustreznih področij in mora zlasti pokazati:

- (a) ustrezno poznavanje in razumevanje veljavne evropske zakonodaje;
- (b) ustrezno tehnično usposobljenost;
- (c) najmanj tri leta ustreznih izkušenj na splošnem področju vzdrževanja;
- (d) zadostne izkušnje na področju vzdrževanja tovornih vagonov ali vsaj na področju vzdrževanja v enakovrednih industrijskih sektorjih.

4. NEPRISTRANSKOST

Odločitve certifikacijskega organa morajo temeljiti na objektivnih dokazih o skladnosti ali neskladnosti, ki jih pridobi, na njegove odločitve pa ne smejo vplivati drugi interesi ali druge stranke.

5. ODGOVORNOST

Certifikacijski organ ni odgovoren za zagotavljanje tekoče skladnosti z zahtevami glede podeljevanja spričeval.

Certifikacijski organ je odgovoren za oceno zadostnih objektivnih dokazov, na podlagi katerih sprejme odločitev o podelitvi spričevala.

6. JAVNOST

Certifikacijski organ mora zagotoviti dostop javnosti do ustreznih in pravočasnih informacij o revizijskem procesu in procesu podeljevanja spričeval ter njihovo razkritje. Poleg tega mora zagotoviti informacije o statusu spričevala (vključno z odobritvijo, razširitvijo, vzdrževanjem, podaljšanjem, začasnim odvzemanjem, zmanjšanjem področja uporabe ali odvzemanjem spričevala) katere koli organizacije za vzpostavitev zaupanja v neoporečnost in verodostojnost spričevala. Javnost je načelo dostopa do ustreznih informacij in njihovega razkritja.

7. ZAUPNOST

Certifikacijski organ mora za pridobitev prednostnega dostopa do informacij, ki jih potrebuje za ustrezno ocenjevanje skladnosti z zahtevami glede podeljevanja spričeval, ohraniti zaupnost tržnih informacij o stranki.

8. ODZIVNOST NA PRITOŽBE

Certifikacijski organ mora uvesti postopek za obravnavanje pritožb glede odločitev ter drugih dejavnosti v zvezi s podeljevanjem spričeval.

9. ODGOVORNOST IN FINANCIRANJE

Certifikacijski organ mora biti sposoben dokazati, da je ocenil tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti podeljevanja spričeval, in da ima vzpostavljene ustrezne ureditve (vključno z zavarovanjem ali rezervami) za kritje odgovornosti, ki izhajajo iz ukrepov na vsakem področju njegovih dejavnosti in geografskih območjih, na katerih deluje.

PRILOGA III

Zahteve in merila za ocenjevanje za organizacije, ki predložijo vlogo za spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje, ali za spričevalo v okviru funkcij vzdrževanja, ki jih subjekt, zadolžen za vzdrževanje, dodeli v zunanje izvajanje**I. Zahteve in merila za ocenjevanje v zvezi s funkcijo upravljanja****1. Vodstvo – zaveza k razvoju in izvajanju sistema vzdrževanja organizacije ter k stalnemu izboljševanju njegove učinkovitosti**

Organizacija mora imeti uvedene postopke za:

- (a) oblikovanje politike vzdrževanja, ki ustreza vrsti in področju storitev organizacije ter ki jo odobri izvršilni direktor organizacije ali njegov zastopnik;
- (b) zagotavljanje, da so varnostni cilji zastavljeni v skladu s pravnim okvirom ter ob upoštevanju vrste, obsega in povezanih tveganj organizacije;
- (c) ocenjevanje splošne varnostne učinkovitosti v zvezi s skupnimi varnostnimi cilji;
- (d) razvijanje načrtov in postopkov za doseganje varnostnih ciljev;
- (e) zagotavljanje razpoložljivosti sredstev, ki so potrebni za izvajanje vseh procesov za usklajenost z zahtevami iz te Priloge;
- (f) ugotavljanje in obvladovanje učinka drugih dejavnosti upravljanja na sistem vzdrževanja;
- (g) zagotavljanje, da je višje vodstvo obveščeno o rezultatih spremljanja in ocenjevanja učinkovitosti ter prevzame splošno odgovornost za izvajanje sprememb sistema vzdrževanja;
- (h) zagotavljanje, da so člani osebja in njihovi zastopniki ustrezno zastopani in zaproseni za posvetovanje v zvezi z opredelitvijo, razvojem, spremljanjem in pregledom varnostnih vidikov vseh procesov, ki morda vključujejo osebje.

2. Ocena tveganja – strukturiran pristop k ocenjevanju tveganj, povezanih z vzdrževanjem tovornih vagonov, vključno s tveganji, ki izhajajo iz operativnih procesov in dejavnosti drugih organizacij/oseb, ter k določanju ustreznih ukrepov za obvladovanje tveganj**2.1 Organizacija mora imeti uvedene postopke za:**

- (a) analiziranje tveganj, ki so pomembni za obseg dejavnosti, ki jih izvaja organizacija, vključno s tveganji, ki izhajajo iz okvar in gradbenih neskladnosti ali napak v celotnem življenjskem ciklu;
- (b) ocenjevanje tveganj iz točke (a);
- (c) razvijanje in uveljavljanje ukrepov za obvladovanje tveganj.

2.2 Organizacija mora imeti uvedene postopke in ureditve za ugotavljanje potrebe in zavezanosti k sodelovanju z imetniki ali prevozniki v železniškem prometu ali z upravljavci infrastrukture ali drugimi zainteresiranimi stranmi.**2.3 Organizacija mora imeti uvedene postopke ocenjevanja tveganj za obvladovanje sprememb opreme, postopkov, organizacije, kadrovske strukture ali vmesnikov ter za uporabo Uredbe (ES) št. 352/2009 ⁽¹⁾.****2.4 Organizacija mora imeti za ocenjevanje tveganj uvedene postopke za upoštevanje potrebe po določitvi, zagotavljanju in ohranjanju ustreznega delovnega okolja, ki je v skladu z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo, zlasti z Direktivo Sveta 89/391/EGS ⁽²⁾.****3. Spremljanje – strukturiran pristop za zagotovitev, da so ukrepi za obvladovanje tveganj uvedeni, pravilno delujejo in dosegajo cilje organizacije****3.1 Organizacija mora imeti uveden postopek za redno zbiranje, spremljanje in analiziranje pomembnih varnostnih podatkov, vključno z:**

- (a) učinkovitostjo ustreznih procesov;
- (b) rezultati procesov (vključno z vsemi pogodbenimi storitvami in izdelki);

⁽¹⁾ UL L 108, 29.4.2009, str. 4.

⁽²⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

- (c) učinkovitostjo ureditev za obvladovanje tveganj;
 - (d) informacijami o izkušnjah, napakah, okvarah in popravilih, ki izhajajo iz vsakdanjega obratovanja in vzdrževanja.
- 3.2 Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev, da se nesreče, incidenti, skorajšnje nesreče in drugi nevarni dogodki prijavijo, zabeležijo, preiščejo in analizirajo.
- 3.3 Organizacija mora imeti za reden pregled vseh procesov notranji revizijski sistem, ki je neodvisen, nepristranski in deluje na pregleden način. Ta sistem mora imeti uvedene postopke za:
- (a) razvijanje notranjega revizijskega načrta, ki ga je mogoče pregledati glede na rezultate preteklih revizij in spremljanja učinkovitosti;
 - (b) analiziranje in ocenjevanje rezultatov revizij;
 - (c) predlaganje in izvajanje posebnih korektivnih ukrepov/postopkov;
 - (d) preverjanje učinkovitosti prejšnjih ukrepov/postopkov.
4. *Stalno izboljševanje – strukturiran pristop k analiziranju informacij, ki so bile zbrane z rednim spremljanjem ter prek revizij ali drugih pomembnih virov, ter k uporabi rezultatov pri preučevanju in sprejemanju preventivnih ali korektivnih ukrepov za vzdrževanje ali izboljševanje ravni varnosti*

Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev, da:

- (a) se ugotovljene pomanjkljivosti odpravijo;
 - (b) se uporabljajo novi razvojni dosežki na področju varnosti;
 - (c) se uporabljajo ugotovitve notranje revizije za izboljšanje sistema;
 - (d) se po potrebi izvajajo preventivni ali korektivni postopki za zagotovitev usklajenosti železniškega sistema s standardi in drugimi zahtevami v celotnem življenjskem ciklu opreme in dejavnosti;
 - (e) se pomembne informacije v zvezi s preiskavo in vzroki nesreč, incidentov, skorajšnjih nesreč ali drugih nevarnih dogodkov uporabljajo za preučevanje in po potrebi sprejemanje ukrepov za izboljšanje ravni varnosti;
 - (f) se pomembna priporočila nacionalnega varnostnega organa ali nacionalnega preiskovalnega organa ali priporočila na podlagi industrijskih/notranjih preiskav ovrednotijo in po potrebi izvajajo;
 - (g) se obravnavajo in upoštevajo pomembna poročila/informacije prevoznikov v železniškem prometu/upravljalcev infrastrukture in imetnikov ali drugi pomembni viri.
5. *Struktura in odgovornost – strukturiran pristop za opredelitev odgovornosti posameznikov in skupin za zanesljivo izvajanje varnostnih ciljev organizacije*
- 5.1 Organizacija mora imeti uvedene postopke za dodelitev odgovornosti za vse pomembne procese po vsej organizaciji.
- 5.2 Organizacija mora imeti uvedene postopke za jasnejšo opredelitev področij odgovornosti, povezanih z varnostjo, in dodelitev odgovornosti za posebne funkcije, povezane z njimi ter z njihovimi vmesniki. To vključuje zgoraj navedene postopke med organizacijo in imetniki ter po potrebi prevozniki v železniškem prometu in upravljalci infrastrukture.
- 5.3 Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev, da imajo člani osebja z dodeljenimi odgovornostmi znotraj organizacije pristojnost, usposobljenost in ustrezna sredstva za izpolnjevanje svojih funkcij. Odgovornost in usposobljenost morata biti usklajena in združljiva z dano vlogo, pri čemer mora biti dodelitev izražena v pisni obliki.
- 5.4 Organizacija mora imeti uvedene postopke za uskladitev usklajevanja dejavnosti, povezane z ustreznimi procesi v organizaciji.
- 5.5 Organizacija mora imeti uvedene postopke, na podlagi katerih obravnava tiste, ki imajo vlogo na področju upravljanja varnosti, odgovorne za njihovo delovanje.
6. *Upravljanje usposobljenosti – strukturiran pristop za zagotovitev, da so zaposleni ustrezno usposobljeni za varno, uspešno in učinkovito doseganje ciljev organizacije v vseh razmerah*
- 6.1 Organizacija mora vzpostaviti sistem upravljanja usposobljenosti, ki zagotavlja:
- (a) opredelitev delovnih mest z odgovornostjo izvajanja vseh procesov v sistemu, ki so potrebni za usklajenost z zahtevami iz te Priloge;
 - (b) opredelitev delovnih mest za naloge, povezane z varnostjo;

- (c) dodelitev osebja z ustrežno usposobljenostjo za ustrezne naloge.
- 6.2 V okviru sistema organizacije za upravljanje usposobljenosti morajo biti zagotovljeni postopki za upravljanje usposobljenosti osebja, ki morajo vključevati najmanj:
- (a) opredelitev znanja, spretnosti in izkušenj, ki so potrebni za naloge, povezane z varnostjo, v okviru njihovih odgovornosti;
 - (b) načela izbora, vključno z osnovno ravno izobrazbo, duševno sposobnostjo in telesno pripravljenostjo;
 - (c) začetno izobraževanje in usposabljanje ali potrjevanje pridobljenih sposobnosti in spretnosti;
 - (d) zagotavljanje, da se vsi člani osebja zavedajo bistva in pomena njihovih dejavnosti in kako prispevajo k doseganju varnostnih ciljev;
 - (e) stalno usposabljanje in redno osveževanje obstoječega znanja in spretnosti;
 - (f) redna preverjanja usposobljenosti, duševne sposobnosti in telesne pripravljenosti, kjer je potrebno;
 - (g) posebne ukrepe v primeru nesreč/incidentov, daljših odsotnosti z dela, kjer je potrebno.
7. Informacije – *strukturiran pristop za zagotovitev, da so pomembne informacije na voljo tistim, ki sprejemajo mnenja in odločitve na vseh ravneh organizacije*
- 7.1 Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev, da so opredeljeni načini poročanja, ki omogočajo, da se znotraj subjekta in pri njegovem poslovanju z drugimi udeleženci, vključno z upravljavci infrastrukture, prevozniki v železniškem prometu in imetniki, ustrezno izmenjujejo informacije o vseh pomembnih procesih ter se hitro in jasno posredujejo osebi, ki ima ustrežno vlogo tako znotraj lastne organizacije in v drugih organizacijah.
- 7.2 Za zagotovitev ustrezne izmenjave informacij mora imeti organizacija uvedene postopke:
- (a) za prejem in obdelavo specifičnih informacij;
 - (b) za opredelitev, ustvarjanje in razširjanje specifičnih informacij;
 - (c) za zagotovitev razpoložljivosti zanesljivih in posodobljenih informacij.
- 7.3 Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev, da so ključne operativne informacije:
- (a) ustrezne in veljavne;
 - (b) pravilne;
 - (c) popolne;
 - (d) ustrezno posodobljene;
 - (e) nadzorovane;
 - (f) dosledne in enostavne za razumevanje (vključno z uporabljenim jezikom);
 - (g) predstavljene osebju, preden se uporabijo;
 - (h) lahko dostopne članom osebja, ki se jim po potrebi predložijo izvodi.
- 7.4 Zahteve iz točk 7.1, 7.2 in 7.3 zlasti veljajo za naslednje operativne informacije:
- (a) preverjanje pravilnosti in popolnosti NRV v zvezi z identifikacijo (vključno z načini) in registracijo tovornih vagonov, ki jih organizacija vzdržuje;
 - (b) dokumentacija o vzdrževanju;
 - (c) informacije o podpori, zagotovljeni imetnikom in po potrebi drugim stranem, vključno s prevozniki v železniškem prometu/upravljavci infrastrukture;
 - (d) informacije o usposobljenosti osebja in poznejšem nadzoru med razvojem vzdrževanja;
 - (e) informacije o dejavnostih (vključno z razdaljo v miljah, vrsto in obsegom dejavnosti, incidenti/nesrečami) ter zahtevke prevoznikov v železniškem prometu, imetnikov in upravljavcev infrastrukture;
 - (f) evidenca opravljenih vzdrževalnih del, vključno z informacijami o pomanjkljivostih, ki so bile ugotovljene pri inšpekcijskih pregledih, in korektivnih ukrepih, ki so jih izvedli prevozniki v železniškem prometu ali upravljavci infrastrukture, kot so inšpekcijski pregledi in spremljanje pred odhodom vlaka ali med vožnjo;
 - (g) sprostitev v obratovanje in vrnitev v uporabo;
 - (h) naloge za vzdrževanje;

- (i) tehnične informacije, ki morajo biti zagotovljene prevoznikom v železniškem prometu/upravljavcem infrastrukture in imetnikom kot navodila za vzdrževanje;
 - (j) nujne informacije v zvezi z razmerami, v katerih je varno delovanje oslabiljeno, ki lahko zajemajo:
 - (i) uvedbo omejitev uporabe ali posebnih delovnih pogojev za tovarne vagone, ki jih organizacija vzdržuje, ali druga vozila iste serije, čeprav jih vzdržujejo drugi subjekti, zadolženih za vzdrževanje, pri čemer je te informacije treba posredovati tudi vsem udeleženi strankam;
 - (ii) nujne informacije, povezane z varnostnimi vprašanji, ki se pojavijo med vzdrževanjem, kot so pomanjkljivosti, ugotovljene na sestavnem delu, ki je skupen več vrstam ali serijam vozil;
 - (k) vse pomembne informacije/podatki, ki so potrebni za predložitev letnega poročila o vzdrževanju certifikacijskemu organu in zadevnim strankam (vključno z imetniki), pri čemer je to poročilo na zahtevo treba predložiti tudi nacionalnim varnostnim organom.
8. Dokumentacija – *strukturiran pristop za zagotovitev sledljivosti vseh pomembnih informacij*
- 8.1 Organizacija mora imeti uvedene ustrezne postopke za zagotovitev, da se vsi pomembni procesi ustrezno dokumentirajo.
- 8.2 Organizacija mora imeti uvedene ustrezne postopke za:
- (a) redno spremljanje in posodabljanje vse pomembne dokumentacije;
 - (b) oblikovanje, ustvarjanje, razširjanje in nadziranje sprememb vse pomembne dokumentacije;
 - (c) prejetje, zbiranje in arhiviranje vse pomembne dokumentacije.
9. Pogodbene dejavnosti – *strukturiran pristop za zagotovitev ustreznega upravljanja podizvajalskih dejavnosti za doseg ciljev organizacije*
- 9.1 Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev opredelitve varnostnih izdelkov in storitev.
- 9.2 Pri uporabi izvajalcev in/ali dobaviteljev za varnostne izdelke in storitve mora imeti organizacija uvedene postopke, da v času izbire preveri:
- (a) usposobljenost izvajalcev, podizvajalcev in dobaviteljev;
 - (b) ali imajo izvajalci, podizvajalci in dobavitelji vzpostavljen ustrezen in dokumentiran sistem vzdrževanja in upravljanja.
- 9.3 Organizacija mora imeti uveden postopek za opredelitev zahtev, ki jih morajo izpolnjevati ti izvajalci in dobavitelji.
- 9.4 Organizacija mora imeti uvedene postopke za spremljanje, ali se dobavitelji in/ali izvajalci zavedajo tveganj, ki jih predstavljajo za dejavnosti organizacije.
- 9.5 Kadar je sistem vzdrževanja/upravljanja izvajalca ali dobavitelja potrjen, se lahko proces spremljanja iz točke 3 omeji na rezultate pogodbenih operativnih procesov iz točke 3.1(b).
- 9.6 V pogodbi med pogodbeniki morajo biti opredeljena, posredovana in dodeljena vsaj osnovna načela za naslednje procese:
- (a) odgovornosti in naloge, povezane z varnostjo na železnici;
 - (b) obveznosti, povezane s posredovanjem pomembnih informacij med obema stranema;
 - (c) sledljivost dokumentov, povezanih z varnostjo.
- II. Zahteve in merila za ocenjevanje za funkcijo razvoja vzdrževanja**
1. Organizacija mora imeti uveden postopek za opredelitev in upravljanje vseh dejavnosti vzdrževanja, ki zadevajo varnost in kritične varnostne sestavne dele.
2. Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev skladnosti z osnovnimi zahtevami glede interoperabilnosti, vključno s posodobitvami v celotnem življenjskem ciklu, in sicer z:
- (a) zagotavljanjem skladnosti s specifikacijami, povezanimi z osnovnimi parametri interoperabilnosti, navedenimi v ustreznih tehničnih specifikacijah za interoperabilnost (TSI);
 - (b) stalnim preverjanjem skladnosti dokumentacije o vzdrževanju z odobritvijo začetka obratovanja (vključno z vsemi zahtevami nacionalnega varnostnega organa), izjavami o skladnosti s TSI, izjavami o verifikacijah in tehnično dokumentacijo;

- (c) upravljanjem kakršne koli zamenjave med potekom vzdrževanja v skladu z zahtevami iz Direktive 2008/57/ES in ustreznih TSI;
 - (d) ugotavljanjem potrebe po oceni tveganja glede možnega učinka zadevne zamenjave na varnost železniškega sistema;
 - (e) upravljanjem konfiguracije vseh tehničnih sprememb, ki zadevajo celovitost sistema vozila.
3. Organizacija mora imeti uveden postopek za načrtovanje in podpiranje uporabe objektov za vzdrževanje ter opreme in orodij, ki so bili posebej razviti in potrebni za izvajanje vzdrževanja. Organizacija mora imeti uveden postopek za preverjanje, da se objekti, oprema in orodje uporabljajo, shranjujejo in vzdržujejo v skladu z načrtom vzdrževanja in ob upoštevanju zahtev glede vzdrževanja.
4. Ko tovorni vagoni začnejo obratovati mora imeti organizacija uvedene postopke za:
- (a) pridobitev začetne dokumentacije in zbiranje zadostnih informacij o načrtovanih dejavnostih;
 - (b) analiziranje začetne dokumentacije in zagotovitev prve dokumentacije o vzdrževanju ob upoštevanju obveznosti iz morebitnih povezanih garancij;
 - (c) zagotovitev pravilnega izvajanja prve dokumentacije o vzdrževanju.
5. Za zagotovitev posodabljanja dokumentacije o vzdrževanju v celotnem življenjskem ciklu tovornega vagona mora imeti organizacija uvedene postopke za:
- (a) zbiranje vsaj pomembnih informacij v zvezi z:
 - (i) vrsto in obsegom dejavnosti, ki se učinkovito izvajajo, med drugim vključno z incidenti v zvezi z obratovanjem, ki bi lahko neugodno vplivali na varnostno integriteto tovornih vagonov;
 - (ii) vrsto in obsegom načrtovanih dejavnosti;
 - (iii) uspešno izvedenim vzdrževanjem;
 - (b) določitev potrebe po posodobitvah ob upoštevanju mejnih vrednosti za interoperabilnost;
 - (c) predlaganje in potrjevanje sprememb in njihovo izvajanje, kar prispeva k sprejetju odločitve na podlagi jasnih meril ob upoštevanju ugotovitev ocene tveganja;
 - (d) zagotovitev pravilnega izvajanja sprememb.
6. Med procesom upravljanja usposobljenosti v okviru funkcije razvoja vzdrževanja je treba upoštevati vsaj naslednje dejavnosti, ki zadevajo varnost:
- (a) ocena bistvenosti sprememb dokumentacije o vzdrževanju in predlaganih zamenjav med vzdrževanjem;
 - (b) tehniške vede, ki so potrebne za upravljanje oblikovanja in sprememb dokumentacije o vzdrževanju ter razvoja, ocenjevanja, potrjevanja in odobritev zamenjave med vzdrževanjem;
 - (c) tehnike spajanja (vključno z varjenjem in vezanjem), zavorne sisteme, kolesja in vlečne naprave, tehnike neporušitvenega preskušanja in dejavnosti vzdrževanja posebnih sestavnih delov tovornih vagonov, namenjenih prevozu nevarnega blaga, kot so cisterne in ventili.
7. Med procesom v zvezi z dokumentacijo v okviru funkcije razvoja vzdrževanja mora biti zagotovljena vsaj sledljivost naslednjih elementov:
- (a) dokumentacije v zvezi z razvojem, ocenjevanjem, potrjevanjem in odobritvijo zamenjave med vzdrževanjem;
 - (b) konfiguracije vozil, med drugim vključno s sestavnimi deli, povezanimi z varnostjo;
 - (c) evidence izvedenih vzdrževalnih del;
 - (d) rezultatov študij o izmenjavi izkušenj;
 - (e) vseh sledečih različic dokumentacije o vzdrževanju, vključno z oceno tveganja;
 - (f) poročil o ustreznosti in nadzoru izvedbe vzdrževanja in upravljanja vzdrževanja voznega parka;
 - (g) tehničnih informacij, ki morajo biti zagotovljene v podporo imetnikom, prevoznikom v železniškem prometu in upravljavcem infrastrukture.

III. Zahteve in merila za ocenjevanje za funkcijo upravljanja vzdrževanja voznega parka

1. Organizacija mora imeti uveden postopek za preverjanje usposobljenosti, razpoložljivosti in sposobnosti subjekta, zadolženega za izvajanje vzdrževanja, pred izdajo nalogov za vzdrževanje. Pri tem morajo biti vzdrževalne delavnice ustrezno usposobljene za sprejemanje odločitev v zvezi z zahtevami glede tehničnih usposobljenosti za opravljanje funkcije izvajanja vzdrževanja.
2. Organizacija mora imeti uveden postopek za sestavljanje paketa dejavnosti ter za izdajo in objavo naloga za vzdrževanje.
3. Organizacija mora imeti uveden postopek, da pravočasno pošlje tovorne vagonne na vzdrževanje.
4. Organizacija mora imeti uveden postopek za upravljanje odstranitve tovornih vagonov iz obratovanja zaradi vzdrževanja ali ugotovljenih okvar.
5. Organizacija mora imeti uveden postopek za opredelitev potrebnih nadzornih ukrepov, povezanih z izvedenim vzdrževanjem in sprostitev tovornih vagonov v obratovanje.
6. Organizacija mora imeti uveden postopek za izdajo obvestila o vrnitvi v obratovanje ob upoštevanju dokumentacije o sprostitvi v obratovanje.
7. Med procesom upravljanja usposobljenosti v okviru funkcije upravljanja vzdrževanja voznega parka je treba upoštevati vsaj vrnitev v obratovanje.
8. Med procesom v zvezi z informacijami v okviru funkcije upravljanja vzdrževanja voznega parka je treba za funkcijo izvajanja vzdrževanja zagotoviti vsaj naslednje elemente:
 - (a) veljavna pravila in tehnične specifikacije;
 - (b) načrt vzdrževanja za vsak tovorni vagon;
 - (c) seznam nadomestnih delov, vključno z dovolj podrobnim tehničnim opisom vsakega dela, da se zamenjava enakega z enakim izvede z enakimi jamstvi;
 - (d) seznam materiala, vključno z dovolj podrobnim opisom njihove uporabe, ter potrebne informacije v zvezi z zdravjem in varnostjo;
 - (e) dokumentacijo z opredeljenimi specifikacijami za dejavnosti, ki zadevajo varnost, ter z omejitvami glede posegov in uporabe komponent;
 - (f) seznam sestavnih delov ali sistemov, za katere veljajo zakonske zahteve, in seznam teh zahtev (vključno z zavornimi posodami in cisternami za prevoz nevarnega blaga);
 - (g) vse pomembne dodatne informacije v zvezi z varnostjo glede na oceno tveganja, ki jo izvede organizacija.
9. Med procesom v zvezi z informacijami v okviru funkcije upravljanja vzdrževanja voznega parka mora biti zainteresiranim stranem sporočena vsaj vrnitev v obratovanje, vključno z omejitvami uporabe, ki veljajo za uporabnike (prevoznike v železniškem prometu in upravljavce infrastrukture).
10. Med procesom v zvezi z dokumentacijo v okviru funkcije upravljanja vzdrževanja voznega parka je treba zabeležiti vsaj naslednje elemente:
 - (a) naloge za vzdrževanje;
 - (b) vrnitev v obratovanje, vključno z omejitvami uporabe, ki veljajo za prevoznike v železniškem prometu in upravljavce infrastrukture.

IV. Zahteve in merila za ocenjevanje za funkcijo izvajanja vzdrževanja

1. Organizacija mora imeti uvedene postopke za:
 - (a) preverjanje celovitosti in ustreznosti informacij, ki jih predloži nosilec funkcije upravljanja vzdrževanja voznega parka v zvezi z naročenimi dejavnostmi;
 - (b) nadzor uporabe potrebnih in pomembnih dokumentov o vzdrževanju ter drugih veljavnih standardov za izvajanje storitev vzdrževanja v skladu z nalogi za vzdrževanje;
 - (c) zagotovitev, da so vse ustrezne specifikacije v zvezi z vzdrževanjem v nalogih za vzdrževanje na voljo vsem udeleženi članom osebja (vključene so npr. v notranja delovna navodila);
 - (d) zagotovitev, da so vse ustrezne specifikacije v zvezi z vzdrževanjem, opredeljene v veljavnih predpisih in posebnih standardih v nalogih za vzdrževanje, na voljo vsem udeleženi članom osebja (vključene so npr. v notranja delovna navodila).
2. Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev:
 - (a) da se sestavni deli (vključno z nadomestnimi deli) in material uporabljajo, kot je določeno v nalogih za vzdrževanje in dokumentaciji dobavitelja;

- (b) da se sestavni deli in material shranjujejo, rokujejo in prevažajo tako, da se preprečijo obraba in poškodbe, ter tako, kot je določeno v nalogih za vzdrževanje in dokumentaciji dobavitelja;
 - (c) da so sestavni deli in material, vključno s tistimi, ki jih dobavi stranka, v skladu z ustreznimi nacionalnimi in mednarodnimi predpisi ter z zahtevami ustreznih nalogov za vzdrževanje.
3. Organizacija mora imeti uvedene postopke za določanje, opredeljevanje, zagotavljanje, beleženje in dajanje na voljo primernih in ustreznih prostorov, opreme in orodja, da lahko izvaja storitve vzdrževanja v skladu z nalogi za vzdrževanje in drugimi veljavnimi specifikacijami, pri čemer zagotovi:
- (a) varno izvajanje vzdrževanja, vključno z zagotavljanjem zdravja in varnosti vzdrževalnega osebja;
 - (b) ergonomijo in varovanje zdravja, vključno z vmesniki med uporabniki in sistemi informacijske tehnologije ali diagnostično opremo.
4. Za zagotovitev veljavnih rezultatov mora imeti organizacija uvedene postopke za zagotovitev, da je merilna oprema:
- (a) umerjena ali potrjena ob določenih intervalih ali pred uporabo v skladu z mednarodnimi, nacionalnimi ali industrijskimi merilnimi standardi; če takšnih standardov ni, je treba zabeležiti izhodišče, na podlagi katerega se izvaja umerjanje ali potrjevanje;
 - (b) po potrebi prilagojena ali ponovno prilagojena;
 - (c) opredeljena za zagotovitev določitve statusa umerjanja;
 - (d) zaščitena pred prilagoditvami, ki bi razveljavile rezultat meritve;
 - (e) zaščitena pred poškodbo ali poslabšanjem med rokovanjem, vzdrževanjem in shranjevanjem.
5. Organizacija mora imeti uvedene postopke za zagotovitev, da se vsi prostori, oprema in orodje pravilno uporabljajo, umerjajo, ohranjajo in vzdržujejo v skladu z dokumentiranimi postopki.
6. Organizacija mora imeti uvedene postopke za preverjanje, ali so izvedena vzdrževalna dela v skladu z nalogi za vzdrževanje, in za obveščanje o sprostitvi v obratovanje, ki vključuje morebitne omejitve uporabe.
7. Med procesom v zvezi z oceno tveganja (in zlasti pri uporabi točke 2.4 oddelka I) v okviru funkcije izvajanja vzdrževanja, delovno okolje ne vključuje le delavnic, v katerih se izvaja vzdrževanje, ampak tudi tirnice zunaj objektov delavnice in vse prostore, v katerih se izvajajo dejavnosti vzdrževanja.
8. Med procesom upravljanja usposobljenosti v okviru funkcije izvajanja vzdrževanja je treba upoštevati vsaj naslednje dejavnosti, ki zadevajo varnost:
- (a) tehnike spajanja (vključno z varjenjem in vezanjem);
 - (b) neporušitveno preskušanje;
 - (c) končno preskušanje vozila in sprostitev v obratovanje;
 - (d) dejavnosti vzdrževanja zavornih sistemov, kolesij in vlečnih naprav ter dejavnosti vzdrževanja posebnih sestavnih delov tovornih vagonov, namenjenih prevozu nevarnega blaga, kot so cisterne, ventili, itd.;
 - (e) druga posebna področja, ki zadevajo varnost.
9. Med procesom v zvezi z informacijami v okviru funkcije izvajanja vzdrževanja je treba za funkciji upravljanja vzdrževanja in razvoja vzdrževanja zagotoviti vsaj naslednje elemente:
- (a) dela, opravljena v skladu z nalogi za vzdrževanje;
 - (b) kakršno koli okvaro ali napako, ki vpliva na varnost, ki jo je ugotovila organizacija;
 - (c) sprostitev v obratovanje.
10. Med procesom v zvezi z dokumentacijo v okviru funkcije izvajanja vzdrževanja je treba zabeležiti vsaj naslednje elemente:
- (a) jasno opredelitev vseh prostorov, opreme in orodja, povezanih z dejavnostmi, ki zadevajo varnost;
 - (b) vseh opravljenih vzdrževalnih del, vključno z uporabljenim osebjem, orodjem, opremo, nadomestnimi deli in materialom, ob upoštevanju:

- (i) ustreznih predpisov države, v kateri je ustanovljena organizacija;
 - (ii) zahtev, določenih v nalogih za vzdrževanje, ki vključujejo zahteve v zvezi z evidenco;
 - (iii) končnega preskušanja in odločanja v zvezi s sprostitev v obratovanje;
- (c) nadzorne ukrepe, ki so zahtevani v nalogih za vzdrževanje, in sprostitev v obratovanje;
- (d) rezultate umerjanja in potrjevanja, pri čemer je sposobnost računalniške programske opreme, potrebne za želeno uporabo, če se uporablja pri spremljanju in merjenju posebnih zahtev, treba pred prvo uporabo potrditi in jo po potrebi ponovno potrditi;
- (e) veljavnost prejšnjih rezultatov meritev, če merilni instrument ni v skladu z zahtevami.
-

PRILOGA IV

**VLOGA ZA SPRIČEVALO SUBJEKTA, ZADOLŽENEGA ZA
VZDRŽEVANJE**

Vloga za pridobitev spričevala za potrditev sprejema subjekta, zadolženega za vzdrževanje (SZV), v sistem vzdrževanja v skladu z Direktivo 2004/49/ES in Uredbo (EU) št. 445/2011

Podatki za stik certifikacijskega organa

- 1.1 Organizacija, na katero se naslovi vloga _____
- 1.2 Referenčna številka certifikacijskega organa _____
- 1.3 Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država) _____

Informacije o vložniku

- 2.1 Pravni naslov _____
- 2.2 Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država) _____
- 2.3 Telefonska številka _____ 2.4 Številka telefaksa _____
- 2.5 Elektronska pošta _____ 2.6 Spletna stran _____
- 2.7 Številka registriranega podjetja _____ 2.8 Številka DDV _____
- 2.9 Drugi podatki _____

Informacije osebe za stik

- 3.1 Priimek in ime _____
- 3.2 Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država) _____
- 3.3 Telefonska številka _____ 3.4 Številka telefaksa _____
- 3.5 Elektronska pošta _____

Podatki o vlogi

- 4.1 Sklic vloge (ki ga poda vlagatelj)

To je vloga za

- 4.1.1 novo spričevalo 4.1.2 posodobljeno/spremenjeno spričevalo
- 4.1.3 podaljšano spričevalo

Operativne podrobnosti

- Vrsta družbe 5.1 RU/IM 5.2 Imetnik
- 5.3 drugo navedite podrobnosti _____

Obseg dejavnosti SZV

- 5.4 Vključuje vagon s cisternami za nevarno blago: DA/NE
Vključuje druge vagon, namenjene prevozu nevarnega blaga: DA/NE

Operativne funkcije SZV

	lastno	delno	v celoti
5.5 Razvoj vzdrževanja	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Upravljanje vzdrževanja voznega parka	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Izvajanje vzdrževanja	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Predloženi dokumenti6.1 Dokumentacija sistema vzdrževanja 6.2 Drugo

navedite podrobneje: _____

Podpisi**Vložnik** _____

(ime, priimek)

Datum _____ Podpis _____

Certifikacijski organ _____

Notranja referenčna številka

_____ Datum prejetja vloge _____

Datum _____ Podpis _____

*PROSTOR, NAMENJEN NAMEMBNEMU
URADU/ORGANU*

VLOGA ZA SPRIČEVALO O FUNKCIJAH VZDRŽEVANJA

Vloga za pridobitev spričevala za potrditev sprejema sistema vzdrževanja znotraj Evropske unije v skladu z Direktivo 2004/49/ES in Uredbo (EU) št. 445/2011.

Podatki za stik certifikacijskega organa

- 1.1 Organizacija, na katero se naslovi vloga _____
- 1.2 Referenčna številka certifikacijskega organa _____
- 1.3 Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država) _____

Informacije o vložniku

- 2.1 Pravni naslov _____
- 2.2 Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država) _____
- 2.3 Telefonska številka _____ 2.4 Številka telefaksa _____
- 2.5 Elektronska pošta _____ 2.6 Spletna stran _____
- 2.7 Številka registriranega podjetja _____ 2.8 Številka DDV _____
- 2.9 Drugi podatki _____

Informacije osebe za stik

- 3.1 Priimek in ime _____
- 3.2 Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država) _____
- 3.3 Telefonska številka _____ 3.4 Številka telefaksa _____
- 3.5 Elektronska pošta _____

Podatki o vlogi

- 4.1 Sklic vloge (ki ga poda vlagatelj)

To je vloga za

- 4.1.1 novo spričevalo 4.1.2 posodobljeno/spremenjeno spričevalo
- 4.1.3 podaljšano spričevalo

Operativne podrobnosti

- Vrsta družbe 5.1 RU/IM 5.2 Imetnik
- 5.3 drugo navedite podrobneje _____

Obseg dejavnosti

- 5.4 Vključuje vagon s cisternami za nevarno blago: DA/NE
Vključuje druge vagon, namenjene prevozu nevarnega blaga: DA/NE

Funkcije vzdrževanja

5.5	Razvoj vzdrževanja	DA ☐	NE ☐	Delno ☐
5.6	Upravljanje vzdrževanja voznega parka	DA ☐	NE ☐	Delno ☐
5.7	Izvajanje vzdrževanja	DA ☐	NE ☐	Delno ☐

Za funkcije delnega vzdrževanja navedite podfunkcije, za katere se predloži vloga (prim. seznam v Prilogi III k Uredbi (EU) št. 445/2011):

Predloženi dokumenti

- 6.1 Dokumentacija sistema vzdrževanja
- 6.2 Drugo navedite podrobneje _____

Podpisi

Vložnik _____
(ime, priimek)

Datum _____ Podpis _____

Certifikacijski organ

Notranja referenčna številka

_____ Datum prejete vloge _____

Datum _____ Podpis _____

PROSTOR, NAMENJEN NAMEMBNEMU URADU/
ORGANU

PRILOGA V

SPRIČEVALO SUBJEKTA, ZADOLŽENEGA ZA VZDRŽEVANJE

za potrditev sprejema subjekta, zadolženega za vzdrževanje (SZV), v sistem vzdrževanja v Evropski uniji v skladu z Direktivo 2004/49/ES in Uredbo (EU) št. 445/2011

1. ODOBREN SUBJEKT, ZADOLŽEN ZA VZDRŽEVANJE

Pravni naslov:	
Trgovsko poimenovanje ali akronim (neobvezno)	
Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država)	
Številka registriranega podjetja:	Št. DDV:

2. CERTIFIKACIJSKI ORGAN

Pravni naslov:
Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država)
Referenčna številka certifikacijskega organa:

3. INFORMACIJE O SPRIČEVALU

To je	— novo spričevalo	☐	Identifikacijska številka ECM prejšnjega spričevala:
	— podaljšano spričevalo	☐	
	— posodobljeno/spremenjeno spričevalo	☐	
Veljavnost od:	do:		
Vrsta družbe (prevoznik v železniškem prometu, izvajalec vzdrževanja itd.)			

4. OBSEG DEJAVNOSTI SZV

Vključuje vagoni s cisternami za nevarno blago	DA/NE
Vključuje druge vagoni, namenjene prevozu nevarnega blaga	DA/NE

5. DODATNE INFORMACIJE

--

Datum izdaje in veljavnost

--

Podpis

--

Notranja referenčna številka

--

Žig certifikacijskega organa

--

SPRIČEVALO O FUNKCIJAH VZDRŽEVANJA

za potrditev sprejema sistema vzdrževanja znotraj Evropske unije v skladu z Direktivo 2004/49/ES in Uredbo (EU) št. 445/2011

1. ODOBRENA ORGANIZACIJA

Pravni naslov:	
Trgovsko poimenovanje ali akronim (neobvezno)	
Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država)	
Številka registriranega podjetja:	Št. DDV:

2. CERTIFIKACIJSKI ORGAN

Pravni naslov:
Popoln poštni naslov (ulica, poštna številka, mesto, država)
Referenčna številka certifikacijskega organa:

3. INFORMACIJE O SPRIČEVALU

To je	— novo spričevalo	☐	Identifikacijska številka prejšnjega spričevala:
	— podaljšano spričevalo	☐	
	— posodobljeno/spremenjeno spričevalo	☐	
Veljavnost od:			do:
Vrsta družbe (prevoznik v železniškem prometu, izvajalec vzdrževanja itd.)			

4. OBSEG DEJAVNOSTI VZDRŽEVANJA

Vključuje vagoni s cisternami za nevarno blago	DA/NE
Vključuje druge vagoni, namenjene prevozu nevarnega blaga	DA/NE

5. FUNKCIJE VZDRŽEVANJA

Razvoj vzdrževanja	DA	☐	NE	☐
Upravljanje vzdrževanja voznega parka	DA	☐	NE	☐
Izvajanje vzdrževanja	DA	☐	NE	☐

Za funkcije delnega vzdrževanja navedite podfunkcije, za katere velja to spričevalo (prim. seznam v Prilogi III k Uredbi (EU) št. XXX/2011):

6. DODATNE INFORMACIJE

Datum izdaje in veljavnost

Podpis

Notranja referenčna številka

Žig certifikacijskega organa

PRILOGA VI

„PRILOGA I

VARNOSTNO SPRIČEVALO – DEL A

Varnostno spričevalo za potrditev sprejema sistema varnega upravljanja v Evropski uniji v skladu z Direktivo 2004/49/ES in veljavno nacionalno zakonodajo

IDENTIFIKACIJSKA ŠTEVILKA EU:

1. ODOBREN PREVOZNIK V ŽELEZNIŠKEM PROMETU

Pravni naslov:	
Naziv prevoznika v železniškem prometu:	Kratica:
Nacionalna registrska številka:	Št. DDV:

2. ORGANIZACIJA, KI IZDAJA SPRIČEVALO

Organizacija:
Država:

3. INFORMACIJE O SPRIČEVALU

To je	— novo spričevalo	☐	Spričevalo subjekta, zadolženega za vzdrževanje (SZV) Da/ne
	— podaljšano spričevalo	☐	Številka spričevala SZV:
	— posodobljeno/spremenjeno spričevalo	☐	Identifikacijska številka EU prejšnjega spričevala Del A:
Veljavnost od:	do:		
Vrsta(-e) storitve(-ev):			
Obseg prevoza:			
Velikost prevoznika v železniškem prometu:			
Obseg dejavnosti SZV:			
Vključuje vagoni s cisternami za nevarno blago: DA/NE			
Vključuje druge vagoni, namenjene prevozu nevarnega blaga: DA/NE			

4. VELJAVNA NACIONALNA ZAKONODAJA

5. DODATNE INFORMACIJE

Datum izdaje

Podpis _____

Notranja referenčna številka

Žig organa _____

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 446/2011

z dne 10. maja 2011

o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 7 Uredbe,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

začetkom postopka. Zainteresirane strani so imele možnost, da predložijo svoja stališča v pisni obliki in zahtevajo zaslišanje v roku iz obvestila o začetku postopka.

(4) Vsem zainteresiranim stranem, ki so zahtevale zaslišanje in dokazale, da zanj obstajajo posebni razlogi, je bilo zaslišanje odobreno.

(5) Glede na veliko število uvoznikov, ugotovljeno na podlagi pritožbe, je bilo v obvestilu o začetku postopka predvideno vzorčenje za uvoznike v skladu s členom 17(1) osnovne uredbe. Štirje uvozniki so v roku iz obvestila o začetku postopka predložili zahtevane informacije in se strinjali z vključitvijo v vzorec. Zaradi majhnega števila uvoznikov, ki so se javili, je bilo sklenjeno, da se vzorčenje ne uporabi.

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 13. avgusta 2010 z obvestilom, objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku postopka), napovedala začetek protidampinškega postopka v zvezi z uvozom nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic (v nadaljnjem besedilu: izdelek v preiskavi) s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije (v nadaljnjem besedilu: zadevne države) v Unijo.

(2) Protidampinški postopek se je začel po pritožbi, ki sta jo 30. junija 2010 vložila dva proizvajalca Unije, Cognis GmbH in Sasol Olefins & Surfactants GmbH (v nadaljnjem besedilu: pritožnika). Obe družbi sta ustanovljeni po nemški zakonodaji in imata proizvodne obrate v Nemčiji, Franciji in Italiji. Družbi predstavljata velik delež, v tem primeru več kot 25 %, celotne proizvodnje izdelka v preiskavi v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze *prima facie* o dumpingu zadevnega izdelka s poreklom iz zadevnih držav in znatni škodi, ki je nastala zaradi tega, kar je zadostovalo za upravičenost začetka postopka.

1.2 Strani, ki jih postopek zadeva

(3) Komisija je pritožnika, druge znane proizvajalce Unije, uvoznike/trgovce in uporabnike, za katere je znano, da jih to zadeva, znane proizvajalce izvoznike ter predstavnike zadevnih držav izvoznic uradno seznanila z

(6) Komisija je poslala vprašalnike proizvajalcem izvoznikom, proizvajalcem Unije, uvoznikom ter vsem uporabnikom in dobaviteljem, za katere je znano, da jih to zadeva, in vsem zainteresiranim stranem, ki so ga zahtevale v roku iz obvestila o začetku postopka.

(7) Izpolnjene vprašalnike je poslalo pet proizvajalcev Unije, dva uvoznika, 21 uporabnikov iz Unije, dva proizvajalca izvoznika iz Indije, dva proizvajalca izvoznika iz Indonezije in z njim povezani trgovci ter trije proizvajalci izvozniki iz Malezije in z njim povezani trgovci.

(8) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za predhodno ugotovitev dumpinga, z njim povzročene škode in interesa Unije. Preveritveni obiski so bili opravljeni v prostorih naslednjih družb:

(a) proizvajalci v Uniji:

— Cognis GmbH, Nemčija

— Cognis France S.A.S., Francija

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Nemčija

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ UL C 219, 13.8.2010, str. 12.

(b) uvoznik v Uniji:

- Oleo solutions Ltd, Združeno kraljestvo

(c) uporabniki v Uniji:

- Henkel AG & Co., Nemčija
- PCC Rokita SA, Poljska
- Procter & Gamble International Operations SA, Švica
- Unilever, Nizozemska
- Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Italija

(d) proizvajalca izvoznika v Indiji:

- Godrej Industries Limited, Mumbai in Taluka Valia
- VVF Limited, Mumbai

(e) proizvajalca izvoznika v Indoneziji:

- P.T. Ecogreen Oleochemicals in z njim povezane družbe, Batam, Singapore, Dessau
- P.T. Musim Mas in z njim povezane družbe, Medan, Singapore, Hamburg

(f) proizvajalci izvozniki v Maleziji:

- Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. in z njim povezane družbe, Prai, Emmerich
- KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. in z njim povezane družbe, Petaling Jaya, Hamburg
- Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3 Obdobje preiskave

- (9) Preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od 1. julija 2009 do 30. junija 2010 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Preučitev gibanj, pomembnih

za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2007 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK**2.1 Zadevni izdelek**

- (10) Zadevni izdelek zajema nasičene maščobne alkohole z ogljikovim številom C8, C10, C12, C14, C16 ali C18 (razen razvejenih izomerov), vključno z enojnimi nasičenimi maščobnimi alkoholi (imenovanimi tudi „čiste frakcije“ ali „single cuts“) in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (običajno razvrščenimi v C8-C10), mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (običajno razvrščenimi v C12-C14), in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C16-C18, s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek), trenutno uvrščene v oznake KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 in ex 3823 70 00.

- (11) Izdelek v preiskavi je vmesni izdelek, proizveden iz naravnih (oleokemijskih) ali sintetičnih (petrokemijskih) virov, kot so naravne maščobe in olja, surova nafta, zemeljski plin, kondenzati zemeljskega plina in premog. Večinoma se uporablja kot vhodni material za proizvodnjo sulfatov maščobnih alkoholov, etoksilatov maščobnih alkoholov in etersulfatov maščobnih alkoholov (tako imenovane površinsko aktivne snovi). Površinsko aktivne snovi se uporabljajo za proizvodnjo detergentov ter izdelkov za gospodinjstvo, čiščenje in osebno nego.

2.2 Podobni izdelek

- (12) Za izdelek, izvožen v Unijo iz Indije, Indonezije in Malezije, izdelek, ki se proizvaja in prodaja na domačem trgu v teh državah, in izdelek, ki ga proizvajalci Unije izdelujejo in prodajajo v Uniji, je bilo ugotovljeno, da imajo enake osnovne fizikalne in tehnične lastnosti ter enake uporabe. Zato se začasno obravnavajo kot podobni izdelki v smislu člena 1(4) osnovne uredbe.

- (13) Med preiskavo so nekatere strani trdile, da eden od pritožnikov v enem od svojih proizvodnih obratov proizvaja izdelek, ki vključuje molekule razvejenega izomera, ki jih opredelitev področja uporabe izdelka ne zajema, zaradi česar take proizvodnje ne gre uvrstiti v podobni izdelek. Začasno se sklene, da je ta trditev utemeljena, zato se podatki o tem proizvajalcu niso uporabili pri analizi škode. Gre omeniti, da sta bili iz opredelitve industrije Unije iz istega razloga izločeni še dve družbi, od katerih ena sodeluje pri preiskavi.

3. DAMPING

3.1 Indija

3.1.1 Normalna vrednost

- (14) Za določitev normalne vrednosti je bilo najprej za vsakega proizvajalca izvoznika ugotovljeno, ali je bila njegova skupna domača prodaja podobnega izdelka neodvisnim strankam reprezentativna v primerjavi z njegovim celotnim obsegom izvoza v Unijo. V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe se domača prodaja šteje za reprezentativno, če celotni obseg domače prodaje pomeni vsaj 5 % celotnega obsega prodaje zadevnega izdelka v Unijo. Ugotovljeno je bilo, da je bil celotni obseg prodaje vsakega proizvajalca izvoznika podobnega izdelka na domačem trgu reprezentativen.
- (15) Za vsako vrsto izdelka, ki ga je proizvajalec izvoznik prodal na domačem trgu in za katerega se je izkazalo, da je neposredno primerljiv z vrsto izdelka, prodanega za izvoz v Unijo, je bilo ugotovljeno, ali je bila domača prodaja dovolj reprezentativna za namene člena 2(2) osnovne uredbe. Domača prodaja posamezne vrste izdelka se je štela za dovolj reprezentativno, če je celotni obseg navedene vrste izdelka zadevnega proizvajalca izvoznika, prodanega neodvisnim strankam na domačem trgu v OP, pomenil vsaj 5 % celotnega obsega prodaje primerljive vrste izdelka, izvoženega v Unijo.
- (16) Preučeno je bilo tudi, ali se za domačo prodajo posamezne vrste izdelka lahko šteje, da je bila opravljena v običajnem poteku trgovanja v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe. To je bilo izvedeno tako, da se je za vsako izvoženo vrsto izdelka določil delež dobičkonosne domače prodaje neodvisnim strankam na domačem trgu v OP.
- (17) Za tiste vrste izdelkov, pri katerih je bilo več kot 80 % obsega prodaje vrste izdelka na domačem trgu prodanih po ceni, višji od stroškov na enoto, in pri katerih je tehtana povprečna prodajna cena navedene vrste izdelka ustrezala vsaj stroškom proizvodnje na enoto, je bila normalna vrednost po vrsti izdelka izračunana kot tehtano povprečje dejanskih domačih cen celotne prodaje zadevne vrste, ne glede na to, ali je bila ta prodaja dobičkonosna ali ne.
- (18) Kadar je obseg dobičkonosne prodaje vrste izdelka pomenil 80 % ali manj celotnega obsega prodaje navedene vrste ali kadar je bila tehtana povprečna cena navedene vrste nižja od stroškov proizvodnje na enoto, je normalna vrednost temeljila na dejanski domači ceni, izračunani kot tehtana povprečna cena zgolj dobičkonosne domače prodaje navedene vrste v OP.

3.1.2 Izvozna cena

- (19) Oba proizvajalca izvoznika v Indiji sta zadevni izdelek izvažala neposredno neodvisnim strankam v Uniji. Zato so bile izvozne cene v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe določene na podlagi cen, ki so jih te neodvisne stranke dejansko plačevale ali jih plačujejo za zadevni izdelek.

3.1.3 Primerjava

- (20) Normalna vrednost in izvozna cena proizvajalcev izvoznikov sta bili primerjani na podlagi franko tovarna.
- (21) Za zagotovitev poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so se v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe v obliki prilagoditev ustrezno upoštevale razlike, ki vplivajo na cene in primerljivost cen. Na podlagi tega so bile izvedene prilagoditve za razlike v posrednih davkih, stroških prevoza, zavarovanja, manipuliranja, natovarjanja in drugih tozadevnih stroških, stroških pakiranja, stroških kredita ter provizijah, kadar je bilo primerno in upravičeno.
- (22) Oba proizvajalca izvoznika sta zahtevala, da se pri izračunu dampinške stopnje ne bi smela upoštevati njuna prodaja enemu od pritožnikov v Uniji v OP, ker je prodaja temeljila na precejšnjih količinah in cenah, doseženih z močnimi pogajanjmi. Vendar ni pravnega razloga, zakaj se tak izvoz zadevnega izdelka ne bi upošteval pri izračunu dampinga. Trditev obeh proizvajalcev izvoznikov se zato zavrne.
- (23) Oba proizvajalca izvoznika sta zahtevala prilagoditev menjalnega tečaja zaradi stalne apreciacije indijske rupije (INR) do eura (EUR) vse od novembra 2009, ki naj bi izkrivljala izračun dampinga. Trditev se je nanašala na prodajo v EUR od januarja 2010 naprej in je vsebovala zahtevo, da se pri preračunu vrednosti navedene prodaje v INR menjalni tečaj meseca, ko je bila prodaja opravljena, zamenja z dva meseca starejšim menjalnim tečajem. Člen 2(10)(j) res določa, da se v nekaterih okoliščinah preračun valut prilagodi. Vendar je bilo ugotovljeno, da je bila apreciacija INR samo v drugi polovici OP. Ugotovljeno je bilo tudi, da sta obe indijski družbi v navedenem obdobju pogosto višali svoje cene za glavne stranke v Uniji po precej rednem vzorcu in da so se cene pritožnikov v Uniji ravno tako stalno višale v drugi polovici OP. Zato ni jasnega dokaza, da se apreciacija INR ni pravočasno odražala v cenah, ki sta jih indijska proizvajalca izvoznika zaračunavala svojim strankam v EU, ali da se neupravičeno neugodno pozna pri izračunu dampinga. Trditev obeh družb je bila zato zavrtna.

3.1.4 Stopnja dampainga

- (24) V skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe so bile stopnje dampainga za sodelujoča indijska proizvajalca izvoznika določene na podlagi primerjave med tehtano povprečno normalno vrednostjo in tehtano povprečno izvozno ceno.
- (25) Na podlagi informacij iz pritožbe in informacij, ki sta jih predložila sodelujoča indijska proizvajalca izvoznika, ter ob upoštevanju razpoložljivih statističnih podatkov v Indiji ni drugih proizvajalcev zadevnega izdelka. Zato je bila stopnja dampainga na ravni države, ki se določi za Indijo, določena na enaki stopnji kot najvišja stopnja za sodelujočega proizvajalca izvoznika.
- (26) Na podlagi tega so začasne stopnje dampainga, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Začasna stopnja dampainga
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Vse druge družbe	9,3 %

3.2 Indonezija

3.2.1 Normalna vrednost

- (27) Za določitev normalne vrednosti je bilo najprej za vsakega proizvajalca izvoznika ugotovljeno, ali je bila njegova skupna domača prodaja podobnega izdelka neodvisnim strankam reprezentativna v primerjavi z njegovim celotnim obsegom izvoza v Unijo. V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe se domača prodaja šteje za reprezentativno, če celotni obseg domače prodaje pomeni vsaj 5 % celotnega obsega prodaje zadevnega izdelka v Unijo. Ugotovljeno je bilo, da je bil celotni obseg prodaje vsakega proizvajalca izvoznika podobnega izdelka na domačem trgu reprezentativen.
- (28) Za vsako vrsto izdelka, ki ga je proizvajalec izvoznik prodal na domačem trgu in za katerega se je izkazalo, da je neposredno primerljiv z vrsto izdelka, prodanega za izvoz v Unijo, je bilo ugotovljeno, ali je bila domača prodaja dovolj reprezentativna za namene člena 2(2) osnovne uredbe. Domača prodaja posamezne vrste izdelka se je štela za dovolj reprezentativno, če je celotni obseg navedene vrste izdelka zadevnega proizvajalca izvoznika, prodanega neodvisnim strankam na domačem trgu v OP, pomenil vsaj 5 % celotnega obsega prodaje primerljive vrste izdelka, izvoženega v Unijo.

- (29) Preučeno je bilo tudi, ali se za domačo prodajo posamezne vrste izdelka lahko šteje, da je bila opravljena v običajnem poteku trgovanja v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe. To je bilo izvedeno tako, da se je za vsako izvoženo vrsto izdelka določil delež dobičkonosne domače prodaje neodvisnim strankam na domačem trgu v OP.
- (30) Za tiste vrste izdelkov, pri katerih je bilo več kot 80 % obsega prodaje vrste izdelka na domačem trgu prodanih po ceni, višji od stroškov na enoto, in pri katerih je tehtana povprečna prodajna cena navedene vrste izdelka ustrezala vsaj stroškom proizvodnje na enoto, je bila normalna vrednost po vrsti izdelka izračunana kot tehtano povprečje dejanskih domačih cen celotne prodaje zadevne vrste, ne glede na to, ali je bila ta prodaja dobičkonosna ali ne.
- (31) Kadar je obseg dobičkonosne prodaje vrste izdelka pomenil 80 % ali manj celotnega obsega prodaje navedene vrste ali kadar je bila tehtana povprečna cena navedene vrste nižja od stroškov proizvodnje na enoto, je normalna vrednost temeljila na dejanski domači ceni, izračunani kot tehtana povprečna cena zgolj dobičkonosne domače prodaje navedene vrste v OP.
- (32) Kadar koli proizvajalec izvoznik ni imel domače prodaje posebne vrste izdelka, se je normalna vrednost izračunala v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe.

- (33) Pri izračunu normalne vrednosti v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe so zneski za prodajne, splošne in administrativne stroške ter za dobiček v skladu z uvodnim stavkom člena 2(6) osnovne uredbe temeljili na dejanskih podatkih za proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka proizvajalca izvoznika v običajnem poteku trgovine.

3.2.2 Izvozna cena

- (34) Proizvajalca izvoznika sta izvoz v Unijo izvedla neposredno neodvisnim strankam ali prek povezanih trgovskih družb s sedežem v Singapurju in Uniji.
- (35) Kadar so se izdelki v Unijo izvažali neposredno neodvisnim strankam v Uniji ali prek povezanih trgovinskih družb s sedežem v Singapurju, so bile izvozne cene v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe določene na podlagi dejansko plačanih cen ali cen, ki se plačujejo za zadevne izdelke.

(36) Kadar so se izdelki v Unijo izvažali prek povezanih trgovinskih družb s sedežem v Uniji, so bile izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe določene na podlagi cen teh povezanih trgovcev pri nadaljnji prodaji prvemu neodvisnemu kupcu v Uniji.

3.2.3 Primerjava

(37) Normalna vrednost in izvozna cena proizvajalcev izvoznikov sta bili primerjani na podlagi franko tovarna.

(38) Za zagotovitev pošteno primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so se v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe v obliki prilagoditev ustrezno upoštevale razlike, ki vplivajo na cene in primerljivost cen. Na podlagi tega so bile izvedene prilagoditve za razlike v posrednih davkih, stroških prevoza, zavarovanja, manipuliranja, natovarjanja in drugih tozadevnih stroških, stroških pakiranja, stroških kredita ter provizijah, kadar je bilo primerno in upravičeno.

(39) Ena družba je zahtevala prilagoditev zaradi razlik v fizikalnih lastnostih, ker da izdelek v preiskavi izvažata v tekoči in trdni obliki v EU, medtem ko ga na domačem trgu prodaja samo v trdni obliki, cene pa so za tekočo obliko nižje od cen za trdno obliko izdelka v preiskavi. Vendar družba ni navedla obsega prilagoditve. Preprosta primerjava izvoznih cen trdnih in tekočih oblik izdelka v preiskavi ne more biti podlaga za odobritev prilagoditve razlik v fizikalnih lastnostih. Poleg tega računovodski sistem družbe ne omogoča pravega ločevanja stroškovnih razlik med trdnim in tekočim izdelkom. Tako ni zanesljivega načina za izračun morebitne prilagoditve in je treba trditve zavrniti.

(40) Pritožnika sta trdila, da je strošek energije v Indoneziji izkrivljen zaradi zelo nizke in subvencionirane cene energije. Vendar nista predložila nobene utemeljene informacije o tem, kako tak izkrivljeni strošek energije, uporabljene za domačo proizvodnjo in proizvodnjo za izvoz, vpliva na izračun dumpinga. Trditev je bila zato zavrnjena.

3.2.4 Stopnja dumpinga

(41) V skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe so bile stopnje dumpinga za sodelujoča indonezijska proizvajalca izvoznika določene na podlagi primerjave med tehtano povprečno normalno vrednostjo in tehtano povprečno izvozno ceno.

(42) Na podlagi informacij iz pritožbe in informacij, ki sta jih predložila sodelujoča indonezijska proizvajalca izvoznika, ter ob upoštevanju razpoložljivih statističnih podatkov v

Indoneziji ni drugih proizvajalcev zadevnega izdelka. Zato je bila stopnja dumpinga na ravni države, ki se določi za Indonezijo, določena na enaki stopnji dumpinga kot najvišja stopnja za sodelujočega proizvajalca izvoznika.

(43) Na podlagi tega sočasne stopnje dumpinga, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Začasna stopnja dumpinga
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Vse druge družbe	7,6 %

3.3 Malezija

3.3.1 Normalna vrednost

(44) Za določitev normalne vrednosti je bilo najprej za vsakega proizvajalca izvoznika ugotovljeno, ali je bila njegova skupna domača prodaja podobnega izdelka neodvisnim strankam reprezentativna v primerjavi z njegovim celotnim obsegom izvoza v Unijo. V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe se domača prodaja šteje za reprezentativno, če celotni obseg domače prodaje pomeni vsaj 5 % celotnega obsega prodaje zadevnega izdelka v Unijo. Za dva od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov je bilo ugotovljeno, da je bil celotni obseg prodaje proizvajalcev izvoznikov podobnega izdelka na domačem trgu reprezentativen. Za preostalega sodelujočega proizvajalca izvoznika ni bila ugotovljena nobena neodvisna domača prodaja v OP.

(45) Za vsako vrsto izdelka, ki ga je proizvajalec izvoznik prodal na domačem trgu in za katerega se je izkazalo, da je neposredno primerljiv z vrsto izdelka, prodanega za izvoz v Unijo, je bilo ugotovljeno, ali je bila domača prodaja dovolj reprezentativna za namene člena 2(2) osnovne uredbe. Domača prodaja posamezne vrste izdelka se je štela za dovolj reprezentativno, če je celotni obseg navedene vrste izdelka zadevnega proizvajalca izvoznika, prodanega neodvisnim strankam na domačem trgu v OP, pomenil vsaj 5 % celotnega obsega prodaje primerljive vrste izdelka, izvoženega v Unijo.

- (46) Preučeno je bilo tudi, ali se za domačo prodajo posamezne vrste izdelka lahko šteje, da je bila opravljena v običajnem poteku trgovanja v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe. To je bilo izvedeno tako, da se je za vsako izvoženo vrsto izdelka določil delež dobičkonosne domače prodaje neodvisnim strankam na domačem trgu v OP.
- (47) Za tiste vrste izdelkov, pri katerih je bilo več kot 80 % obsega prodaje vrste izdelka na domačem trgu prodanih po ceni, višji od stroškov na enoto, in pri katerih je tehtana povprečna prodajna cena navedene vrste izdelka ustrezala vsaj stroškom proizvodnje na enoto, je bila normalna vrednost po vrsti izdelka izračunana kot tehtano povprečje dejanskih domačih cen celotne prodaje zadevne vrste, ne glede na to, ali je bila ta prodaja dobičkonosna ali ne.
- (48) Kadar je obseg dobičkonosne prodaje vrste izdelka pomenil 80 % ali manj celotnega obsega prodaje navedene vrste ali kadar je bila tehtana povprečna cena navedene vrste nižja od stroškov proizvodnje na enoto, je normalna vrednost temeljila na dejanski domači ceni, izračunani kot tehtana povprečna cena zgolj dobičkonosne domače prodaje navedene vrste v OP.
- (49) Kadar koli proizvajalec izvoznik ni imel domače prodaje posebne vrste izdelka, se je normalna vrednost izračunala v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe.
- (50) Pri izračunu normalne vrednosti v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe so zneski za prodajne, splošne in administrativne stroške ter za dobiček v skladu z uvodnim stavkom člena 2(6) osnovne uredbe temeljili na dejanskih podatkih za proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka proizvajalca izvoznika v običajnem poteku trgovine.
- (51) Za proizvajalca izvoznika brez domače prodaje v OP so temeljili zneski za prodajne, splošne in administrativne stroške ter za dobičke na podlagi člena 2(6)(a) osnovne uredbe na tehtanem povprečju dejanskih zneskov, določenih za druga proizvajalca izvoznika, ki sta v preiskavi v zvezi s proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka na malezijskem trgu.
- 3.3.2 *Izvozna cena*
- (52) Izvozne prodaje proizvajalcev izvoznikov v Unijo so potekale neposredno neodvisnim strankam ali prek povezanih družb s sedežem v Uniji.
- (53) Kadar je bil izvoz v Unijo opravljen neposredno neodvisnim strankam v Uniji, so bile izvozne cene v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe določene na podlagi cen, ki so se dejansko plačevale ali se plačujejo za zadevni izdelek.
- (54) Kadar so se izdelki v Unijo izvažali prek povezanih družb s sedežem v Uniji, so bile izvozne cene v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe določene na podlagi cen teh povezanih družb pri nadaljnji prodaji prvi neodvisni stranki v Uniji.
- 3.3.3 *Primerjava*
- (55) Normalna vrednost in izvozna cena proizvajalcev izvoznikov sta bili primerjani na podlagi franko tovarna.
- (56) Za zagotovitev poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so se v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe v obliki prilagoditev ustrezno upoštevale razlike, ki vplivajo na cene in primerljivost cen. Na podlagi tega so bile izvedene prilagoditve za stroške prevoza, zavarovanja, manipuliranja, natovarjanja in druge tozadevne stroške, stroške pakiranja in stroške kredita, kadar je bilo primerno in upravičeno.
- (57) En malezijski proizvajalec izvoznik je trdil, da je njegova povezana družba v Uniji pravzaprav proizvajalčev izvozni oddelek. Na tej podlagi je družba trdila, da bodo pri določanju cene franko tovarna preveliki odbitki, če se bodo uporabile polne prilagoditve za prodajne, splošne in administrativne stroške ter dobičke na podlagi člena 2(9) osnovne uredbe. Glede tega je bilo ugotovljeno, da je povezana družba izdala račune strankam v Uniji in prejela plačila strank iz Unije. Ob tem je treba opozoriti, da je prodaja povezane družbe vsebovala pribitek. Poleg tega so trgovčevi finančni računi pokazali, da je pri uvozu in nadaljnji prodaji imel običajne prodajne, splošne in administrativne stroške. Zato je videti, da povezana družba dejansko opravlja značilne posle uvoznika. Na tej podlagi je bila trditev družbe zavrnjena.
- (58) Pritožnika sta za Malezijo navedla isto trditev glede stroškov energije kot za Indonezijo iz uvodne izjave 40. Ta trditev je bila zavrnjena iz istih razlogov.
- 3.3.4 *Stopnja dampinga*
- (59) V skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe so bile stopnje dampinga za sodelujoče malezijske proizvajalce izvoznike določene na podlagi primerjave med tehtano povprečno normalno vrednostjo in tehtano povprečno izvozno ceno.

(60) Na podlagi informacij iz pritožbe in informacij, ki so jih predložili sodelujoči malezijski proizvajalci izvozniki, ter ob upoštevanju razpoložljivih statističnih podatkov v Maleziji ni drugih proizvajalcev zadevnega izdelka. Zato je bila stopnja dampainga na ravni države, ki se določi za Malezijo, določena na enaki stopnji kot najvišja stopnja za sodelujočega proizvajalca izvoznika.

(61) Na podlagi tega so začasne stopnje dampainga, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Začasna stopnja dampainga
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Vse druge družbe	13,8 %

4. ŠKODA

4.1 Opredelitev pojmov industrija Unije in proizvodnja Unije

(62) V OP so podobni izdelek proizvajali dva znana in nekaj drugih zelo majhnih proizvajalcev Unije. Za določitev celotne proizvodnje Unije so se uporabile vse razpoložljive informacije o proizvajalcih Unije, vključno z informacijami iz pritožbe in podatki, ki so jih proizvajalci Unije sporočili pred začetkom preiskave in po njem. Na tej podlagi je bilo ocenjeno, da je celotna proizvodnja Unije v OP znašala med 400 000 in 500 000 ton. Proizvajalci Unije, ki predstavljajo skupno proizvodnjo Unije, pomenijo industrijo Unije v smislu člena 4(1) osnovne uredbe.

(63) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da se eden od pritožnikov ne bi smel šteti za del industrije Unije, ker je v OP uvažal zadevni izdelek. Vendar je bilo ugotovljeno, da je bil odstotek uvoza izdelka te družbe v OP iz zadevnih držav razmeroma majhen in zato nebitven v primerjavi z njeno proizvodnjo podobnega izdelka. Poleg tega je bil ta uvoz večinoma začasne narave. Zato se lahko potrdi, da je glavna dejavnost te družbe proizvodnja in prodaja v EU izdelka v preiskavi, njen glavni interes pa je interes proizvajalca Unije. Zato se začasno sklene, da ta trditev ni utemeljena.

4.2 Potrošnja Unije

(64) Potrošnja je bila določena na podlagi celotne prodaje industrije Unije na trgu Unije, lastne uporabe in skupnega uvoza (na podlagi podatkov Eurostata). Ker podatki Eurostata vključujejo tudi nekatere druge izdelke razen zadevnega izdelka, so bile opravljene ustrezne prilagoditve. Informacije so navedene v indeksiranih vrednostih (2007 = 100) zaradi varovanja zaupnosti.

Potrošnja Unije	2007	2008	2009	OP
Tone	100	102	97	102
Letni $\Delta\%$		2,2 %	- 4,8 %	4,6 %

Vir: Eurostat, podatki iz pritožbe in izpolnjeni vprašalniki.

(65) Potrošnja Unije se je v obravnavanem obdobju rahlo povečala za 2 %. Najprej se je od leta 2007 do 2008 potrošnja povečala za 2,2 %, nato pa se je od leta 2008 do 2009 zmanjšala za 4,8 %. Od leta 2009 do konca OP se je potrošnja ponovno povečala za 4,6 %.

(66) Gospodarski upad je prispeval k zmanjšanju potrošnje od leta 2008, ko so uporabniki zadevnega izdelka doživeli padec povpraševanja za svoje izdelke. Na začetku OP so se razmere trga začele rahlo izboljševati, zaradi česar se je povpraševanje po zadevnem izdelku povečalo v primerjavi s prvo polovico leta 2009.

4.3 Uvoz iz zadevnih držav v Unijo

4.3.1 Kumulacija

(67) Komisija je preučila, ali je treba učinke dampinškega uvoza iz zadevnih držav oceniti kumulativno na podlagi meril iz člena 3(4) osnovne uredbe. Ta člen določa, da se učinki uvoza iz dveh ali več držav, ki so istočasno predmet protidampinških preiskav, ocenijo kumulativno samo, če se ugotovi, da (a) je stopnja dampainga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot ga opredeljuje člen 9(3) osnovne uredbe, in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv ter da (b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnimi izdelki Skupnosti na drugi strani.

(68) Stopnje dampainga, ugotovljene v zvezi z uvozom iz vsake zadevne države, so višje od stopnje *de minimis*, opredeljene v členu 9(3) osnovne uredbe, tj. 2 % izvoznih cen, obseg uvoza iz vsake zadevne države pa je nad pragom enoodstotnega tržnega deleža, določenim v členu 5(7) osnovne uredbe.

- (69) Preiskava je nadalje pokazala, da so bili konkurenčni pogoji med izdelki pri dampinškem uvozu ter med izdelki pri dampinškem uvozu in podobnim izdelkom podobni. Ugotovljeno je bilo, da so v obravnavanem obdobju povprečne uvozne cene iz vseh zadevnih držav padale in sledile istemu gibanju. Poleg tega je izdelek v preiskavi, uvožen iz zadevnih držav, v vseh pogledih enak, medsebojno zamenljiv in se v Uniji trži po primerljivih prodajnih poteh in pod podobnimi komercialnimi pogoji ter je tako medsebojno konkurenčen in konkurenčen izdelku v preiskavi, proizvedenemu v Uniji.
- (70) Na podlagi tega se začasno sklene, da so vsi pogoji za kumulacijo izpolnjeni, zato je treba za analizo škode učinke dampinškega uvoza s poreklom iz zadevnih držav oceniti skupaj.

4.3.2 Obseg, cena in tržni delež dampinškega uvoza iz zadevnih držav

Uvoz iz zadevnih držav	2007	2008	2009	OP
Tone	112 523	177 286	165 386	176 279
Indeks: 2007 = 100	100	158	147	157
Letni Δ%		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Tržni delež	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	154	151	154
Letni Δ%		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Povprečna cena v EUR/tona	942	1 017	837	882
Indeks: 2007 = 100	100	108	89	94
Letni Δ%		8 %	- 18 %	5 %

Vir: Eurostat in izpolnjeni vprašalniki.

- (71) V obravnavanem obdobju se je obseg izvoza iz zadevnih držav bistveno povečal za 57 %. Povečanje je bilo največje med letoma 2007 in 2008, ko se je uvoz povečal za 58 %. Izvoz se je potem rahlo zmanjšal leta 2009 in se v OP spet povečal na raven iz leta 2008.
- (72) Povprečne cene uvoza iz zadevnih držav so v obravnavanem obdobju močno nihale in se skupno zmanjšale za 6 %. V celotnem obravnavanem obdobju so bile povprečne cene uvoza iz zadevnih držav ves čas nižje

od cen, ki so jih postavljali drugje po svetu in v industriji Unije, zaradi česar se je tržni delež zadevnih držav povečal.

- (73) V obravnavanem obdobju se je tržni delež zadevnih držav bistveno povečal za 54 %. Povečanje je bilo največje med letoma 2007 in 2008. Med gospodarsko krizo se je uvoz rahlo zmanjšal, zaradi česar se je tržni delež zadevnih držav med letoma 2008 in 2009 zmanjšal za 2 %, vendar so do konca obravnavanega obdobja ta tržni delež dobile nazaj.

4.3.2.1 Nelojalno nižanje prodajnih cen

- (74) Za analizo nelojalnega nižanja cen so se tehtane povprečne prodajne cene za vrsto izdelka industrije Unije, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na raven cene franko tovarna, primerjale z ustreznimi tehtanimi povprečnimi cenami uvoza iz zadevnih držav, zaračunanimi prvi neodvisni stranki na trgu Unije in določenimi na podlagi CIF z ustreznimi prilagoditvami za obstoječe carine in stroške po uvozu. Ta primerjava cen je bila izvedena za transakcije na enaki ravni trgovine po morebitnih potrebnih prilagoditvah ter odbitku rabatov in popustov. Rezultati primerjave, izraženi kot odstotek prodajnih cen industrije Unije v obdobju preiskave, so pokazali precejšnje stopnje nelojalnega nižanja cen (do 16 %). Te stopnje nelojalnega nižanja cen kažejo pritisk na cene, ki ga izvaja uvoz iz zadevnih držav na trg Unije.

- (75) Stopnje nelojalnega nižanja cen za zadevne države so bile naslednje:

Država	Stopnja nelojalnega nižanja cen
Indija	Od - 0,5 do 16 %
Indonezija	Od - 12,1 do - 3,2 %
Malezija	Od - 10,4 do 15,1 %

4.4 Gospodarski položaj industrije Unije ⁽¹⁾

4.4.1 Uvodne opombe

- (76) V skladu s členom 3(5) osnovne uredbe je preučitev učinka dampinškega uvoza na industrijo Unije zajela ovrednotenje vseh gospodarskih kazalcev za oceno položaja industrije Unije od leta 2007 do konca OP.

⁽¹⁾ Informacije temeljijo na preverjenih podatkih, ki jih je industrija Unije predložila z izpolnjenimi vprašalniki, in so izražene v indeksiranih vrednostih (2007 = 100) ali razponu, kadar koli je to potrebno zaradi varovanja zaupnosti.

4.4.2 Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

Proizvodnja industrije Unije	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	90	77	83
Zmogljivost industrije Unije	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	109	103	98
Izkoriščenost zmogljivosti	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	83	75	85

Vir: izpolnjeni vprašalniki.

- (77) Od leta 2007 do 2009 se je proizvodnja Unije znatno zmanjšala za 23 % in se rahlo izboljšala med letom 2009 in koncem OP, zaradi česar je upad v obravnavanem obdobju znašal skupaj 17 %. Gre opozoriti, da se je sicer potrošnja Unije med letoma 2008 in 2009 zmanjšala za približno 5 %, vendar je proizvodnja industrije Unije v tem obdobju precej bolj upadala, za 15 %, ter ni imela koristi od oživljanja potrošnje Unije v OP.

- (78) Proizvodna zmogljivost industrije Unije se je v obravnavanem obdobju zmanjšala za približno 2 %. Po približno 9-odstotnem povečanju leta 2008 se je zmogljivost v naslednjih letih zmanjševala, zaradi česar se je v obravnavanem obdobju skupaj zmanjšala za 2 %.

- (79) Vendar se je s čedalje manjšim obsegom proizvodnje izkoriščenost razpoložljive zmogljivosti v obravnavanem obdobju zmanjšala za 15 %. Zmanjšanje je bilo največje leta 2009 med splošno gospodarsko krizo in se je v OP rahlo izboljšalo.

4.4.3 Prodaja in tržni delež

- (80) Podatki o prodaji v naslednji preglednici se nanašajo na obseg in vrednost prodaje prvi nepovezani stranki na trgu Unije.

Obseg prodaje nepovezanim strankam v EU	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	85	79	82
Letni Δ%		-15,4 %	-6,5 %	4,3 %

Vrednost prodaje nepovezanim strankam v EU (EUR)	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	102	85	88
Letni Δ%		1,6 %	-16,6 %	3,9 %
Tržni delež industrije Unije	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	88	87	88

Vir: Eurostat in izpolnjeni vprašalniki.

- (81) Obseg prodaje in tržni delež sta med letom 2007 in OP upadala, in sicer za 18 % oziroma 12 %. Na začetku obravnavanega obdobja, od leta 2007 do 2008, se je kljub povečanju potrošnje Unije obseg prodaje industrije Unije zmanjšal za 15 %, pri čemer je izgubila 12 % tržnega deleža. Leta 2009 se je potrošnja Unije skrčila, zaradi česar se je obseg prodaje industrije Unije dodatno zmanjšal za 6,5 %. V OP se je prodaja Unije s čedalje večjo potrošnjo Unije rahlo povečala. Tržni delež pa se od leta 2008 do konca OP ni spreminjal.

4.4.4 Povprečne cene na enoto industrije Unije

Cena na enoto pri prodaji nepovezanim v EU	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	120	107	107
Letni Δ%		20,1 %	-10,8 %	-0,4 %

Vir: izpolnjeni vprašalniki.

- (82) Cene so se od leta 2007 do 2008 znatno zvišale, in sicer za 20 %. Gre omeniti, da so tudi proizvajalci izvozniki v tem obdobju zvišali cene, vendar dosti manj kot industrija Unije.

- (83) Leta 2009 je industrija Unije morala znižati cene, da bi se odzvala na pritisk povečanega uvoza iz zadevnih držav. Leta 2008 se je uvoz iz zadevnih držav povečal za 57 %, njihove cene pa so bile bistveno nižje od cen industrije Unije. Vendar industrija Unije ni zmoгла znižati svojih cen na isto raven kot proizvajalci izvozniki.

- (84) V OP je industrija Unija ohranila raven cen iz leta 2009, zaradi česar so se v obravnavanem obdobju cene na splošno zvišale za 7 %.

4.4.5 Zaloge

- (85) Obseg zalog industrije Unije se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 33 %. Zlasti med letom 2008 in OP se je obseg zalog znatno zmanjšal za 51 %.

Končne zaloge industrije Unije	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	128	86	67
Letni Δ%		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Zaloge glede na proizvodnjo	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Vir: izpolnjeni vprašalniki.

4.4.6 Zaposlenost, plače in produktivnost

Zaposlenost v industriji Unije	2007	2008	2009	OP
Skupaj zaposleni na zadevni izdelek (s tihimi proizvajalci) Indeks: 2007 = 100	100	97	91	87
Poprečna plača na zaposlenega (EUR) Indeks: 2007 = 100	100	102	101	106
Produktivnost (enota/zaposleni) Indeks: 2007 = 100	100	93	85	96

Vir: izpolnjeni vprašalniki.

- (86) Zaradi zmanjšanja dejavnosti industrije Unije se je število zaposlenih v obravnavanem obdobju ustrezno zmanjšalo za 13 %. Stroški dela na zaposlenega so se v obravnavanem obdobju rahlo povečali, in sicer za 6 %. To se šteje za naravno povečanje in je pod stopnjo inflacije v obravnavanem obdobju.

4.4.7 Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v EU	2007	2008	2009	OP
% čista izguba/promet Indeks: 2007 = 100	100	76	408	236

Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v EU	2007	2008	2009	OP
Negativni denarni tok industrije Unije (EUR) Indeks: 2007 = 100	100	-249	1 178	439
Denarni tok v % prodaje nepovezanim v EU	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Indeks: 2007 = 100	100	- 285	1 899	609
Naložbe industrije Unije (EUR) Indeks: 2007 = 100	100	56	68	65
Letni Δ%		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Negativna donosnost naložb industrije Unije Indeks: 2007 = 100	100	136	510	320

Vir: izpolnjeni vprašalniki.

- (87) Dobičkonosnost industrije Unije je bila določena tako, da se je čisti dobiček pred obdavčitvijo (v tem primeru izguba) od prodaje podobnega izdelka izrazil kot odstotek prihodkov od te prodaje. Ugotovljeno je bilo, da je bila dobičkonosnost industrije Unije negativna od začetka zadevnega obdobja leta 2007 in v obravnavanem obdobju so se izgube bistveno povečale. Po zmanjšanju izgub leta 2008, so se spet bistveno povečale leta 2009 med splošno gospodarsko krizo. Gospodarsko oživljanje, ki je bilo opazno v OP, je industriji Unije omogočilo zmanjšati izgube pri prometu, čeprav je bila še vedno daleč od vrnitve k pozitivnim ravnem dobička.
- (88) Gibanje denarnega toka, tj. sposobnost industrije, da sama financira svoje dejavnosti, v veliki meri odraža gibanje dobičkonosnosti. Denarni tok je bil leta 2007 negativen in v obravnavanem obdobju kaže znatno zmanjšanje. Enako velja za donosnost naložb, za katero je bil značilen podoben negativen razvoj v skladu z negativnimi rezultati, ki jih je industrija v Uniji dosegla v obravnavanem obdobju.
- (89) Zaradi tega je zmožnost industrije Unije za naložbe postala omejena, saj se je denarni tok v obravnavanem obdobju bistveno poslabšal. Posledično so se v obravnavanem obdobju naložbe zmanjšale za približno 35 %.

4.4.8 Rast

- (90) Potrošnja Unije je v obravnavanem obdobju večinoma ostala stabilna. Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije pa sta v tem obdobju upadla, in sicer za 18 % oziroma 12 %.

4.4.9 Višina dejanske stopnje dampinga

- (91) Učinek dejanskih dampinskih stopenj na industrijo Unije se glede na obseg, tržni delež in cene dampinskega uvoza iz zadevnih držav ne more šteti kot zanemarljiv.

4.5 Sklepna ugotovitev o škodi

- (92) Preiskava je pokazala, da se je v obravnavanem obdobju poslabšala večina kazalnikov škode, kot so proizvodnja (– 17 %), izkoriščenost zmogljivosti (– 13 %), obseg prodaje (– 18 %), tržni delež (– 12 %) in zaposlenost (– 14 %). Poleg tega so bili resno prizadeti kazalniki škode, povezani s finančno uspešnostjo industrije Unije, kot sta denarni tok in dobičkonosnost. To pomeni, da je bila oslABLJENA ZMOŽNOST industrije Unije za zbiranje kapitala, zlasti v OP.
- (93) Glede na navedeno je bilo sklenjeno, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe.

5. VZROČNOST

5.1 Uvod

- (94) V skladu s členom 3(6) in (7) osnovne uredbe je bilo preučeno, ali je dampinski uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz zadevnih držav povzročil industriji Unije tako škodo, da jo je mogoče opredeliti kot znatno. Poleg dampinskega uvoza so bili preučeni tudi drugi znani dejavniki, ki bi lahko hkrati povzročali škodo industriji Unije, da bi se zagotovilo, da morebitna škoda, ki bi jo povzročili ti drugi dejavniki, ne bi bila pripisana dampinskemu uvozu.

5.2 Učinek dampinskega uvoza

- (95) Preiskava je pokazala, da je potrošnja Unije v obravnavanem obdobju večinoma ostala stabilna, pri čemer se je obseg dampinskega uvoza iz zadevnih držav znatno povečal, in sicer za 57 %.

- (96) Dampinski uvoz iz zadevnih držav je pritiskal na industrijo Unije, zlasti leta 2008, ko se je tak uvoz povečal za 58 %. Tistega leta so bile cene iz zadevnih držav po Eurostatovih podatkih precej nižje od cen industrije Unije. Zaradi tega je industrija Unije izgubila približno 12 % tržnega deleža, medtem ko so zadevne države svojega povečale za 54 %.

- (97) Kot odgovor na ta pritisk je industrija Unije leta 2009 znižala svoje cene. Čeprav se je obseg uvoza iz zadevnih držav zmanjšal (– 6,7 %) z gospodarskim upadom in krčenjem trga EU, so se uvozne cene bolj znižale kot cene industrije Unije, zaradi česar industrija Unije ni mogla dobiti nazaj izgubljenega tržnega deleža.

- (98) V OP je industrija Unije morala še dodatno znižati svoje cene, pri čemer je bilo nelojalno nižanje prodajnih cen iz zadevnih držav po preverjenih vrednostih izvoza še vedno 3-odstotno. Obseg (+ 4,3 %) in vrednost (+ 3,9 %) prodaje industrije Unije sta se rahlo opomogla, ampak kljub zmanjšanju razlike v ceni v primerjavi z uvoznimi cenami zadevnih držav industrija Unije ni mogla imeti koristi od oživljanja potrošnje in je njen tržni delež ostal nespremenjen. Medtem pa sta se v OP obseg in tržni delež uvoza iz zadevnih držav dodatno povečala (za 6,6 % oziroma 2 %).

5.3 Učinek drugih dejavnikov

- (99) Drugi dejavniki, ki so bili upoštevanj pri preučitvi vzročnosti, so uvoz iz drugih držav, uspešnost izvoza industrije Unije in vpliv gospodarske krize.

5.3.1 Uvoz iz drugih držav (preostali svet – PS)

Obseg uvoza iz PS (Eurostat)	2007	2008	2009	OP
Tone	32 874	31 446	38 295	30 495
Indeks: 2007 = 100	100	96	116	93
Letni Δ%		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Tržni delež PS	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	94	120	91
Letni Δ%		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Povprečna cena v EUR/tona PS (Eurostat)	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	112	93	92
Letni Δ%		12 %	– 17 %	– 1 %

Vir: Eurostat.

- (100) Na podlagi Eurostatovih podatkov se je obseg uvoza v Unijo izdelka v preiskavi s poreklom iz tretjih držav, ki jih ta preiskava ne zadeva, v obravnavanem obdobju zmanjšal za 7 %. Tudi zadevni tržni delež teh držav se je zmanjšal, in sicer za 9 %.

- (101) Povprečne cene tega uvoza so bile višje od cen proizvajalcev izvoznikov iz zadevnih držav in višje od cen industrije Unije.
- (102) Na podlagi zgoraj navedenega je bilo začasno sklenjeno, da uvoz iz navedenih tretjih držav ni prispeval k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.3.2 Uspešnost izvoza industrije Unije

Obseg prodaje izvoza nepovezanim strankam	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	38	52	45
Letni $\Delta\%$		-62,4 %	38,0 %	-14,0 %
Vrednost prodaje izvoza nepovezanim strankam	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	78	74	76
Letni $\Delta\%$		-21,6 %	-5,9 %	3,5 %
Cena na enoto pri izvozu nepovezanim strankam	2007	2008	2009	OP
Indeks: 2007 = 100	100	208	142	171
Letni $\Delta\%$		108,4 %	-31,9 %	20,3 %

- (103) Obseg izvoza industrije Unije se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 55 %. Vpliv tega zmanjšanja pa se je delno izravnal s tem, da se je v istem obdobju povprečna prodajna cena na enoto zvišala za 71 %, zaradi česar se je zmanjšanje vrednosti izvoza omejilo na 24 %. To je v povezavi z dejstvom, da je izvoz v OP znašal le 5 % skupne prodaje, pripeljalo do začasnega sklepa, da izvozna uspešnost ni dejavnik, ki bi prekinil vzročno zvezo med škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, in uvozom iz zadevnih držav.

5.3.3 Vpliv gospodarske krize

- (104) Gospodarska kriza je prispevala h krčenju potrošnje v Uniji in pritisku na cene. Nižja raven povpraševanja po izdelku v preiskavi je povzročila zmanjšanje proizvodnje industrije Unije in delno prispevala k znižanju prodajnih cen.

- (105) V običajnih gospodarskih razmerah ter brez močnega pritiska na cene in povečane ravni uvoza zaradi dampinškega uvoza bi industrija Unije mogoče imela nekaj težav pri zmanjšani potrošnji in višjih fiksnih stroških na enoto zaradi manjše izkoriščenosti zmogljivosti, ki jo je doživela med letom 2007 in OP. Dampinški uvoz pa je povečal učinek gospodarskega upada in onemogočil prodajo s ceno nad stroški proizvodnje.
- (106) Glede na navedeno je videti, da je zmanjšanje povpraševanja Unije, povezano z gospodarsko krizo, prispevalo k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Vendar se ocenjuje, da to ni prekinilo vzročne zveze, ugotovljene za dampinški uvoz z nizkimi cenami iz zadevnih držav.

5.4 Sklep o vzročni zvezi

- (107) Navedena analiza je pokazala, da sta se obseg in tržni delež nizkocenovnega dampinškega uvoza s poreklom iz zadevnih držav v obravnavanem obdobju bistveno povečala. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da je bil ta uvoz izveden po dampinških cenah, ki so bile nižje od cen, ki jih je industrija Unije zaračunavala na trgu Unije za podobne vrste izdelka.
- (108) Ta povečani obseg in tržni delež nizkocenovnega dampinškega uvoza iz zadevnih držav sta sovpadala s splošnim in stalnim zmanjševanjem potrošnje v Uniji v obravnavanem obdobju ter tudi z negativnim razvojem tržnega deleža industrije Unije v istem obdobju. Poleg tega je z letom 2008 ob splošnem upočasnjevanju gospodarstva in zmanjševanju potrošnje Unije izvoznikom iz zadevnih držav uspelo ohraniti tržni delež z zniževanjem cen, pri čemer so še vedno neloyalno zniževali prodajne cene Unije. Istočasno je bil ugotovljen nadaljnji negativni razvoj tržnega deleža industrije Unije in glavnih kazalnikov gospodarskega stanja. Dejansko je v obravnavanem obdobju nenadna rast nizkocenovnega dampinškega uvoza iz Indije, Indonezije in Malezije, ki so nenehno neloyalno zniževale cene industrije v Uniji, privedel do zmanjšanja dobičkonosnosti industrije Unije, kar je imelo za posledico velike izgube v OP.
- (109) Preiskava drugih znanih dejavnikov, ki bi lahko škodovali industriji Unije, je pokazala, da se ti dejavniki ne zdijo taki, da bi lahko prekinili vzročno zvezo med dampinškim uvozom iz zadevnih držav in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

- (110) Na podlagi navedene analize, ki je ustrezno ločila učinke vseh znanih dejavnikov na položaj industrije Unije od škodljivih učinkov dampinškega uvoza, je bilo začasno sklenjeno, da je dampinški uvoz iz Indije, Indonezije in Malezije industriji Unije povzročil znatno škodo v smislu člena 3(6) osnovne uredbe.

6. INTERES UNIJE

6.1 Uvodna opomba

(111) V skladu s členom 21 osnovne uredbe je bilo preučeno, ali so kljub začasnemu sklepu o škodljivem dumpingu obstajali utemeljeni razlogi, zaradi katerih bi bilo mogoče sklepati, da sprejetje začasnih protidampinskih ukrepov v tem primeru ni v interesu Unije. Analiza interesa Unije je temeljila na presoji vseh različnih vpletenih interesov, vključno z interesi industrije Unije, uvoznikov in uporabnikov zadevnega izdelka.

6.2 Industrija Unije

(112) Industrija Unije je zaradi dampinškega uvoza iz Indije, Indonezije in Malezije utrpela znatno škodo. Opozoriti je treba, da je v obravnavanem obdobju večina kazalnikov škode pokazala negativno gibanje. Zelo prizadeti so bili zlasti kazalniki škode, povezani s finančno uspešnostjo industrije Unije, kot so denarni tok, donosnost naložb in dobičkonosnost. Brez ukrepov se zdi, da je nadaljnje poslabšanje gospodarskega položaja industrije Unije zelo verjetno.

(113) Pričakuje se, da se bodo z uvedbo začasnih protidampinskih dajatev ponovno vzpostavile učinkovite razmere za trgovanje na trgu Unije, kar bo industriji Unije omogočilo uskladitev cen izdelka v preiskavi tako, da bodo odražale stroške različnih sestavnih delov in tržne razmere. Pričakuje se lahko, da se bo z uvedbo začasnih ukrepov industriji Unije omogočila povrnitev vsaj dela tržnega deleža, ki ga je izgubila v obravnavanem obdobju, kar bi dodatno pozitivno vplivalo na njen finančni položaj in dobičkonosnost.

(114) Zato je bilo sklenjeno, da bi bila uvedba začasnih protidampinskih ukrepov na uvoz izdelka v preiskavi s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije v interesu industrije Unije.

6.3 Uvozniki

(115) Vprašalniki so bili poslani 21 uvoznikom v Uniji. V preiskavi sta sodelovala samo dva uvoznika iz Združenega kraljestva, ki predstavljata skupaj 0,3 % celotnega uvoza iz zadevnih držav v OP. Samo pri večjem od teh dveh uvoznikov je bil opravljen obisk. Na kraju samem pa ta uvoznik ni dovolil vpogleda v svoje računovodstvo, zaradi česar ni bilo mogoče preveriti relevantnih informacij. Čeprav bi z uvedbo protidampinskih ukrepov ta družba imela večje stroške, je bilo jasno, da ne bi

povzročila resnih težav njeni dejavnosti, tudi ob istih strankah ali po potrebi ob zamenjavi področja dejavnosti.

(116) Na podlagi razpoložljivih informacij je bilo sklenjeno, da čeprav bi uvedba začasnih protidampinskih ukrepov negativno vplivala na navedenega uvoznika, naj bi bil ta sposoben, da vsaj del povečanja stroškov prenese na svoje stranke in/ali da se preusmeri na druge vire dobave. Zato uvedba začasnih ukrepov ne bi smela imeti znatnega negativnega vpliva na uvoznike.

6.4 Uporabniki

(117) Uporabniki izdelka v preiskavi so pokazali velik interes za ta primer. Od 97 kontaktiranih uporabnikov jih je 21 sodelovalo v preiskavi. Ti sodelujoči uporabniki so v OP predstavljali približno 25 % uvoza v Unijo izdelka v preiskavi. Te družbe so iz vse Unije in so navzoče v sektorjih izdelkov za osebno nego ter detergentov za domačo in industrijsko rabo.

(118) Od teh 21 družb je bil obisk opravljen pri petih družbah, ki predstavljajo 18 % skupnega uvoza EU izdelka v preiskavi iz zadevnih držav v OP. Iz preverjenih informacij je razvidno, da je v stroških proizvodnje teh družb delež izdelka v preiskavi znaten in se odvisno od končnega izdelka giblje med 10 % in 20 %.

(119) Pri treh od petih obiskanih družb približno 15 % vseh zaposlenih dela v sektorjih, ki uporabljajo zadevni izdelek, v eni družbi je ta odstotek okrog 70 %, medtem ko pri drugi tega podatka ni bilo mogoče ugotoviti zaradi zapletene strukture družbe in raznovrstnosti izdelkov.

(120) V OP je povprečni delež poslovanja z uporabo izdelka v preiskavi predstavljal 22 % celotnega poslovanja obiskanih družb, medtem ko je bila povprečna stopnja dobička pri tem poslovanju okrog 6 %. Na podlagi tega in razmeroma nizke ravni predlaganih ukrepov se ocenjuje, da bo vpliv začasnih protidampinskih dajatev na uvoz iz zadevnih držav na splošno precej omejen. Nekateri uporabniki so trdili, da bi uvedba protidampinskih ukrepov povzročila težave pri razpoložljivosti izdelka v preiskavi v Uniji, ker da obstajata samo dva velika proizvajalca Unije in je povpraševanje po izdelku v preiskavi čedalje večje. Vendar gre omeniti, da naj razmeroma nizka raven predlaganih ukrepov ne bi onemogočila uvoza izdelka v preiskavi iz zadevnih držav. Poleg tega proizvajalca Unije v obravnavanem obdobju nista proizvajala ob polni zmogljivosti. Pa tudi uvoz je še vedno mogoč iz tretjih držav, za katere niso bili uvedeni ukrepi. Zato je bila ta trditev zavrnjena.

(121) Ob upoštevanju navedenega se zdi, da čeprav bodo ukrepi za uvoz iz zadevnih držav negativno vplivali na večino uporabnikov, bo splošni vpliv omejen. Zato je bilo začasno sklenjeno, da učinek protidampinskih ukrepov zoper uvoz izdelka v preiskavi iz zadevnih držav na podlagi dostopnih informacij ne bo znatno prizadel uporabnikov zadevnega izdelka.

6.5 Sklepna ugotovitev o interesu Unije

(122) Glede na navedeno je bilo začasno sklenjeno, da na podlagi razpoložljivih informacij v zvezi z interesom Unije na splošno ni utemeljenih razlogov proti uvedbi začasnih ukrepov za uvoz izdelka v preiskavi iz zadevnih držav.

7. ZAČASNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI

(123) Glede na sklepe o doppingu, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije je treba uvesti začasne protidampinske ukrepe, da se prepreči, da bi dampinski uvoz še naprej povzročal škodo industriji Unije.

7.1 Stopnja odprave škode

(124) Za določitev ravni teh ukrepov so se upoštevale ugotovljene stopnje doppinga in višina dajatve, potrebne za odpravo škode, ki jo je utrpela industrija Unije.

(125) Pri izračunu višine dajatve, potrebne za odpravo učinkov škodljivega doppinga, je bilo sklenjeno, da morajo vsi ukrepi industriji Unije omogočiti, da pokrije svoje stroške proizvodnje in ustvari dobiček pred obdavčitvijo, ki bi ga industrija te vrste v panogi lahko ustvarila v običajnih konkurenčnih pogojih, tj. brez dampinskega uvoza, od prodaje podobnega izdelka v Uniji.

(126) Zato se je stopnja odprave škode izračunala na podlagi primerjave med povprečno ceno dampinskega uvoza in ciljno ceno industrije Unije. Ciljna cena se je določila z izračunom prodajne cene na pragu dobička za industrijo Unije (ker je imela izgubo v OP), tej prodajni ceni pa se je prištela še ciljna stopnja dobička. Industrija Unije je trdila, da bi 15 % bila primerna ciljna stopnja dobička, ampak tega ni znala utemeljiti. Zato se ciljna stopnja dobička začasno določi na 7,7 %, ki ustreza zadnji stopnji dobička, ki ga je eden od pritožnikov imel v zadnjem dobičkonosnem letu pred obravnavanim obdobjem.

(127) Povprečna stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen je bila določena na 24,2 % za Indijo, 9,1 % za Indonezijo in 25,7 % za Malezijo.

7.2 Začasni ukrepi

(128) Glede na navedeno in v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe se sklene, da je treba uvesti začasno protidampinsko dajatev za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije, ki bo v skladu s pravilom nižje dajatve enaka ugotovljeni stopnji doppinga ali stopnji odprave škode, pri čemer se upošteva nižja. V vseh primerih razen enega začasne protidampinske stopnje dajatve temeljijo na stopnji doppinga.

(129) Na podlagi navedenega so predlagane protidampinske stopnje dajatve, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carine, začasno naslednje:

Država	Družba	Začasna protidampinska dajatev v %
Indija	VVF Limited	4,8
	Vse druge družbe	9,3
Indonezija	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Vse druge družbe	7,6
Malezija	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Vse druge družbe	13,8

(130) Stopnje protidampinskih dajatev za posamezne družbe iz te uredbe so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato odražajo položaj teh družb med preiskavo. Te stopnje dajatve (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se tako uporabljajo izključno za uvoz izdelkov s poreklom iz zadevnih držav, ki jih proizvajajo te družbe in s tem omenjeni specifični pravni subjekti. Za uvožene izdelke, ki jih je proizvedla družba, ki v izvedbenem delu te uredbe ni posebej navedena z imenom in naslovom, ter subjekti, ki so povezani s posebej navedenimi družbami, ni mogoče izkoristiti teh stopenj, ampak zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(131) Vsak zahtevek za uporabo teh individualnih stopenj protidampinških dajatev za posamezne družbe (npr. zaradi spremembe imena subjekta ali zaradi ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih obratov) se takoj naslovi na Komisijo ⁽¹⁾ skupaj z vsemi relevantnimi informacijami, zlasti o vsaki spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje, domače prodaje in izvoza, povezanimi na primer s to spremembo imena ali spremembo proizvodnih in prodajnih obratov. Če bo primerno, bo ta uredba ustrezno spremenjena s posodobljenim seznamom družb, ki so upravičene do individualnih stopenj dajatev.

(132) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinške dajatve, je treba stopnjo preostale dajatve uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike, ampak tudi za tiste proizvajalce, ki v OP niso izvažali v Unijo.

(133) Zaradi dobrega upravljanja bi bilo treba opredeliti obdobje, v katerem lahko zainteresirane strani, ki so se javile v roku iz obvestila o začetku postopka, v pisni obliki izrazijo stališča in zahtevajo zaslišanje. Poleg tega je treba poudariti, da so ugotovitve o uvedbi dajatev iz te uredbe začasne in jih bo za določitev kakršnih koli dokončnih ukrepov morda treba ponovno preučiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se začasna protidampinška dajatev na uvoz nasičenih maščobnih alkoholov z ogljikovim številom C8, C10, C12, C14, C16 ali C18 (razen razvejenih izomerov), vključno z enojnimi nasičenimi maščobnimi alkoholi (imenovanimi tudi „čiste frakcije“ ali „single cuts“) in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (običajno razvrščenimi v C8-C10), mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (običajno razvrščenimi v C12-C14), in mešanicami, sestavljenimi zlasti iz kombinacije ogljikovih števil C16-C18, trenutno uvrščenih v oznake KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 in ex 3823 70 00 (oznake TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 in 3823 70 00 91), s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije.

2. Stopnja začasne protidampinške dajatve, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo spodaj navedene družbe, je:

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Država	Družba	Začasna protidampinška dajatev v %	Dodatna oznaka TARIC
Indija	VVF Limited, Sion (East), Mumbai	4,8	B110
	Vse druge družbe	9,3	B999
Indonezija	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Vse druge družbe	7,6	B999
Malezija	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Vse druge družbe	13,8	B999

3. Sprostitev izdelka iz odstavka 1 v prosti promet v Uniji je predmet varščine, ki je enaka znesku začasne dajatve.

4. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavne določbe o carinah.

Člen 2

Brez poseganja v člen 20 Uredbe (ES) št. 1225/2009 lahko zainteresirane strani v enem mesecu od začetka veljavnosti te uredbe zahtevajo razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila sprejeta ta uredba, ter v pisni obliki izrazijo svoja stališča in zaprosijo za ustno zaslišanje pred Komisijo.

V skladu s členom 21(4) Uredbe (ES) št. 1225/2009 lahko zainteresirane strani predložijo pripombe k uporabi te uredbe v enem mesecu od začetka njene veljavnosti.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 1 te uredbe se uporablja šest mesecev.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. maja 2011

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 447/2011

z dne 6. maja 2011

o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽¹⁾ ter zlasti člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k Uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrstitvijo blaga iz Priloge k tej uredbi.
- (2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturu, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali ji dodaja dodatne pododdelke in se predpiše s posebnimi določbami Unije za uporabo tarifnih in drugih ukrepov pri blagovni menjavi.
- (3) Po navedenih splošnih pravilih se blago iz stolpca (1) razpredelnice iz Priloge uvrsti pod oznako KN, ki je označena v stolpcu (2), iz razlogov iz stolpca (3) navedene razpredelnice.

(4) Primerno je določiti, da se lahko imetnik v skladu s členom 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti⁽²⁾ še tri mesece sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturu in niso v skladu s to uredbo.

(5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu (1) razpredelnice iz Priloge, se uvrsti v kombinirano nomenklaturu pod oznako KN iz stolpca (2) navedene razpredelnice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se je še tri mesece mogoče sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. maja 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Algirdas ŠEMETA
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽²⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka KN)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
<p>Konzervirani nadevani trtni listi, pripravljene za uživanje. Proizvod je v trtne liste zavita zmes riža, čebule, sojinega olja, soli, citronske kisline, črnega popra, mete in kopra.</p> <p>Sestava (v masnih odstotkih):</p> <ul style="list-style-type: none">— riž: okoli 50,— trtni listi: okoli 15,— čebula: okoli 9,— druge sestavine: olje, sol, začimbe in voda.	1904 90 10	<p>Uvrstitev določajo splošna pravila 1, 3(b) in 6 za razlago kombinirane nomenklature ter besedilo oznak KN 1904, 1904 90 in 1904 90 10.</p> <p>Bistveno značilnost tega proizvoda predstavlja riž.</p> <p>Glede na njegove lastnosti je treba proizvod v skladu s splošnim pravilom 3(b) uvrstiti pod tarifno številko 1904.</p>

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 448/2011

z dne 6. maja 2011

o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb (Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (ZGO))

EVROPSKA KOMISIJA JE –

(2) Ker Komisija ni prejela nobenega ugovora v skladu s členom 7 Uredbe (ES) št. 510/2006, je treba navedeno ime registrirati –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ⁽¹⁾ ter zlasti prvega pododstavka člena 7(4) Uredbe,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

ob upoštevanju naslednjega:

Ime iz Priloge k tej uredbi se registrira.

(1) V skladu s prvim pododstavkom člena 6(2) Uredbe (ES) št. 510/2006 je bila vloga Grčije za registracijo imena „Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)“ objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. maja 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Dacian CIOLOȘ
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

⁽²⁾ UL C 233, 28.8.2010, str. 20.

PRILOGA

Kmetijski proizvodi za prehrano ljudi, navedeni v Prilogi I k Pogodbi:

Skupina 1.6 Sadje, zelenjava in žita, sveži ali predelani

GRČIJA

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (ZGO)

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 449/2011

z dne 6. maja 2011

o vpisu nekaterih imen v register zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake
(**陕西苹果** (Shaanxi ping guo) (ZOP), **龙井茶** (Longjing Cha) (ZOP), **琯溪蜜柚** (Guanxi Mi You)
(ZOP), **蠡县麻山药** (Lixian Ma Shan Yao) (ZGO))

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila ⁽¹⁾ ter zlasti prvega pododstavka člena 7(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s prvim pododstavkom člena 6(2) Uredbe (ES) št. 510/2006 so bile vloge Ljudske republike Kitajske za registracijo imen „**陕西苹果** (Shaanxi ping guo)“, „**龙井茶** (Longjing Cha)“, „**琯溪蜜柚** (Guanxi Mi You)“ in „**蠡县麻山药** (Lixian Ma Shan Yao)“ objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾.

- (2) Ker Komisija ni prejela nobenega ugovora v skladu s členom 7 Uredbe (ES) št. 510/2006, je treba navedena imena registrirati –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Imena iz Priloge k tej uredbi se registrirajo.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. maja 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Dacian CIOLOȘ
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

⁽²⁾ UL C 252, 18.9.2010, str. 16; UL C 254, 22.9.2010, str. 6; UL C 257, 24.9.2010, str. 3; UL C 257, 24.9.2010, str. 7.

PRILOGA

Kmetijski proizvodi za prehrano ljudi, navedeni v Prilogi I k Pogodbi:

Skupina 1.6 Sadje, zelenjava in žita, sveži ali predelani

LJUDSKA REPUBLIKA KITAJSKA

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (ZOP)**蠡县麻山药** (Lixian Ma Shan Yao) (ZGO)**陕西苹果** (Shaanxi ping guo) (ZOP)**Skupina 1.8 ostali proizvodi iz Priloge I k Pogodbi (začimbe itd.)**

LJUDSKA REPUBLIKA KITAJSKA

龙井茶 (Longjing Cha) (ZOP)

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 450/2011**z dne 10. maja 2011****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 11. maja 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. maja 2011

*Za Komisijo
V imenu predsednika*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2011/58/EU

z dne 10. maja 2011

o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS za podaljšanje vključitve karbendazima kot aktivne snovi

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽¹⁾ in zlasti člena 6(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vključitev karbendazima v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS preneha veljati 13. junija 2011.
- (2) Na zahtevo se lahko vključitev aktivne snovi podaljša za obdobje, ki ne presega deset let. Komisija je 6. avgusta 2007 od predlagatelja prejela zahtevek, ki se je nanašal na podaljšanje vključitve za to snov.
- (3) Predlagatelj je 10. januarja 2008 Nemčiji, državi članici poročevalki, predložil podatke v podporo zahteve za podaljšanje vključitve karbendazima.
- (4) Država članica poročevalka je pripravila osnutek poročila o ponovni oceni, na katerega je predlagatelj 13. maja 2009 podal pripombe, po dokončnem oblikovanju pa je bil 24. julija 2009 predložen predlagatelju in Komisiji. Poleg ocene snovi navedeno poročilo vsebuje seznam študij, na katerih je država članica poročevalka utemeljila oceno.
- (5) Komisija je 28. julija 2009 osnutek poročila o ponovni oceni posredovala Evropski agenciji za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: Agencija) in državam članicam, da so lahko posredovale pripombe.
- (6) Na zahtevo Komisije so osnutek poročila o ponovni oceni strokovno pregledale države članice in Agencija, predlagatelj pa je 14. decembra 2009 podal pripombe. Agencija je 30. aprila 2010 Komisiji predstavila svoj sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja karbendazima ⁽²⁾. Potem ko je predlagatelj dobil priložnost, da poda pripombe in so bile njegove pripombe z dne 31. maja 2010 upoštevane, so države članice in Komisija v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali pregledale osnutek poročila o ponovni oceni in sklepe Agencije ter 23. novembra 2010 zaključile v obliki poročila Komisije o pregledu za karbendazim.
- (7) Različne preiskave so pokazale, da se za fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo karbendazim, lahko pričakuje, da še naprej izpolnjujejo zahteve iz člena 5(1)(a) in (b) Direktive 91/414/EGS za uporabe, ki so bile obravnavane in podrobno navedene v poročilu Komisije o pregledu. Zato je primerno podaljšati vključitev karbendazima v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS, da so fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo to aktivno snov, lahko še naprej registrirana, kadar so skladna z navedeno direktivo. Poleg uporab, ki jih podpira prva vključitev, predlagatelj v dokumentih za podaljšanje podpira tudi uporabo na krmni pesi. Ob upoštevanju dodatnih podatkov, ki jih je predložil predlagatelj, je treba uporabo na krmni pesi dodati na seznam registriranih uporab.
- (8) Člen 5(4) Direktive 91/414/EGS določa, da za vključitev posamezne snovi v Prilogo I lahko veljajo omejitve. Da bi se visoka stopnja zaščite zdravja živali in ljudi ter okolja, izbranega v Uniji, pravilno izrazila, je treba omejiti uporabe karbendazima na tiste, ki so že bile ocenjene in za katere se meni, da so v skladu z določbami člena 5(1) Direktive 91/414/EGS. To pomeni, da uporabe, ki niso del seznama uporab iz Priloge I k navedeni direktivi, ne smejo biti registrirane, če niso prej dodane na navedeni seznam. Primerno je, da se določijo mejne vrednosti za prisotnost dveh relevantnih nečistot, 2-amino-3-hidroksifenazina (AHP) in 2,3-diaminofenazina (DAP), v tržno proizvedenem karbendazimu.

⁽¹⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

⁽²⁾ Evropska agencija za varnost hrane; Sklep o strokovnem pregledu ocene tveganja pesticidov z aktivno snovjo karbendazim. *EFSA Journal* 2010; 8(5):1598.

- (9) Brez poseganja v sklep iz uvodne izjave 8 je primerno pridobiti dodatne informacije o nekaterih posebnih točkah. Člen 6(1) Direktive 91/414/EGS določa, da za vključitev posamezne snovi v Prilogo I lahko veljajo nekateri pogoji. Zato je primerno, da se od predlagatelja zahteva, da predloži dodatne informacije glede aerobne razgradnje v tleh, dolgoročnega tveganja za ptice in relevantnosti tretje nečistote, ki se zaradi zaupnosti imenuje AEF037197. Poleg tega bi moral predlagatelj proučiti raziskave, vključene na seznam v osnutku poročila o ponovni oceni z dne 16. julija 2009 (zvezek 1, raven 4 „Dodatne informacije“, str. 155–157).
- (10) Nekatero državo članico so izrazile zaskrbljenost glede profila nevarnosti te snovi. Podobna zaskrbljenost je bila izražena v času prve vključitve. Dokumentacija o podaljšanju delno temelji na podatkih o toksičnosti, uporabljenih v oceni dokumentacije, predložene za prvotno vključitev te snovi. Prvotna vključitev je bila omejena na obdobje treh let⁽¹⁾. Upoštevati je treba tudi vedno večje razumevanje potrebe po zagotovitvi višje ravni zaščite zdravja ljudi in živali ter trajnostnega okolja. Zato je primerno, da se obdobje podaljšanja vključitve omeji na tri leta in pol.
- (11) Kot velja za vse snovi, vključene v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS, bi se lahko status karbendazima pregledal v skladu s členom 5(5) navedene direktive, če postanejo dostopni kakršni koli novi podatki, na primer iz trenutno potekajoče ocene v okviru Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet⁽²⁾ in iz pregleda ustrezne znanstvene literature.
- (12) Določiti je treba ustrezen rok pred podaljšanjem vključitve aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS, da se državam članicam in zainteresiranim stranem omogoči, da se pripravijo na izpolnjevanje novih zahtev pri podaljšanju.
- (13) Brez poseganja v obveznosti iz Direktive 91/414/EGS kot posledica podaljšanja vključitve aktivne snovi v Prilogo I k Direktivi je državam članicam treba dovoliti, da v šestih mesecih po podaljšanju pregledajo registracije fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo karbendazim, da se zahteve iz Direktive 91/414/EGS, zlasti iz člena 13 Direktive, in ustrezni pogoji iz Priloge I k navedeni direktivi še naprej izpolnjujejo. Države članice morajo ustrezno podaljšati registracije, po potrebi s spremembami, ali
- zavrtni njihovo podaljšanje. Z odstopanjem od navedenega roka je treba določiti daljše obdobje za predložitev in oceno celotne posodobljene dokumentacije iz Priloge III za vsako fitofarmaceutsko sredstvo in za vsako name-ravano uporabo po enotnih načelih iz Direktive 91/414/EGS.
- (14) Zato je primerno Direktivo 91/414/EGS ustrezno spre-meniti.
- (15) Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali ni dal mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik, in zato je Komisija Svetu predložila predlog v zvezi s temi ukrepi. Ker po poteku obdobja iz drugega pododstavka člena 19(2) Direktive 91/414/EGS Svet ni niti sprejel predlaganih ukrepov niti jim ni nasprotoval, mora te ukrepe sprejeti Komisija –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga I k Direktivi 91/414/EGS se spremeni v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 30. novembra 2011. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene predpise uporabljajo od 1. decembra 2011.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 3

1. Države članice v skladu z Direktivo 91/414/EGS do 1. decembra 2011 po potrebi spremenijo ali preklicajo obstoječe registracije za fitofarmaceutska sredstva, ki kot aktivno snov vsebujejo karbendazim.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2006/135/ES z dne 11. decembra 2006 o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS glede vključitve karbendazima kot aktivne snovi (UL L 349, 12.12.2006, str. 37).

⁽²⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

Do navedenega datuma zlasti preverijo, ali so izpolnjeni pogoji iz Priloge I k navedeni direktivi glede karbendazima, razen tistih iz dela B vnosa o navedeni aktivni snovi, in ali ima imetnik registracije dokumentacijo ali dostop do dokumentacije, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge II k navedeni direktivi pod pogoji iz člena 13 navedene direktive.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice po potrebi ponovno ocenijo proizvode za vsako registrirano fitofarmacevtsko sredstvo, ki vsebuje karbendazim kot edino aktivno snov ali kot eno od več aktivnih snovi, vključenih v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS najpozneje do 1. junija 2011, zaradi upoštevanja znanstvenega in tehničnega razvoja ter po enotnih načelih iz Priloge VI k Direktivi 91/414/EGS na podlagi dokumentacije, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge III k navedeni direktivi, in ob upoštevanju dela B vnosa o karbendazimu iz Priloge I k navedeni direktivi. Na podlagi navedene ocene države članice presodijo, ali sredstvo še vedno izpolnjuje pogoje iz člena 4(1)(b), (c), (d) in (e) Direktive 91/414/EGS. Po navedeni presoji

države članice po potrebi spremenijo ali prekličijo registracijo do 1. decembra 2013.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati 1. junija 2011.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 10. maja 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi I k Direktivi 91/414/EGS se vrstica št. 149 nadomesti z naslednjim:

Št.	Splošno ime, identifikacijske številke	Ime po IUPAC	Čistost (1)	Uveljavitev	Veljavnost registracije	Posebne določbe
„149	Karbendazim Št. CAS 10605-21-7 Št. CIPAC 263	Methyl benzimidazol-2-ylcarbamate	≥ 980 g/kg Pomembne nečistote 2-amino-3-hidroksifenazin (AHP): največ 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenazin (DAP): največ 0,003 g/kg	1. junij 2011	30. november 2014	DEL A Registrira se lahko samo kot fungicid za naslednje poljščine: — žita, — oljno repico, — sladkorno in krmno peso, — koruzo. Količina ne presega: — 0,25 kg aktivne snovi na hektar ob posamičnem nanosu za žita in oljno repico, — 0,075 kg aktivne snovi na hektar ob posamičnem nanosu za sladkorno in krmno peso, — 0,1 kg aktivne snovi na hektar ob posamičnem nanosu za koruzo. Naslednje vrste uporabe se ne smejo registrirati: — nanos iz zraka, — nanašanje z oprtnimi ali ročnimi škropilnicami amaterskih ali poklicnih uporabnikov, — uporaba na ohišnicah ali vrtovih. Države članice zagotovijo uporabo vseh ustreznih ukrepov za zmanjšanje tveganja. Pozornost je treba nameniti zlasti zaščiti: — vodnih organizmov. Uporabljeni morajo biti ustrezni ukrepi za zmanjšanje tveganja raznašanja, da se zmanjša izpostavljenost površinskih vodnih teles. To vključuje le ohranjanje razdalje med tretiranimi površinami in površinskimi vodnimi telesi oziroma v kombinaciji s tehnikami ali napravami za zmanjševanje raznašanja,

Št.	Splošno ime, identifikacijske številke	Ime po IUPAC	Čistost ⁽¹⁾	Uveljavitev	Veljavnost registracije	Posebne določbe
						<p>— deževnikov in drugih talnih makroorganizmov. Pogoji za registracijo vključujejo ukrepe za zmanjšanje tveganja, kot so izbira najprimernejše kombinacije števila in časa nanosov in po potrebi koncentracija aktivne snovi,</p> <p>— ptic (dolgoročno tveganje). Glede na rezultate ocene tveganja za specifične uporabe lahko postanejo potrebni ciljni ukrepi za zmanjšanje izpostavljenosti,</p> <p>— delavcev, ki morajo med mešanjem, nakladanjem, nanašanjem in čiščenjem opreme nositi ustrezna zaščitna oblačila, zlasti rokavice, hlače z oprsnikom, gumijaste škornje ter zaščito obraza ali zaščitna očala, razen če izpostavljenost snovi ustrezno onemogočajo zasnova in izvedba opreme same ali posebni zaščitni deli na taki opremi.</p> <p>DEL B</p> <p>Za izvajanje enotnih načel iz Priloge VI se upoštevajo sklepi poročila o pregledu za karbendazim in zlasti dodatkov I in II.</p> <p>Zadevne države članice zahtevajo, da prijavitelj Komisiji predloži:</p> <p>— informacije glede toksikološkega in ekotoksikološkega pomena nečistote AEF037197 najpozneje do 1. decembra 2011,</p> <p>— proučevanje raziskave, vključene na seznam v osnutku poročila o ponovni oceni z dne 16. julija 2009 (zvezek 1, raven 4 ‚Dodatne informacije‘, str. 155–157) najpozneje do 1. junija 2012,</p> <p>— informacije o stanju in obnašanju (poti aerobne razgradnje v sistemu tal) ter dolgoročnem tveganju za ptice najpozneje do 1. junija 2013.“</p>

⁽¹⁾ Podrobnosti o identiteti in lastnostih aktivnih snovi so navedene v poročilu o pregledu.

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 26. maja 2010

o državni pomoči v obliki sporazuma o davčni poravnavi, ki jo je Belgija odobrila družbi Umicore S.A. (prej „Union Minière S.A.“) (državna pomoč C 76/03 (ex NN 69/03))

(notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 2538)

(Besedilo v francoskem in nizozemskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2011/276/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) PDEU,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu zainteresiranim stranem, naj predložijo pripombe⁽¹⁾ v skladu s tema členoma, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

- (1) Komisija je z dopisom z dne 11. februarja 2002 belgijskim organom sporočila informacije, ki jih je imela o sporazumu med „Inspection Spéciale des Impôts“ (Posebni davčni inšpektorat) belgijske davčne uprave in družbo Umicore S.A (v nadaljnjem besedilu: Umicore), prej Union Minière S.A., o zmanjšanju dolga iz naslova davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV). Komisija je v tem dopisu pozvala belgijske organe, naj ji predložijo vse informacije, na podlagi katerih bi ta sporazum lahko presodila z vidika členov 107 in 108 Pogodbe.^(*)
- (2) Belgijska vlada je Komisiji odgovorila z dopisom z dne 7. maja 2002.
- (3) Komisija je z dopisom z dne 9. avgusta 2002 zahtevala dodatne informacije za popolnejšo presojo ukrepa, ki jih je belgijska vlada predložila z dopisom z dne 18. septembra 2002.

(4) Komisija je z dopisom z dne 21. oktobra 2003 pozvala belgijske organe, naj predložijo dodatne dokumente za razjasnitev stališča belgijske davčne uprave glede sporazuma z družbo Umicore.

(5) Belgijski organi so z dopisom z dne 31. oktobra 2003 sporočili Komisiji, da so bili davčna dokumentacija družbe Umicore in vsi dokumenti o zadevnem sporazumu predloženi preiskovalnemu sodniku Lugentzu v Bruslju, pristojnemu za kazensko preiskavo zoper X v zvezi z okoliščinami, v katerih je bil sklenjen sporazum med ISI in družbo Umicore.

(6) Komisija je z dopisom z dne 10. decembra 2003 sporočila Belgiji, da bo začela postopek v skladu s členom 108(2) Pogodbe glede te pomoči.

(7) Odločitev Komisije, da začne postopek, je bila 7. septembra 2004 objavljena v Uradnem listu Evropske unije⁽²⁾. Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe o zadevni pomoči.

(8) Zaradi napake v besedilu, objavljenem 7. septembra 2004, je bila odločitev znova objavljena v Uradnem listu Evropske unije⁽³⁾ 17. novembra 2004.

(9) Komisija je v zvezi s tem prejela pripombe družbe Umicore z dopisoma z dne 7. oktobra in 13. decembra 2004 ter anonimne tretje strani z dopisom z dne 4. oktobra 2004.

(10) Belgija je pripombe po ponovni objavi odločitve predložila z dopisom z dne 15. decembra 2004.

⁽¹⁾ UL C 280, 17.11.2004, str. 10.

^(*) S 1. decembrom 2009 sta člena 87 in 88 Pogodbe ES postala člena 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU). V obeh primerih so določbe v bistvu enake. Za namene tega sklepa se sklicevanja na člena 107 in 108 PDEU po potrebi razumejo kot sklicevanja na člena 87 in 88 Pogodbe ES. PDEU je prinesla tudi nekatere terminološke spremembe, na primer „Skupnost“ se je spremenila v „Unijo“, „skupni trg“ pa v „notranji trg“.

⁽²⁾ UL C 223, 7.9.2004, str. 2.

⁽³⁾ Glej opombo 1.

- (11) Komisija je pripombe tretjih strani posredovala Belgiji 13. maja 2005, ki ji je svoja mnenja o njih predložila 13. junija 2005.
- (12) Komisija je z dopisom z dne 12. decembra 2005 sporočila Belgiji, da bo prekinila presojo ukrepa, dokler pravosodni organi ne odločijo o tej zadevi.
- (13) Belgija je v odgovoru z dne 19. januarja 2006 navedla, da so v prostorih uprave potekale preiskave, da je bila zasežena vsa davčna dokumentacija in da bo Komisijo med drugim obvestila o odločitvah, ki jih bodo pravosodni organi sporočili zadevni upravi.
- (14) Komisija je z dopisom z dne 31. marca 2008 zahtevala informacije o stanju sodnega postopka in morebitni ponovni pridobitvi zaseženih dokumentov.
- (15) Belgija je Komisiji odgovorila z dopisom z dne 16. junija 2008 in v njem pojasnila, da je bil sodni postopek končan 13. novembra 2007.
- (16) Po sestanku med predstavniki Posebnega davčnega inšpektorata in Komisije 28. julija 2008 je bil seznam vprašanj, ki so jih na sestanku postavili predstavniki Komisije, po elektronski pošti poslan belgijskim organom, ki so odgovorili z dopisom z dne 9. septembra 2008.
- (17) Komisija je z dopisom z dne 17. oktobra 2008 opozorila Belgijo, da bi morala izvesti vse mogoče ukrepe, vključno s pridobitvijo zaseženih dokumentov, da bi odgovorila na vprašanja Komisije. V tem dopisu je Komisija omenila tudi, da lahko uradno odredi, naj Belgija predloži zahtevane informacije, saj bi ji jih morala ta država predložiti že po prejšnjih zahtevah za posredovanje podatkov.
- (18) Komisija je z elektronskim dopisom z dne 21. januarja 2009 od belgijskih organov zahtevala, naj jo obveščajo o nadaljnji obravnavi njenega dopisa z dne 17. oktobra 2008. Ti so Komisiji z dopisom z dne 29. januarja 2009 odgovorili, da je Posebni davčni inšpektorat začel postopke, da bi odgovoril na vprašanja Komisije.
- (19) Belgija je z dopisom z dne 7. maja 2009 obvestila Komisijo, da so bili zaseženi dokumenti končno vrnjeni Posebnemu davčnemu inšpektoratu in se pregledujejo, da bo mogoče odgovoriti na vprašanja Komisije.
- (20) Belgija je z dopisom z dne 6. avgusta 2009 Komisiji odgovorila na vprašanja, postavljena v dopisu z dne 17. oktobra 2008.
- (21) Belgija je na zahtevo Komisije z elektronskim dopisom z dne 22. septembra 2009 poslala dodatne informacije o nekaterih veljavnih upravnih določbah.

II. PODROBEN OPIS POMOČI

II.1 Splošno ozadje sporazuma med Posebnim davčnim inšpektoratom in družbo Umicore z dne 21. decembra 2000

- (22) Regionalna direkcija Posebnega davčnega inšpektorata v Bruslju je v okviru preiskav transakcij s plemenitimi kovinami, ki so jih izvajali davčni organi več držav članic, pri družbi Umicore S.A. opravila preverjanja za leta od 1995 do 1999. Po teh preverjanjih je Posebni davčni inšpektorat družbi Umicore 30. novembra 1998 in 30. aprila 1999 poslal dva zahtevka za poravnavo, v katerih je bilo ugotovljeno, da uporaba oprostitev plačila DDV pri prodajah srebra v zrcnih družbam s sedežem v Italiji, Švici in Španiji ni bila pravilna.
- (23) Ta zahtevka za poravnavo sta se nanašala zlasti na začasno določitev zneska DDV, ki ga je družba Umicore dolgovala zaradi nepravilno uporabljenih oprostitev, zneska davčne globe, ki jo mora plačati, in zakonitih obresti od dneva nastanka dolga DDV. Z zahtevkoma je bila ta družba pozvana, naj Posebnemu davčnemu inšpektoratu v 20 dneh pisno potrdi tako določene zneske ali predloži ustrezno obrazložen ugovor.
- (24) Družba Umicore je v skladu z drugo možnostjo Posebnemu davčnemu inšpektoratu junija 1999 poslala dva dopisa, v katerih je navedla ugovore zoper ugotovitve tega inšpektorata in se sklicevala na pravilno uporabljeno oprostitev plačila DDV. Ta inšpektorat je 23. decembra 1999 družbi Umicore poslal pripombe v odgovor na njena dopisa in potrdil pravilnost ugotovitev iz zahtevkov za poravnavo. Posebni davčni inšpektorat je torej pozval družbo Umicore, naj posreduje bodisi soglasje z ugotovljeno obdavčitvijo bodisi nove elemente, s katerimi bi bilo mogoče znižati ali odpraviti obdavčitev, in naj se po potrebi odpove uveljavljanju zastaralnega roka, da se prekine zastaranje za izterjavo davka, obresti in davčnih glob. Družba Umicore je 30. marca 2000 dopolnila svoje trditve in znova zavrnila ugotovitve tega inšpektorata.
- (25) Posebni davčni inšpektorat je 21. decembra 2000 sprejel predlog sporazuma, ki ga je ponudila družba Umicore (v nadaljnjem besedilu: sporazum o poravnavi), o zahtevkih za poravnavo v zvezi s plačilom DDV za celotno obdobje, ki ga je preveril. Ta sporazum določa, da družba Umicore plača znesek, ki je znatno nižji od zneskov v navedenih zahtevkih za poravnavo.

II.2 Davčna ureditev za dobavo blaga znotraj Skupnosti in izvoz blaga

- (26) Pravila o DDV, ki se uporabljajo za dobavo blaga znotraj Skupnosti in izvoz blaga ter na katera se sklicuje

sporazum o poravnavi za leta od 1995 do 1998, izhajajo iz prenosa Direktive Sveta 91/680/EGS⁽⁴⁾ v belgijski zakonik o DDV. S to direktivo je bila določena prehodna ureditev za DDV za odpravo davčnih meja v Evropski uniji in spremenjena šesta direktiva o DDV⁽⁵⁾.

1. Obdavčevanje dobave blaga

(27) Prvi odstavek člena 2 belgijskega zakonika o DDV določa, da je „predmet davka [...] dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, za plačilo opravi v Belgiji“.

(28) Člen 10 belgijskega zakonika o DDV določa:

„Dobava blaga pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem kot lastnik. Gre zlasti za dajanje blaga na razpolago pridobitelju ali prevzemniku z izvršitvijo translativne ali deklarativne pogodbe.“

(29) Nazadnje člen 15 belgijskega zakonika o DDV določa:

„Člen 1. Dobava blaga je opravljena v Belgiji, če je kraj, v katerem je blago v skladu z odstavki od člena 2 do člena 6, v Belgiji.“

Člen 2. Za kraj dobave blaga se šteje kraj, v katerem je blago predano pridobitelju ali prejemniku.

Vendar se za kraj dobave šteje:

1. kraj, v katerem se začne odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju, kadar blago odpošlje ali prevaža dobavitelj ali pridobitelj blaga ali tretja oseba;

[...]

Člen 7. Šteje se, če ni dokazano nasprotno, da je dobava premičnine opravljena v Belgiji, če ima ob dobavi ena od strank transakcije sedež dejavnosti ali stalno poslovno enoto v Belgiji, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, če ima tam stalno prebivališče ali tam običajno prebiva.“

(30) Dobava blaga (katerega prevoz se začne v Belgiji) se torej načeloma obdavči v Belgiji. Če ima ena od strank transakcije sedež v Belgiji, se z zakonom uvaja pravna domneva, da je dobava opravljena v Belgiji.

2. Zavezanec za DDV

(31) Na podlagi člena 51(1) belgijskega zakonika o DDV mora zavezanec, ki v Belgiji opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, plačati davek.

3. Izvoz

(32) Člen 39(1) belgijskega zakonika o DDV, v katerem je določena ureditev oprostitve plačila DDV za izvoz blaga, določa: „Plačila davka so oproščene: 1. dobave blaga, ki jih prodajalec ali kdo v njegovem imenu odpošlje ali odpelje iz Skupnosti; 2. dobave blaga, ki jih kupec, ki nima sedeža v Belgiji, ali kdo v njegovem imenu odpošlje ali odpelje iz Skupnosti [...]“

(33) V skladu s členom 39(3) belgijskega zakonika o DDV so v belgijskem pravu s kraljevim odlokom št. 18 z dne 29. decembra 1992 določeni pogoji za oprostitve za izvoz blaga iz Belgije v države zunaj Skupnosti.⁽⁶⁾

⁽⁶⁾ Člen 5(2) kraljevega odloka št. 18 določa, da „mora kupec, ki nima sedeža v Belgiji in sam pridobi blago v Belgiji, svojemu prodajalcu s sedežem v Belgiji ob prevzemu izdati potrdilo o prevzemu. Na potrdilo o prevzemu, ki ga je treba dati prodajalcu, morajo biti navedeni datum predaje blaga, opis blaga in namembna država. Isti dokument je treba dati prodajalcu, kadar tretja oseba, ki deluje v imenu kupca, ki nima sedeža v Belgiji, prevzame blago v Belgiji. V tem primeru dokument izda ta tretja oseba in v njem izjavi, da deluje v imenu svojega naročnika.“ V členu 6 kraljevega odloka št. 18 je pojasnjeno, da mora „prodajalec predložiti dokaz o izvozu [...] neodvisno od dokumenta, določenega v členu 5(2)“. Nato člen 3 kraljevega odloka št. 18 določa, da mora „prodajalec vedno imeti vse dokumente, ki dokazujejo resničnost izvoza, in jih predložiti na vsako zahtevo inšpektorjev. Ti dokumenti so zlasti naročilnice, prevozne listine, dokumenti o plačilu in izvozna izjava iz člena 2,“ ki določa: „Kopijo prodajne fakture, ali če te ni, odpravnico z vsemi navedbami, ki jih mora vsebovati prodajna faktura, je treba predložiti carinskemu uradu, v katerem je treba v skladu s carinskimi predpisi na področju izvoza vložiti carinsko deklaracijo.“

⁽⁴⁾ UL L 376, 31.12.1991, str. 1.

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 77/388/EGS (v nadaljnjem besedilu: šesta direktiva o DDV) z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

4. Dobave blaga znotraj Skupnosti

- (34) Člen 39a belgijskega zakonika o DDV od 1. januarja 1993 določa: „Davka so oproščene: 1. dobave blaga, ki jih prodajalec [...], pridobitelj ali kdo v njunem imenu odpošlje ali odpelje iz Belgije, vendar ostanejo v Skupnosti, opravljene pa so za drugega zavezanca ali pravno osebo, ki ni zavezanca za plačilo davka, ki kot taka delujeta v drugi državi članici in morata za pridobitev blaga znotraj Skupnosti plačati davek [...]“

- (35) Belgijsko davčno pravo določa več pogojev v zvezi z dokazi, ki jih je treba predložiti za pravilno uporabo oprostitve iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV. Člen 1 kraljevega odloka št. 52 z dne 29. decembra 1992 določa, da je za „oprostitve plačila davka iz člena 39a zakonika treba predložiti dokaz, da je bilo blago odposlano ali odpeljano iz Belgije, vendar je ostalo v Skupnosti“. Nato je v členu 2 kraljevega odloka št. 52 pojasnjeno, da je za to oprostitve „poleg tega treba predložiti dokaz, da je dobava opravljena za davčnega zavezanca [...], ki je registriran kot zavezanec za davek na dodano vrednost v drugi državi članici“. Prvi odstavek člena 3 kraljevega odloka št. 52 določa tudi, da mora „prodajalec vedno imeti vse dokumente, ki dokazujejo resničnost odpošiljanja ali prevoza blaga [...]“ V zvezi s tem so davčni zavezanci v odlomku iz obvestila za javnost, objavljenega v *Moniteur belge* št. 36 z dne 20. februarja 1993, opozorjeni, da „mora prevoz opravi prodajalec, pridobitelj ali kdo v njunem imenu. Zato zaradi prevoza, ki ga opravi naslednja stranka ali se opravi v njenem imenu (na primer pri verižni prodaji, ko prevoz opravi končna stranka), ni mogoče oprostiti dobav, ki so bile opravljene pred dobavo končni stranki.“

- (36) Da bi bil davčni zavezanec upravičen do oprostitve za dobave blaga znotraj Skupnosti, mora torej med drugim dokazati, da je prevoz opravil prodajalec ali pridobitelj ali kdo v njunem imenu (7).

(7) V odlomku odgovora belgijskega ministra za finance na poslansko vprašanje št. 248 z dne 23. januarja 1996 (Bull. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995-1996, št. 26 z dne 18. 3. 1996) je pojasnjeno: „Zato je dobava blaga znotraj Skupnosti, ki je odposlana iz Belgije, transakcija, za katero je v Belgiji načeloma treba plačati DDV, če jo opravi davčni zavezanec, ki deluje kot tak. Upravičenost do oprostitve mora seveda dokazati dobavitelj, ki se nanjo sklicuje. On torej nosi dokazno breme, da so pogoji za uporabo oprostitve izpolnjeni.“

- (37) Če pogoji za uporabo oprostitve iz člena 39 in 39a belgijskega zakonika o DDV niso izpolnjeni, je dobava blaga obdavčljiva v Belgiji in dolg nastane z izvedbo transakcije (8). Belgijska davčna uprava v skladu z načelom odnosa „poštene igre“ do davčnega zavezanca vseeno uporabi oprostitve na podlagi teh členov, če davčni zavezanec ne more predložiti vseh dokazov o izpolnjevanju pogojev za oprostitve, so pa na voljo upravi, na primer v okviru medsebojne pomoči drugih držav članic ali tretjih držav.

5. Obdavčitev na podlagi dejstev

- (38) V skladu z ustaljeno sodno prakso belgijskega kasacijskega sodišča je treba davek (vključno z DDV) določiti glede na dejstva (9). V skladu s tem uprava davka načeloma ne sme določiti na podlagi navideznega dejanja, kot ga je predstavil davčni zavezanec, ampak ga mora določiti na podlagi resničnega dejanja (kot izhaja iz resničnega namena zadevnih strank).

6. Postopek

- (39) Kadar uprava nasprotuje oprostitvam plačila DDV za zadevne dobave blaga, davčnemu zavezancu pošlje zahtevek za poravnavo (10), običajno skupaj z globo.

7. Poravnava z davčnim zavezancem

- (40) Člen 84(2) belgijskega zakonika o DDV določa, da minister za finance sklene poravnave z davčnimi zavezanci, če te ne vključujejo oprostitve ali znižanja davka. Take

(8) V členu 16 je pojasnjeno, da je dobava opravljena v trenutku, ko je blago predano pridobitelju, v členu 17 pa, da je obdavčljivi dogodek, s katerim nastane davčna obveznost, trenutek, ko je opravljena dobava blaga.

(9) Glej sodbo kasacijskega sodišča z dne 21. maja 1982, Pas. I, 1982, str. 1106.

(10) Čeprav ta postopek ni izrecno določen v zakoniku o DDV, je običajna praksa uprave, s katero se spoštuje več temeljnih načel, med katerimi sta pravica do obrambe in načelo dobrega upravljanja.

poravnave se torej lahko nanašajo le na dejanska, ne pa na pravna vprašanja. Običajno so mogoče le, če popustita obe strani (ne pri znesku davka, ki lahko izhaja iz ugotovljenih dejstev, ampak pri dejanskih vprašanjih, določitvi glob itd.).⁽¹¹⁾

- (41) Pristojnost ministra za finance se prenese na regionalne direkcije davčne uprave za DDV in Posebnega davčnega inšpektorata.

8. Naložitev upravnih glob

- (42) V zvezi z naložitvijo glob zaradi nedokazane upravičenosti do oprostitve člen 70(1) belgijskega zakonika o DDV določa, da je sorazmerna globa za kakršno koli kršitev obveznosti plačila DDV enaka dvakratnemu znesku utajenega davka. Vendar je s kraljevim odlokom št. 41 z dne 30. januarja 1987 določena lestvica znižanj sorazmernih davčnih glob. Člen 1(1) kraljevega odloka št. 41 določa, da se ta globa zniža na 10 % zneska dolgovanega davka (preglednica G iz priloge), če gre za kršitve pri uporabi člena 39a belgijskega zakonika o DDV (nepravilno uporabljena oprostitev ali nedokazana upravičenost do oprostitve). Enaka sorazmerna globa se naloži za kršitve iste vrste pri uporabi člena 39 belgijskega zakonika o DDV.
- (43) Člen 70(2) belgijskega zakonika o DDV pa določa, da se naloži globa, ki je enaka dvakratnemu znesku dolgovanega davka na transakcijo, če račun ni izdan ali vsebuje nepravilne navedbe, med drugim v zvezi z identifikacijo, imenom ali naslovom strank transakcije. V skladu s členom 70(2)(2) belgijskega zakonika o DDV se ta globa vseeno ne naloži, če je nepravilnosti mogoče šteti za popolnoma naključne⁽¹²⁾ ali če dobavitelj ni imel razloga, da bi dvomil o tem, da njegov sopogodbenuk ni davčni zavezanec⁽¹³⁾.
- (44) V kraljevem odloku št. 41⁽¹⁴⁾ je določeno, da se znesek globe poveča na 100 % zneska dolgovanega davka na transakcijo, če so navedbe na računih nepravilne. V členu 3 tega kraljevega odloka je določeno, da se globe v celoti odpisejo, če davčni zavezanec sam od sebe uredi položaj pred posegom davčne uprave.

⁽¹¹⁾ Upravno pojasnilo zakonika o DDV št. 84/91.

⁽¹²⁾ Zlasti glede na število in obseg transakcij, ki niso evidentirane v pravih dokumentih, v primerjavi s številom in obsegom transakcij, ki so predmet pravih dokumentov.

⁽¹³⁾ Upravno pojasnilo št. 70/67 določa, da se ta določba uporabi, kadar davčni zavezanec brez računa opravi prodajo stranki, ki se predstavlja kot posameznik, če davčni zavezanec ni imel resnega razloga za dvom o tem, da njegovi sopogodbenuki niso davčni zavezanci.

⁽¹⁴⁾ Glej preglednico C.

9. Sorazmernost glob

- (45) V sodbi z dne 24. februarja 1999⁽¹⁵⁾ je belgijsko arbitražno sodišče⁽¹⁶⁾ odločilo, da mora imeti sodišče možnost preveriti, ali „je kazenska odločba pravno in dejansko upravičena ter ali spoštuje vse zakonske določbe in splošna načela, ki veljajo za upravo, med katerimi je načelo sorazmernosti“. Ob tej priložnosti je arbitražno sodišče tudi menilo, da imajo upravne globe s področja DDV kazenski značaj.
- (46) Poleg tega je z novejšo sodno prakso belgijskega kasacijskega sodišča⁽¹⁷⁾ potrjeno, da morata pristojna davčna uprava in sodišče pri določanju zneska upravnih glob uporabiti načelo sorazmernosti, tudi kadar to vključuje odstopanja od določenih lestvic.

10. Možnost, da uprava globe zniža ali odpise

- (47) Z zakonom o davčnih sporih, ki je začel veljati 15. marca 1999, so bile odpravljene določbe belgijskega zakonika o DDV⁽¹⁸⁾, na podlagi katerih je bil minister za finance pristojen za odpis globe. Vendar na podlagi člena 9 regentovega odloka z dne 18. marca 1831⁽¹⁹⁾ minister za finance ali uradnik, na katerega je minister prenesel pooblastilo, ohrani pristojnost za znižanje ali odpis glob. Minister je to pristojnost prenesel na generalnega direktorja in regionalne direktorje⁽²⁰⁾ uprave DDV⁽²¹⁾.
- (48) Ta določba načeloma omogoča, da uprava pri naložitvi globe v zvezi z DDV ne upošteva zakonitih lestvic, kakršne so lestvice iz člena 70(2) belgijskega zakonika o DDV in kraljevega odloka št. 41, zlasti če bi lahko bila dosledna uporaba teh lestvic v nasprotju z načelom sorazmernosti.
- (49) Kadar je mogoče znižati globo, naj bi bilo zato običajno, da se v primeru prijateljskega dogovora med davčno upravo in davčnim zavezancem ta dogovor nanaša tudi na globo in se je o njej mogoče pogajati.

⁽¹⁵⁾ Sodba arbitražnega sodišča z dne 24. februarja 1999 v zadevi št. 22/99.

⁽¹⁶⁾ Medtem postalo ustavno sodišče.

⁽¹⁷⁾ Kasacija z dne 12. februarja 2009, RG C.07.0507.N, neobjavljena; kasacija z dne 13. februarja 2009, RG F.06.0107.N, neobjavljena, in kasacija z dne 12. februarja 2009, RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Glej nekdanji člen 84 belgijskega zakonika o DDV.

⁽¹⁹⁾ Člen 9 regentovega odloka določa, da minister za finance odloča o pritožbah za odpis glob in zaradi povečanja dajatev iz naslova glob, o katerih ni odločilo sodišče.

⁽²⁰⁾ Regionalni direktorji Posebnega davčnega inšpektorata imajo iste pristojnosti na podlagi člena 95 zakona z dne 15. marca 1999, s katerim je nadomeščen člen 87 zakona z dne 8. avgusta 1980.

⁽²¹⁾ Glej pojasnilo o DDV št. 84/59.

11. Zamudne obresti

(50) V zvezi z zamudnimi obrestmi člen 91(1) belgijskega zakonika o DDV določa, da se obračunavajo po 0,8-odstotni mesečni obrestni meri. V členu 84a tega zakonika je pojasnjeno, da lahko pristojni regionalni direktor v posebnih primerih in pod pogoji, ki jih določi, odobri oprostitve dela ali vseh obresti iz člena 91 tega zakonika.

(51) Vendar iz upravnih pojasnil za DDV ⁽²²⁾ izhaja, da se lahko tak odpis dela ali vseh zamudnih obresti odobri le, če je davčni zavezanec v težkem finančnem položaju zaradi vzroka, na katerega nima vpliva. To stališče je Belgija potrdila v dopisu z dne 13. junija 2005, v katerem je odgovorila na pripombe tretjih strani in pojasnila, da „regionalni direktorji Posebnega davčnega inšpektorata niso nikdar in za noben spis odobrili odpisa vseh ali dela zamudnih obresti. Poleg tega se ta odpis odobri le davčnim zavezancem, ki so v težkem finančnem položaju [...]“

12. Vračilo

(52) Člen 77(1)(7) belgijskega zakonika o DDV določa, da se davek, ki je bil obračunan od dobave blaga (ali opravljanja storitev), povrne v ustreznem znesku ob izgubi celotne terjatve, ki ustreza prodajni ceni, ali dela te terjatve.

(53) V okrožnici št. 78 o vračilu DDV ⁽²³⁾ je pojasnjeno, da je vračilo mogoče ne le, kadar je terjatev, ki ustreza prodajni ceni, izgubljena zaradi stečaja ali prisilne poravnave, ampak tudi v vseh primerih, kadar dobavitelj ugotovi, da ostaja račun delno ali v celoti neporavnan in da je izčrpal vsa pravna sredstva. Kdaj je izgubo mogoče šteti za zanesljivo, je odvisno od dejanskih okoliščin vsakega primera ⁽²⁴⁾.

(54) Če je plačan samo del računa, na primer ker je pridobitelj plačal samo znesek računa brez DDV, zneska DDV pa

ne, je samo tisti del DDV, ki se sorazmerno nanaša na neplačan del računa ⁽²⁵⁾, upravičen do vračila ⁽²⁶⁾.

13. Možnost odbitka DDV od davka od dobička pravnih oseb

(55) Člen 53 zakonika o davkih od dohodka določa, da se nekateri davki ne odbijejo od davčne osnove za davek od dohodka (vključno z davkom od dobička pravnih oseb). Vendar DDV ni vključen med te davke.

(56) Poleg tega upravna navodila za davek od dohodka ⁽²⁷⁾ določajo, da je DDV, ki ga je zavezanec plačal ali ga dolguje državni blagajni in ni pokrit z DDV, ki gre na račun stranke, poslovni strošek.

14. Možnost odbitka glob zaradi neplačevanja DDV od davka od dobička pravnih oseb

(57) V skladu s sodno prakso kasacijskega sodišča, kot je bila potrjena z upravnimi pojasnili ⁽²⁸⁾, se sorazmerne globe zaradi neplačevanja DDV lahko odbijejo od davka od dobička pravnih oseb.

15. Pristojnost Posebnega davčnega inšpektorata

(58) V skladu s členom 87 zakona z dne 8. avgusta 1980 imajo Posebni davčni inšpektorat in njegovi regionalni direktorji enake pristojnosti kot davčni organi.

II.3 Upravičenec

(59) Družba Umicore S.A. je delniška družba belgijskega prava, ki proizvaja in trži posebne materiale in plemenite kovine, vključno s srebrom v zrnih, na trgu Unije in mednarodnem trgu. Slovijo zlasti po tem, da je ena največjih rafinerij srebra na svetu.

(60) Družba Umicore pridobiva srebro iz drugih materialov, večinoma iz industrijskih odpadkov, ki jih dobi v okviru pogodbenih del za predelavo plemenitih in neplemenitih kovin (srebra, zlata, platine, paladija, rodija, iridija, kobalta, bakra, svinca itd.). Proizvaja zlasti srebro v zrnih, ki ga običajno kupujejo podjetja za prodajo na debelo v sektorju draguljarstva ali industrijskem sektorju.

⁽²⁵⁾ Če davčni zavezanec izda račun za 100 plus DDV v višini 21, tj. v skupnem znesku 121, in če pridobitelj plača samo 100, potem je lahko upravičen ne do povračila 21, ampak do povračila zneska $21 \times (21/121) = 3,64$.

⁽²⁶⁾ Natančnih navodil za izračun vračila v primeru izgube dela cene ni. Vendar nič ne preprečuje tega, da se tako povračilo lahko uporabi, če davčni zavezanec naknadno obračuna znesek DDV (do vključno več let po nastanku obdavčljivega dogodka).

⁽²⁷⁾ Glej Com.I.R. št. 53/88.

⁽²⁸⁾ Glej Com.I.R. št. 53/97 in 53/97.1.

⁽²²⁾ Glej pojasnilo o DDV št. 84a/4 in naslednja.

⁽²³⁾ Okrožnica o DDV št. 78 z dne 15. decembra 1970, točka 9.

⁽²⁴⁾ Glej priročnik o DDV, ki ga je izdala uprava DDV, str. 1116, točka 530.

(61) Družba Umicore v okviru dejavnosti trženja srebra v zrcnih zlasti dobavlja v druge države članice. Iz podatkov, ki jih je predložila belgijski davčni upravi, izhaja, da je v času storitve dejanja svetovna potrošnja srebra znašala približno 26 000 ton na leto ter da je bila Italija s približno 2 000 tonami na leto največji trg v Evropi in eden najpomembnejših geografskih trgov.

II.4 Opravljeni nadzori in zahtevka za poravnavo, ki ju je poslal Posebni davčni inšpektorat

(62) Po nadzorih, ki jih je opravil Posebni davčni inšpektorat, v zvezi z dejavnostjo trženja plemenitih kovin družbe Umicore od vključno leta 1995 do vključno leta 1999, je regionalna direkcija tega inšpektorata družbi Umicore 30. novembra 1998 in 30. aprila 1999 poslala zahtevka za poravnavo, v katerih je bila ugotovljena nepravilna uporaba oprostitve na podlagi člena 39a belgijskega zakonika o DDV (in v določenih primerih na podlagi člena 39 zakonika, ki se nanaša na oprostitev za izvoz blaga iz Unije) za različne dobave srebra v zrcnih italijanskim, španskim in švicarskim strankam v Italijo. Zlasti preiskave, ki so jih opravile pristojne službe zadevnih držav članic, so pokazale, da so bile nekatere tuje stranke družbe Umicore fiktivne in povezane z mehanizmi goljufanja, imenovanimi davčni vrtiljak, ki so se izvajali zaradi utaje DDV.

(63) Nepravilnosti, ki jih je ugotovil Posebni davčni inšpektorat, se nanašajo zlasti na kršitve člena 39 in 39a belgijskega zakonika o DDV ter členov od 1 do 3 kraljevega odloka št. 52 v zvezi z oprostitevami, ki jih je družba Umicore uporabila za nekatere dobave blaga znotraj Skupnosti in nekatere izvoze. Uprava je zlasti menila, da ta družba ni mogla dokazati, da so te dobave izpolnjevale pogoje za uporabo oprostitve na podlagi člena 39 in 39a belgijskega zakonika o DDV. Inšpektorat je zato predhodno menil, da je družba Umicore nepravilno uporabila oprostitev plačila DDV za nekatere dobave blaga znotraj Skupnosti ali nekatere izvoze.

(64) Posebni davčni inšpektorat je zlasti v zvezi z nekaterimi prodajami različnim italijanskim in španskim davčnim zavezancem (v obdobju 1995–1996) (predhodno) menil, da prevoza blaga niso opravili ne družba Umicore ne pridobitelj, naveden na računu, ne kdo v njenem imenu, temveč naslednja stranka v prodajni verigi v Italiji. Po mnenju tega inšpektorata zadevne dobave niso izpolnjevale pogojev iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV glede oprostitev za dobave blaga znotraj Skupnosti.

(65) V zvezi z nekaterimi prodajami družbam s sedežem v Švici je Posebni davčni inšpektorat prav tako menil, da ni veljala oprostitev iz člena 39 belgijskega zakonika o DDV za izvoz blaga iz Unije, saj je bilo blago dobavljeno v Italijo in torej ni zapustilo ozemlja Unije.

(66) Zato je Posebni davčni inšpektorat v zahtevku za poravnavo z dne 30. novembra 1998 začasno sklenil, da družba Umicore belgijski državi za leti 1995 in 1996 dolguje:

— iz naslova DDV: 708 211 924 BEF, tj. približno 17 556 115 EUR,

— iz naslova znižane davčne globe (preglednica G, priložena kraljevemu odloku št. 41): 70 820 000 BEF, tj. približno 1 755 582 EUR,

— iz naslova zamudnih obresti: 0,8 % na mesec zamude od 21. januarja 1997, ki se izračuna na znesek dolgovanega DDV.

(67) Poleg tega je Posebni davčni inšpektorat v zahtevku za poravnavo z dne 30. aprila 1999 začasno sklenil, da družba Umicore belgijski državi za leti 1997 in 1998 dolguje:

— iz naslova DDV: 274 966 597 BEF, tj. približno 6 816 243 EUR,

— iz naslova znižane davčne globe (preglednica G, priložena kraljevemu odloku št. 41): 27 496 000 BEF, tj. približno 681 608 EUR,

— iz naslova zapadlih zamudnih obresti: 0,8 % na mesec zamude od 21. januarja 1999, ki se izračuna na znesek dolgovanega DDV.

(68) Skupaj sta zneska iz obeh zahtevkov za poravnavo, ki bi ju morala plačati družba Umicore, znašala 24 372 358 EUR DDV in 2 437 235 EUR davčne globe.

(69) Družba Umicore je z dopisi z dne 11. in 18. junija 1999 ter 31. marca 2000 izrazila nestrinjanje z zahtevkoma. Zlasti je trdila, da ni vedela za nepravilnosti, ugotovljene pri večini njenih strank, in se zagovarjala, da naj kot trgovec na debelo na trgu srebra v zrcnih ne bi poznala identitete strank svojih kupcev, saj so se prodaje srebra opravile po trgovinski klavzuli franko tovarna, da bi se izognila tveganjem pri prevozu. Poleg tega je družba Umicore trdila, da so bile v obdobju, ko so bile opravljene transakcije, vse stranke podjetja registrirane kot zavezanke za DDV v drugih državah članicah, da so bile v trimesečnih poročilih družbe Umicore o dobavah blaga znotraj Skupnosti vedno navedene vse zadevne dobave, kot določa belgijski zakonik o DDV, da so bili računi družbe Umicore izstavljeni naslovnikom, registriranim kot zavezanci za DDV, v skladu s sporazumi ob naročilu, da so prevoze dejansko opravila specializirana prevozna podjetja ter da je blago dejansko zapustilo ozemlje Belgije in dejansko prispelo v Italijo. Zato je družba Umicore menila, da je za zadevne transakcije upravičeno uporabila oprostitev plačila DDV iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV.

(70) Družba Umicore je tudi poudarila, da nekatere države zahtevajo samo dokaz, da je bilo blago prepeljeno iz ene države članice v drugo, medtem ko Belgija zahteva dokaz, da je bil prevoz zadevnega blaga opravljen v prodajalčevem ali kupčevem imenu, kar naj bi bilo v nasprotju s pravom Unije in naj bi resno izkrivljalo konkurenco v škodo družbe Umicore in drugih belgijskih podjetij, ki opravljajo to vrsto dobav blaga znotraj Skupnosti. Zato je družba Umicore menila, da je ravnala v dobri veri, ker za sporne transakcije ni odtegnila DDV.

II.5 Utemeljitev sporazuma o poravnavi z dne 21. decembra 2000

(71) Posebni davčni inšpektorat je 21. decembra 2000 sprejel predlog sporazuma, ki ga je ponudila družba Umicore v zvezi z njenim stanjem DDV za leta od 1995 do 1998. V predlogu sporazuma je pojasnjeno, da se družba Umicore ne strinja z utemeljenostjo zahtevkov za poravnavo tega inšpektorata, vendar v želji po spravi sprejema predlagano poravnavo.

(72) V zadevnem sporazumu je predvideno, da družba Umicore plača znesek 423 000 000 BEF, tj. približno 10 485 896 EUR, kot „celotno in dokončno poravnavo stanja DDV družbe Umicore za leta od vključno 1995 do vključno 1999“. V sporazumu je poleg tega navedeno, da tega zneska ni mogoče odbiti od davka od dobička pravnih oseb.

(73) Kot je Belgija pojasnila v fazi predhodne preiskave pred začetkom postopka, davčna uprava meni, da znesek poravnave ustreza znesku globe, določenemu v skladu s členom 70(2) ZDDV in znižanemu v skladu s členom 84 belgijskega zakonika o DDV. Člen 70(2) zlasti določa, da nepravilna navedba na računu, ki ga izda davčni zavezanec, „v zvezi z identifikacijsko številko, imenom ali naslovom strank transakcije, naravo ali količino dobavljenega blaga ali opravljenih storitev, ceno ali njenimi deli“ povzroči, da se mu naloži globa, ki je enaka dvakratnemu znesku dolgovanega davka na transakcijo. Vendar se v skladu s členom 1(3) kraljevega odloka št. 41 (preglednica C, priložena kraljevemu odloku št. 41) globa zniža na 100 % dolgovanega davka.

(74) Belgija tudi trdi, da je znesek poravnave, ki ga je določila družba Umicore, povsem zakonit in utemeljen z vidika belgijskega prava. Izhajal naj bi iz naslednjega izračuna:

— davek, ki ga je načeloma treba plačati (teoretični izračun) za zadevne transakcije: 708 milijonov BEF,

— zakonska globa: $708 \text{ milijonov BEF} \times 200 \% = 1\,416 \text{ milijonov BEF}$ (uporaba člena 70(2) belgijskega zakonika o DDV),

— znižanje na 100 % v skladu s kraljevim odlokom št. 41 (preglednica C) o določitvi zneska glob zaradi

DDV, kadar kršitve niso bile storjene z namenom utaje ali omogočanja utaje davka: 708 milijonov BEF,

— upoštevanje neodbitnosti globe iz naslova poslovnih stroškov (708 – 40,17 % od 708): 423 milijonov BEF, tj. približno 10 485 896 EUR.

(75) Po mnenju Belgije je tak sporazum upravičen, ker sta zadevna zahtevka za poravnavo le prva faza zapletenega upravnega postopka za določitev davčnega dolga, ki ga mora plačati družba, ki je dolžna plačati DDV. Temeljit pregled informacij in navedbe družbe Umicore, ki je vedno trdila, da ni goljufala, naj bi prepričali Posebni davčni inšpektorat, da v zadevnem primeru ni mogoče zahtevati nobenega davka. Posebni davčni inšpektorat meni, da vsi podatki, zlasti dokumenti, ki sta jih predložili družba Umicore in italijanska uprava, omogočajo sklep, da so bili pogoji za oprostitev plačila DDV izpolnjeni, ne glede na to, kar je bilo zapisano v zahtevkih za poravnavo. Ker ni bil določen noben znesek davka, tudi zmanjšanje dolga DDV ni bilo odobreno.

III. RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA

(76) Komisija je v odločitvi o sprožitvi postopka menila, da obstajajo dvomi o uporabi oprostitev plačila DDV za dobave blaga, ki so bile predmet zahtevkov za poravnavo, ki ju je izdal Posebni davčni inšpektorat. Po njenem mnenju bi nepravilno uporabljena oprostitev plačila DDV lahko povzročila, da bi imel dobavitelj pri zadevnih prodajah večjo profitno maržo.

(77) Komisija je opozorila, da je dobava blaga znotraj Skupnosti, ki se načeloma obdavči v Belgiji, lahko upravičena do oprostitve, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

— da prodajalec ali kupec ali kdo v njenem imenu blago odpošlje ali odpelje z ozemlja izhodiščne države članice, vendar blago ostane v Uniji, in

— da je dobava blaga opravljena za drugega zavezanca, ki kot tak deluje v drugi državi članici, ki ni država, iz katere je blago odposlano ali odpeljano.

(78) Po podatkih, ki jih je imela Komisija, družba Umicore med nadzori Posebnega davčnega inšpektorata ni mogla dokazati, da sta bila izpolnjena ta pogoja za oprostitev. Zato je v skladu s pravili o uporabi DDV za dobave blaga v Belgiji z izvedbo teh obdavčljivih transakcij nastal davčni dolg.

(79) Zato je Komisija menila, da je družba Umicore z zadevnim sporazumom dobila prednost v obliki zmanjšanja običajnega davčnega bremena.

(80) Komisija je tudi navedla, da bi bilo protislovno in neupravičeno naložiti globo, sorazmerno z utajenim DDV, ter ne zahtevati plačila tega DDV.

- (81) Po mnenju Komisije to, da družba Umicore domnevno ni imela goljufivih namenov, ne upravičuje tega, da se ji namesto davka naloži sorazmerna globa.
- (82) Poleg tega je Komisija navedla, da je znesek DDV, upoštevan kot osnova za izračun sorazmerne globe (708 milijonov BEF), le del dolga, ki je bil sprva določen v zahtevkih Posebnega davčnega inšpektorata (983 milijonov BEF). V podatkih, ki jih je Belgija sporočila v zvezi z izračunom v doseženi poravnavi, naj ne bi bil upoštevan znesek DDV, ki ga je družba Umicore dolgovala za obdobje 1997–1998, iz zahtevka za poravnavo z dne 30. aprila 1999.
- (83) Poleg tega je Komisija dvomila o zakonitosti naknadnega znižanja zadevnega zneska iz naslova neodbitnosti globe kot poslovnega stroška od davka od dobička pravnih oseb.
- (84) Komisija je podvomila tudi o načinu sklenitve sporazuma. Zlasti to, da v njem nista navedeni pravna podlaga in pravno-formalna utemeljitev, naj bi bilo odstopanje od običajnega poteka postopka za določitev in likvidacijo dolga DDV, ki se običajno uporablja v Belgiji. Kadar uprava nasprotuje pravici davčnega zavezanca do oprostitve, mu načeloma pošlje zahtevek za poravnavo, običajno skupaj z globo. Če zadevna oseba nasprotuje obdavčitvi, ki jo zahteva uprava, in če njeni ugovori ne morejo prepričati zadevne službe, bi uprava načeloma morala poslati prisilni ukrep skupaj s 50-odstotnim povečanjem globe.
- (85) V zvezi s selektivnostjo ukrepa je Komisija opozorila, da diskrecijske prakse davčnih organov lahko ustvarijo prednosti, ki spadajo na področje člena 107(1) Pogodbe ⁽²⁹⁾.
- (86) Komisija je torej menila, da prijateljska poravnava, kakršna je bila sklenjena z družbo Umicore, o zmanjšanju dolga DDV, glob in obresti ni bila splošno dostopna vsem davčnim zavezancem, tudi če nasprotujejo utemeljenosti pripisanih kršitev, in da je zato v zadevnem primeru izpolnjeno merilo selektivnosti.
- (87) Po mnenju Komisije zadevna pomoč ne bi smela biti upravičena do nobenega odstopanja iz člena 107 Pogodbe.

⁽²⁹⁾ Glej zlasti sodbo Sodišča z dne 26. septembra 1996 v zadevi C-241/94, Francija proti Komisiji, Recueil, str. I-4551, in sodbo Splošnega sodišča z dne 6. marca 2002 v združenih zadevah T-127/99, Diputación Foral de Álava, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco et Gasteizko Industria Lurra et T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, Recueil 2002, str. II-1275, točki 151 in 154.

IV. PRIPOMBE BELGIJE

Opravljeni postopek

- (88) Belgija poudarja, da zakonik o DDV ne določa natančnega formalnega postopka za sklepanje poravnav z davčnimi zavezanci. Kljub temu se je v zvezi s tem vzpostavila praksa, katere namen je najprej obvestiti davčnega zavezanca, da uprava predvideva poravnavo in ga poziva, naj navede elemente, ki bi lahko nasprotovali tej obdavčitvi. Ta praksa spada na področje uporabe načel dobrega upravljanja in pravice do obrambe. V teh okoliščinah naj bi bil zahtevek za poravnavo le predlog uprave, s katerim se začne razprava z davčnim zavezancem ter ki ne ustvarja pravnega učinka za zavezanca in terjatev za državo. Zato zahtevek za poravnavo predvsem omogoča davčnemu zavezancu, da nasprotuje predhodnemu stališču uprave in navede elemente, ki podpirajo njegovo stališče.
- (89) Po mnenju Belgije je mogoče, da je po preučitvi argumentov, ki jih davčni zavezanec navede v odgovoru na zahtevek za poravnavo, predvideno poravnavo treba spremeniti ali obdavčitev popolnoma opustiti.
- (90) Belgija tudi pojasnjuje, da zahtevek za poravnavo ne povzroči nastanka dolga. Samo prisilni ukrep, ki je izvršljiv, naj bi bil izvršilni naslov, s katerim država ugotovi davčno terjatev na področju DDV ⁽³⁰⁾. Ker družbi Umicore v obravnavani zadevi ni bil vročen nikakršen prisilni ukrep, je po mnenju Belgije izraz „zmanjšanje dolga DDV“ nepravilen.
- (91) Da bi Belgija dokazala, da se postopek, kakršnega je uporabila za obravnavo spisa družbe Umicore, uporablja tudi za obravnavanje zadev drugih oseb, ki so dolžne plačati davek, je predložila kopijo sporazuma, z davčnim zavezancem sklenjenega leta 2000, za znesek 6 milijonov BEF, medtem ko je v zapisniku iz leta 1995, poslanemu istemu davčnemu zavezancu, za iste transakcije sporočeno, da mora plačati 14 milijonov BEF.
- (92) Belgija v zvezi s potekom postopka z davčnim zavezancem dodaja, da so davčni sporazumi temeljni instrumenti na področju DDV, določeni z doktrino in sodno prakso ter izrecno predvideni v členu 84 belgijskega zakonika o DDV. Poravnava je torej neločljiv del postopka in je brez izjeme dostopna vsem davčnim zavezancem.
- (93) Belgija v zvezi s tem, da v sporazumu ni navedena pravna podlaga, navaja, da člen 84 belgijskega zakonika o DDV ne določa obvezne oblike ali vsebine davčnih sporazumov na področju DDV. Zato v sporazumu ni treba navesti pravne podlage ali formalne utemeljitve.

⁽³⁰⁾ Člen 85 belgijskega zakonika o DDV.

Dokazna pravila

(94) Belgija opozarja, da je Komisija leta 1999 državi Belgiji postavila vprašanje o tem, kako strogo belgijska uprava presoja dokaze, ki jih predložijo davčni zavezanci, da dokažejo resničnost dobav blaga znotraj Skupnosti. V zvezi s tem se sklicuje na izmenjavo dopisov med Komisijo in belgijskim ministrom za finance o zahtevanem dokaznem standardu za pridobitev oprostitve za dobave blaga znotraj Skupnosti⁽³¹⁾.

(95) Belgija tudi opozarja, da v zakonodaji Unije in belgijskem pravu ni natančno opredeljeno, kako bi davčni zavezanci lahko dokazali in vsekakor morali dokazati, da so upravičeni do oprostitve. Nasprotno, najprej mora uprava in, po potrebi, nato še sodišče za vsak posamezen primer presoditi, ali so podatki, na podlagi katerih se ugotavlja izpolnjevanje pogojev za oprostitve, zadosten dokaz ali niso. V teh okoliščinah je Belgija predložila tudi kopije več sodb, v katerih je bilo o takem vprašanju odločeno nasprotno.

Sprememba presoje uprave

(96) Belgija v zvezi s prvim zahtevkom za poravnavo za leti 1995 in 1996 pojasnjuje, da so se pri opustitvi sprva predvidenega davka upoštevali naslednji elementi:

— družba Umicore ni bila soudeležena v sistemu goljufanja,

— blago je bilo plačano, preden so ga poklicni prevozniki, ki so jih naročili kupci, odpeljali,

— predložen je bil dokaz o prevozu blaga v Italijo, čeprav v bistvu ne prihaja od družbe Umicore, ampak prav od italijanskih organov⁽³²⁾.

(97) Belgija vseeno pojasnjuje, da je Posebni davčni inšpektorat zaradi ugotovljenih pomanjkljivosti v zvezi z identifikacijo resničnih strank pri družbi Umicore menil, da je treba davčni zavezanci naložiti visoko globo. V teh okoliščinah je uprava popustila le pri znesku globe, kar naj bi dokazovalo dejstvo, da je plačilo davčne zavezanke v računovodskih izkazih države knjiženo kot sorazmerna globa.

⁽³¹⁾ Komisija v tem dopisu (SG(99) 3364) z dne 10. maja 1999 pojasnjuje, da se sicer zdijo belgijske določbe razumne in sorazmerne, vendar je prejela več pritožb, iz katerih izhaja, da zlasti kadar kupec sam prevaža pridobljeno blago, uprava zahteva dokumente, ki jih prodajalec ne more predložiti, zlasti prevozne listine.

⁽³²⁾ V zvezi s tem Belgija opozarja na belgijsko sodno prakso, v skladu s katero mora davek temeljiti na dejstvih in načelu dobrega upravljanja. V skladu s temi načeli uprava meni, da mora za morebitno dodelitev oprostitve plačila DDV za dobave blaga znotraj Skupnosti upoštevati dokaze, ki so jih predložili organi druge države.

(98) Belgija v zvezi z drugim zahtevkom za poravnavo za leti 1997 in 1998 trdi, da je opustitev predvidene obdavčitve upravičena, saj se je izkazalo, da sta pogoja za oprostitve dejansko izpolnjena. Blago je bilo namreč odposlano v drugo državo članico (Italijo) in dobavljeno davčnemu zavezancu, registriranemu za namene DDV v drugi državi članici (v Združenem kraljestvu)⁽³³⁾.

(99) Belgija tudi navaja, da sprememba presoje izhaja iz dejstva, da vsi upoštevni dokumenti v letih 1998 in 1999 še niso bili na voljo. Ko pa so bili pridobljeni, je morala uprava na podlagi vseh elementov, ki jih je imela na voljo, presoditi, ali lahko zavrne oprostitve in ali lahko to zavrnitev s precejšnjo gotovostjo uspešno zagovarja pred sodnimi organi. Belgija dodaja, da je Posebni davčni inšpektorat na podlagi ocene tveganj, podobne oceni katerega koli zasebnega upnika, dal prednost takojšnji, realni in nesporni rešitvi pred dolgim in dragim sporom z bolj negotovim izidom.

Naložitev globe

(100) Belgija trdi, da naj bi uradniki, ko so pisali zahtevka za poravnavo, samodejno uporabili zakonske določbe za predvideno obdavčitev. V primeru sklicevanja na oprostitve ali nepravilno uporabljene oprostitve brez goljufivih namenov člen 70(1) belgijskega zakonika o DDV in preglednica G (točka VII, 2, A) kraljevega odloka št. 41 določata, da se naloži globa v višini 10 % dolgovane davka. V zvezi s tem Belgija poudarja, da so uradniki uprave pri tem nujno ocenili, da družbi Umicore ne morejo dokazati goljufivega namena.

(101) Po mnenju Belgije je bila utemeljitev globe, sprejete v sporazumu z dne 21. decembra 2000, popolnoma drugačna od utemeljitve globe, predvidene v zahtevkih za poravnavo. Ker je bilo pravno zadostno dokazano, da so bile dobave blaga znotraj Skupnosti resnične, Belgija poudarja, da bi bilo popolnoma protislovno naložiti globo na podlagi člena 70(1) belgijskega zakonika o DDV, saj naj bi bilo sklicevanje na oprostitve iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV napačno.

(102) Belgija še poudarja, da je bila sicer dokazana resničnost dobav blaga znotraj Skupnosti, vendar računi, ki jih je predložila družba Umicore, razkrivajo resno malomarnost pri identifikaciji resničnih italijanskih kupcev dobavljenega srebra. Resnost te malomarnosti naj bi bila

⁽³³⁾ V tem primeru je švicarska družba, ki je pridobila blago, pooblastila zastopnika v Združenem kraljestvu, ki je registriran kot zavezanec za DDV in izpolnjuje davčne obveznosti v tej državi.

ocenjena ob upoštevanju dejstva, da je družba Umicore velik gospodarski subjekt, ki je stalno prisoten predvsem na mednarodnem in torej na evropskem trgu. Z domnevanjem je bilo ugotovljeno, da so odgovorni v družbi morali vedeti, da je identifikacija strank na računih pomanjkljiva in da zato računi niso skladni z belgijskimi zakonskimi zahtevami. Brez drugih elementov pa ta domneva ni zadoščala za dokaz, da je družba Umicore nameravala goljufati.

- (103) Belgija se sklicuje na način, na katerega je bil ugotovljen znesek globe v poravnavi, in pojasnjuje, da naložitev sorazmerne globe ni v nasprotju z veljavno zakonodajo, čeprav se plačilo DDV ne zahteva. Kadar je transakcija načeloma obdavčljiva⁽³⁴⁾, je z belgijskim zakonikom o DDV odobrena poznejša oprostitev davka v Belgiji – ampak samo naknadno – za nekatere transakcije, kot so dobave blaga znotraj Skupnosti. Iz tega sledi, da je sorazmerno globo mogoče naložiti na znesek davka, ki ga je načeloma treba plačati na zadevne transakcije, čeprav so ga nato oproščene⁽³⁵⁾.
- (104) Belgija zaključuje, da globa na podlagi člena 70(2) belgijskega zakonika o DDV sankcionira nepravilne navedbe na računih neodvisno od ureditve DDV, ki jo je treba uporabiti za zadevne transakcije. Take globe ne bi bilo mogoče naložiti le takrat, ko transakcija ni obdavčljiva na podlagi člena 2 tega zakonika. Poleg tega globa iz člena 70(2) tega zakonika ni kazen zaradi neplačila davka – kazen za to je določena v členu 70(1) tega zakonika – temveč zaradi omogočanja utaje davka v poznejših fazah trženja blaga. S prikritjem resnične identitete naslovnika blaga naj bi država izgubila njegovo sled in ne bi mogla obračunati ne DDV ne neposrednih davkov, ki bi jih bilo treba plačati za nadaljnje transakcije z dobavljenim blagom. Upravna pojasnila belgijskega zakonika o DDV na to temo naj bi bila eksplicitna⁽³⁶⁾.
- (105) Belgija v zvezi z določitvijo sorazmerne globe pojasnjuje, da je znižanje z 200 % – kot je predvideno v členu 70(2) belgijskega zakonika o DDV – na 100 % popolnoma zakonito, ker je tako znižanje v skladu z zneski glob iz kraljevega odloka št. 41, preglednica C, kadar ni goljufovih namenov.
- (106) Nazadnje Belgija poudarja, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso kasacijskega sodišča sorazmerne globe na

področju DDV lahko odbijejo od davčne osnove za davek od dobička pravnih oseb⁽³⁷⁾. Ker je družba Umicore želela nekako vnaprej predvideti ta odbitek in spor s Posebnim davčnim inšpektoratom končati pred koncem računovodskega leta 2000, naj bi uprava v poravnavi z dne 21. decembra 2000 sprejela upoštevanje tega vnaprejšnjega ukrepanja. Nato Belgija pojasnjuje, da je bilo upoštevanje tega predloga sestavni del ministrske pristojnosti za zmanjšanje in odpis glob. Poudarja še, da je družba Umicore znesek 423 milijonov BEF res plačala pred 31. decembrom 2000, kot se je zavezala.

Obstoj državne pomoči

- (107) Belgija se ne strinja, da bi družbi Umicore kadar koli dodelila pomoč. Poudarja tudi, da obravnavana poravnava ni nobena posebnost ali prednost za družbo Umicore in da nikakor ni okrepila njenega položaja v primerjavi s konkurenti v trgovini med državami članicami. Meni, da družba Umicore ni bila upravičena do posebne obravnave, temveč je v posebnem primeru konkretno uporabila osnovni instrument, ki se sicer zelo široko uporablja.
- (108) Po mnenju Belgije so taki sporazumi o poravnavi običajni ne le v Belgiji, ampak iz očitnih razlogov (to je preprečevanje dolgih in dragih sporov z negotovim izidom) tudi v upravah številnih držav članic. V zvezi s tem Belgija opozarja, da je celo Komisija sklenila sporazum o poravnavi z družbo Philip Morris International v zadevi zaradi izgube carine in DDV, ki bi morala biti plačana pri zakonitem uvozu⁽³⁸⁾.
- (109) Belgija dodaja, da bi davčna uprava, če bi bil za sporne transakcije obračunan DDV, morala DDV vrniti strankam družbe Umicore, ker lahko kot zavezanci za DDV uveljavljajo pravico do odbitka DDV. Iz tega naj bi izhajalo, da je transakcija za belgijsko državno blagajno „čista“, brez kakršnega koli prenosa državnih sredstev.
- (110) V zvezi z merilom posebnosti Belgija pojasnjuje, da v nasprotju s trditvami Komisije iz odločitve o sprožitvi postopka zaradi preprostega dejstva, da sporazum zadeva samo družbo Umicore, ni mogoče trditi, da je izpolnjeno merilo selektivnosti⁽³⁹⁾. Da bi ugotovili, ali obstaja posebna prednost, je treba ukrep preučiti glede na to, kako se obravnavajo podjetja v enakem dejanskem in pravnem položaju kot družba z domnevno prednostjo⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Člen 2 belgijskega zakonika o DDV določa, da je predmet davka dobava blaga in storitev, ki je za plačilo opravljena v Belgiji. Člen 53(2) belgijskega zakonika o DDV pa določa, da je treba za vse dobave blaga ali storitev, ne glede na to, ali so obdavčene v Belgiji ali ne, izdati račun.

⁽³⁵⁾ Člen 70(2) belgijskega zakonika o DDV naj bi se uporabljal, kadar računi, katerih izdajanje urejata člena 53 in 53g ter 54 belgijskega zakonika o DDV, niso bili izdani ali niso bili izdani pravilno.

⁽³⁶⁾ Glej pojasnila o DDV od št. 70/60 do št. 70/62.

⁽³⁷⁾ Glej Com.I.R. št. 53/97 in 53/97.1.

⁽³⁸⁾ Glej sporočilo za javnost z dne 9. julija 2004, IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Glej uvodno izjavo 55 odločitve o sprožitvi postopka.

⁽⁴⁰⁾ Glej sklepe predloge generalnega pravobranilca v zadevi C-353/95 P, Recueil, str. I-7007, točka 30.

- (111) Če ima, kot trdi Belgija, tako kot v tem primeru, vsak zavezanec za DDV možnost, da izpodbija zahtevek za poravnavo, organom predloži argumente in z upravo sklene dogovor o svojem posebnem primeru, ter če ta dogovor v ničemer ne odstopa od zakona in na podlagi predloženih dokazov samo sprejme utemeljitev dejstev, ki jih je dokazal davčni zavezanec, je ta ukrep splošen in ni pomoč v smislu člena 107 Pogodbe. Po navedbah Belgije je postopek, ki je bil uporabljen za družbo Umicore, odprt za druga podjetja in se podobno uporablja v vseh spornih zadevah.
- (112) V zvezi s tem Belgija poudarja, da v tem primeru uprava niti ni imela in ni uporabila diskrecijske pravice niti ni ravnala samovoljno pri uporabi davčnega zakona o DDV.
- (113) Po mnenju Belgije sta obravnavani ukrep utemeljevali narava in struktura belgijskega davčnega sistema. Logično je, da se v vsakem upravnem postopku pričakuje čim hitrejša dosega zadovoljivega rezultata, ki prispeva k pravni varnosti ter obenem zagotavlja dosledno spoštovanje gospodarnosti postopka in učinkovito izterjavo davka. Navsezadnje je namen sporazumov, sklenjenih z davčnimi zavezanci, kot je družba Umicore, izogniti se tveganjem dolgih sodnih sporov z negotovim izidom.
- (114) Belgija navaja, da so po njenih informacijah evropski konkurenti družbe Umicore pod enakimi pogoji dobavljali čisto srebro istim italijanskim strankam kot družba Umicore in da davčni položaj teh proizvajalcev na področju DDV ni bil predmet poravnave z nacionalnimi organi z obrazložitvijo, da je goljufija potekala v Italiji, ne pri proizvajalcih. S tem ko je družba Umicore sprejela plačilo visoke globe, njeni konkurenti pa niso plačali ne DDV ne upravne globe, nikakor ni dobila pomoči, ampak je bila predmet ukrepa, ki je škodil njenemu konkurenčnemu položaju na zadevnem trgu, in če je ukrep vplival na trgovino, je bil ta vpliv v njeno škodo.
- (115) Zato po mnenju Belgije ta ukrep ne izpolnjuje nobenega od pogojev, ki so potrebni, da se ugotovi obstoj državne pomoči na podlagi Pogodbe. Ta primer namreč ne zajema nobenega prenosa sredstev, prednosti, selektivnosti, izkrivljanja konkurence ali vpliva na trgovino med državami članicami.

Splošna pripomba v zvezi z uporabo člena 107 Pogodbe za davčne sporazume

- (116) Nazadnje Belgija ugotavlja, da bo morala Komisija, če namerava izpodbijati mehanizem davčnih poravnjav, ki je sicer zelo razširjen in bistven za dobro delovanje pobiranja davkov v vsaki davčni upravi, za presojo materialne

uporabe prava v vsaki zadevi nadomestiti nacionalno sodišče ter delovati kot „prizivno sodišče“ za odločbe nacionalne uprave.

V. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

V.1 Družba Umicore

Splošno ozadje

- (117) Družba Umicore najprej opozarja, da se v skladu z običajno prakso, ki se je razvila v sektorju mednarodne trgovine s plemenitimi kovinami, dobava opravi v tovarni (po klavzuli franko tovarna), kar pomeni, da kupec poskrbi za prevoz blaga. Izkazalo se je, da je ta vrsta prodaje v novem sistemu DDV za dobave blaga znotraj Skupnosti zelo tvegana. Resničnost prevoza mora namreč dokazati prodajalec, dokumente, ki dokazujejo prevoz, pa ima v tem primeru kupec (saj od leta 1993 za dobave blaga znotraj Skupnosti ne obstaja več odločilen dokaz o prevozu, to je carinski žig na izvoznem dokumentu).
- (118) Posebej v zvezi z dokazom o prevozu blaga družba Umicore poudarja, da je Posebni davčni inšpektorat predloži zelo podrobno dokumentacijo, s katero se dokazuje ta prevoz.
- (119) Poleg tega družba Umicore navaja, da je sporne transakcije opravila v dobri veri, kar naj bi dokazovala 10-odstotna globa v zahtevkih za poravnavo, saj se ta globa uporabi, kadar davčni zavezanec ravna v dobri veri. V teh okoliščinah družba Umicore še pojasnjuje, da je prostovoljno sodelovala z italijanskimi sodnimi organi, ki proti njej zaradi prepričanja, da je ravnala v dobri veri, niso uvedli postopka.
- (120) Družba Umicore tudi poudarja, da je po njenem mnenju odgovorna Italija, ker izmišljenim italijanskim družbam ni odvzela identifikacijske številke za DDV, takoj ko so njeni davčni organi ugotovili hude nepravilnosti.
- (121) Trdi še, da so drugi konkurenčni proizvajalci srebra s sedeži v drugih državah članicah v enakih okoliščinah in pod enakimi pogoji dobavljali istim švicarskim in italijanskim posrednikom kot družba Umicore, ne da bi njihove davčne uprave izpodbijale te dobave. Zato se zdi družbi Umicore, ki je plačala 423 milijonov BEF (10 485 896 EUR), nesprejemljivo, da se obravnava kot prejemnik državne pomoči, druge konkurenčne družbe pa so se izognile pregonu.

- (122) Nazadnje se družba Umicore pridružuje pripombam Belgije, da po belgijskem pravu zahtevek za poravnavo v nasprotju s prisilnim ukrepom ne povzroči nastanka dolga DDV.

Postopek Posebnega davčnega inšpektorata

(123) Družba Umicore v zvezi z zakonitostjo in veljavnostjo sporazumov na področju DDV med upravo in davčnimi zavezanci navaja podobne argumente kot Belgija. Zadevna stran opozarja, da se taki sporazumi lahko nanašajo le na dejanska vprašanja, kot je dokaz o prevozu na področju dobav blaga znotraj Skupnosti (in s tem povezano davčno osnovo). V teh okoliščinah družba Umicore pojasnjuje, da je sklepanje takih sporazumov zelo razširjeno, tudi na ravni služb Posebnega davčnega inšpektorata ⁽⁴¹⁾.

(124) Zadevna stran tudi pojasnjuje, da se s sodno prakso potrjuje veljavnost in zakonitost zmanjšanja upravnih glob v zameno za sporazum z davčnim zavezancem glede zneska ⁽⁴²⁾.

(125) Nazadnje v zvezi z upoštevanjem možnosti odbitka davka od zneska, ki ga je treba plačati, družba Umicore poudarja, da:

— Posebni davčni inšpektorat ni pristojen le za DDV, ampak tudi za davek od dohodka,

— je Posebni davčni inšpektorat, namesto da bi od družbe Umicore zahteval plačilo bruto zneska pred davkom od dohodka, ki bi se lahko odbil od davka, sprejel plačilo neto zneska po plačilu davka, seveda pod pogojem, kot je zapisano v sporazumu, da tega neto zneska ni mogoče odbiti od davka. Družba Umicore je v zameno sprejela, da bo (neto) znesek plačala v zelo kratkem roku (v tistem tednu), kar naj ne bi kršilo nobene veljavne zakonske določbe na tem področju.

(126) Družba Umicore meni, da je 423 milijonov BEF znesek dolgovanega DDV za leti 1995–1996 ter da jo je Posebni davčni inšpektorat oprostil plačila zamudnih obresti na podlagi člena 84a belgijskega zakonika o DDV in sorazmerne globe (10 %) na podlagi člena 9 regentovega odloka.

(127) Družba Umicore v zvezi z znižanjem zneska dolgovanega DDV s 708 milijonov BEF na 423 milijonov BEF

⁽⁴¹⁾ Družba Umicore navaja statistike Posebnega davčnega inšpektorata, v skladu s katerimi je bilo 22 % doplačil DDV zaradi povečanja prometa v obdobju 2000–2002 določenih po sporazumu z davčnim zavezancem.

⁽⁴²⁾ V sodbi Splošnega sodišča iz Namurja (Tribunal de Namur) z dne 10. januarja 1991 v zadevi F.J.F. 91/204 je navedeno: „Davčna uprava in davčni zavezanec se lahko veljavno pogodita o davčni osnovi za DDV. Veljavni zakoni in drugi predpisi določajo, da želi davčni zavezanec s privolitvijo v poravnavo o davčni osnovi tudi znižati globe. To ravnanje po naravi ustreza opredelitvi poravnave, katere bistvena značilnost je, da med strankami obstajajo vzajemne ugodnosti. Ugodnost davčnega zavezanca je v tem primeru sklenitev sporazuma o davčni osnovi, ki izhaja iz zahtevka za poravnavo po nadzoru. Ugodnost davčne uprave je znižanje zakonskih glob, povezanih z dogovorom o določitvi davčne osnove.“

poudarja, da je ta odbitek upravičen, ker terjatev, ki je nastala, ko je družba Umicore italijanskim in švicarskim kupcem obračunala DDV, ni bila plačana in se je zato odštela pred plačilom davka.

(128) Družba Umicore za leti 1997–1998 pojasnjuje, da zahtevek za poravnavo z dne 30. aprila 1999 ni bil izveden, ker je zavezanka ustrezno dokazala, da so zadevne prodaje lahko oproščene plačila DDV na podlagi člena 39a belgijskega zakonika o DDV.

Obstoj prednosti

(129) Družba Umicore meni, da davčni sporazum, kakršen je zadevni, ni prednost v smislu PDEU, zato ne spada v pojem državne pomoči. Zlasti se ne strinja s trditvijo Komisije, da je zaradi zadevnega davčnega sporazuma v ugodnejšem finančnem položaju kot drugi davčni zavezanci.

(130) Prvič, družba Umicore pojasnjuje, da je Posebni davčni inšpektorat ocenil, da je za državno blagajno davčni sporazum ugodnejši od nadaljevanja postopka, katerega dokončni izid bi lahko bil manj ugoden.

(131) Drugič, možnost popuščanja in sklenitve davčnega sporazuma sama po sebi ni posebna prednost za družbo Umicore, saj so taki sporazumi običajno dostopni vsem davčnim zavezancem ter so redna in običajna praksa na področju DDV.

(132) Tretjič, sporazum o poravnavi po naravi ne daje nobene prednosti, na katero bi se lahko nanašala pravila o državnih pomočeh. Po definiciji naj bi pri vseh odločitvah o popuščanju vsaka zadevna stran ocenila tveganja, povezana z zanesljivim in takojšnjim plačilom na eni strani in domnevno ali mogočo rešitvijo spora na drugi strani.

(133) Zato je po mnenju družbe Umicore nepošteno pogoje poravnave opredeliti kot „prednost“, razen v izjemnih primerih, ko ena stran s poravnavo doseže očitno boljši rezultat, kot bi ga lahko dosegla v sporu.

(134) Po mnenju družbe Umicore Komisija domneva, da bi, če bi o davčnem sporu zaradi pritožbe zoper upravno odločbo odločala belgijska sodišča, moralo sodišče, ki bi zadevo obravnavalo, družbo Umicore obsoditi na plačilo višjega zneska, kot je znesek iz sporazuma med Posebnim davčnim inšpektoratom in družbo Umicore.

Vendar bi morala Komisija za tako ugotovitev presojo nacionalne uprave ali celo, če bi bilo potrebno, presojo nacionalnega sodišča nadomestiti s svojo presojo.

(135) Četrtrič, družba Umicore se sklicuje na zadevo Déménagements-Manutention Transport SA⁽⁴³⁾ (v nadaljnjem besedilu: zadeva DMT), v kateri je Sodišče menilo, da je ONSS⁽⁴⁴⁾, ko je zadevnemu podjetju dodelil plačilne olajšave, ravnal kot javni upnik, ki tako kot zasebni upnik želi doseči plačilo zneskov, ki mu jih dolguje dolжник v finančnih težavah. Sodišče naj bi nato odločilo, da mora nacionalno sodišče ugotoviti, ali so bile te plačilne olajšave očitno ugodnejše od olajšav, ki bi jih zasebni upnik priznal tej družbi.

(136) Družba Umicore je sklepala enako kot Sodišče in menila, da se je v tem primeru Posebni davčni inšpektorat, ki je ravnal kot javni upnik, ki skuša doseči plačilo dolgovanih zneskov tako kot zasebni upnik, odločil za takojšnje plačilo neto zneska namesto bruto zneska, kar mu je omogočilo zanesljivo in izjemno hitro izterjavo. Tako ravnanje naj bi bilo ekonomsko razumno in previdno ter primerljivo z ravnanjem hipotetičnega zasebnega upnika v enakem položaju.

Selektivnost

(137) V tem primeru družba Umicore meni, da v tej zadevi merilo selektivnosti očitno ni izpolnjeno, kajti zadevni davčni sporazum je le posebna uporaba splošne ureditve, dostopne vsem davčnim zavezancem v enakem položaju, za davčnega zavezanca, in da, kadar Posebni davčni inšpektorat popušča, ne uporablja diskrecijske pravice.

(138) Tudi če bi bil zadevni ukrep selektiven, bi bil upravičen zaradi narave in strukture sistema. Po mnenju družbe Umicore je treba šteti, da davčni ukrep, čeprav je selektiven, ne daje prednosti, če se dokaže, da prispeva k učinkovitosti izterjave davka⁽⁴⁵⁾. V tem primeru družba

Umicore meni, da je ukrep upravičen zaradi narave in strukture sistema, saj je sklenjeni sporazum prispeval k učinkoviti izterjavi davka⁽⁴⁶⁾.

Zloraba pooblastil

(139) Družba Umicore trdi, da bi razlaga pojma državna pomoč, ki vključuje davčni sporazum, kakršen je bil sklenjen s Posebnim davčnim inšpektoratom, neizogibno povzročila, da bi Komisija prekoračila svoje pristojnosti in si prisvojila pristojnost na področju izterjave posrednih davkov, ki je nima, ter posegla v pravico nacionalnih sodišč, ki so edina pristojna za odločanje o davčnih sporih.

Odsotnost vpliva na konkurenco in trgovino

(140) Družba Umicore navaja, da je Posebni davčni inšpektorat plačal visok znesek, medtem ko drugi proizvajalci srebra s sedeži v drugih državah članicah za dobave, opravljene v enakih okoliščinah in pogojih, sploh niso plačali DDV, globe ali obresti.

(141) V teh okoliščinah družba Umicore meni, da zadevni ukrep očitno ni mogel okrepiti njenega konkurenčnega položaja na zadevnem trgu, to je na trgu srebra v zrnih. Zato družba Umicore ugotavlja, da sporazum s Posebnim davčnim inšpektoratom ne vpliva ne na konkurenco ne na trgovino med državami članicami, zato je v tem primeru izključena uporaba člena 107(1) Pogodbe.

V.2 Anonimna tretja stran

(142) Anonimna tretja stran je Komisiji predložila kopijo dopisa, naslovljenega na belgijskega ministra za finance, z dne 15. februarja 2002, v katerem je povzeta pravna analiza sporazuma z družbo Umicore in zadevnih poravnjav.

(143) Anonimna tretja stran v dopisu trdi, (a) da je sporazum med Posebnim davčnim inšpektoratom in družbo Umicore povzročil ponovno določitev zneska dolgovanega DDV v globi, v nasprotju s členoma 10 in 172 belgijske ustave in členom 84 belgijskega zakonika o DDV; (b) da je upoštevanje vpliva davka od dobička pravnih oseb na določitev zneska dolgovanega DDV ali zneska globe nezakonito in (c) da je naložitev (z zneskom DDV) sorazmerne globe brez zahtevanega plačila DDV nelogična.

⁽⁴³⁾ Sodba z dne 29. junija 1999 v zadevi DM Transport, C-256/97, Recueil, str. I-3913. DM Transport je belgijskemu državnemu uradu za socialno varnost (v nadaljnjem besedilu: urad za socialno varnost) med drugim dolgoval 18,1 milijona BEF iz naslova odtegljajev od plač in delodajalskih prispevkov. V skladu z belgijskim pravom so za delodajalca, ki prispevkov ne plača pravočasno, zagroženi pribitki in kazenske sankcije. Vendar je dovoljeno, da urad za socialno varnost odobri podaljšan plačilni rok. Ker so plačilne olajšave nesolventnemu podjetju umetno omogočile obstoj, je Tribunal de commerce (gospodarsko sodišče) v Bruslju Sodišču postavilo vprašanje za sprejetje predhodne odločbe, da bi ugotovilo, ali so take plačilne olajšave lahko državna pomoč.

⁽⁴⁴⁾ Nacionalni urad za socialno varnost v Belgiji.

⁽⁴⁵⁾ Sodba z dne 6. marca 2002 v zadevi Diputación Foral de Álava in drugi, T-127/99, Recueil, str. II-1275, točke od 164 do 166.

⁽⁴⁶⁾ V zvezi s tem se družba Umicore sklicuje na točko 26 Obvestila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi z neposredno obdavčitvijo ustvarjenega dohodka (UL C 384, 10.12.1998, str. 3), v skladu s katerim je edini namen davčnega sistema „pobiranje prihodkov, ki financirajo državne odhodke“.

VI. ODGOVOR BELGIJE NA PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (144) Belgija meni, da se s stališčem družbe Umicore v splošnem potrjuje stališče Belgije o zadevnem postopku, zlasti v zvezi s tem, da ne obstaja formalni postopek za poravnavo na področju DDV, da zahtevek za poravnavo, v katerega davčni zavezanec ni privolil s podpisom, nima pravne vrednosti, ter v zvezi z zakonitostjo davčnih sporazumov in njihovo dostopnostjo za vse davčne zavezance, ter na splošno o neobstoju elementov državne pomoči.
- (145) Belgija v zvezi z anonimnim pismom z dne 1. oktobra 2004 meni, da v njem ni posebnih ugotovitev glede postopka državne pomoči in zato ni bistveno.

VII. DODATNE INFORMACIJE, KI JIH JE PREDLOŽILA BELGIJA

- (146) Po vračilu dokumentov, ki so jih zasegli sodni organi, je Belgija Komisiji predložila vrsto informacij in dokumentov o transakcijah, ki so predmet tega postopka.
- (147) V zvezi s prodajo strankam s sedežem v Italiji je Belgija predložila dokumente, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev o odobritvi oprostitev iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV. Zadevni dokumenti so vsebovali zlasti račune, ki jih je izdala družba Umicore, račune za prevoz in različne dokumente v zvezi s prevozom.
- (148) V zvezi z dobavami strankam s sedežem v Švici je Belgija prav tako predložila vrsto dokumentov, da bi dokazala neposreden prevoz blaga v Italijo. Po mnenju Belgije je bila vloga švicarskih družb omejena na finančni poseg pri nakupu in prevozu.
- (149) V zvezi z dobavami, opravljenimi v obdobju 1997–1998, je Belgija pojasnila, da je bila sprva poravnava, predvidena za leti 1995–1996, uporabljena tudi za naslednji dve leti. Dodaja, da so inšpektorji Posebnega davčnega inšpektorata zelo hitro opustili poravnavo za to obdobje. V ta namen je Belgija predložila tudi kopije notranjih dopisov, ki dokazujejo, da so zadevni inšpektorji dejansko opustili predvideno obdavčitev.

VIII. PRESOJA POMOČI

- (150) V skladu s členom 107(1) Pogodbe „je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

- (151) Da je ukrep opredeljen kot državna pomoč, se predpostavlja, če so izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji: (1) zadevni ukrep iz državnih sredstev zagotavlja prednost, (2) ta prednost je selektivna, ter (3) zadevni ukrep izkrivlja, ali bi lahko izkrivljala konkurenco, in lahko prizadene trgovino med državami članicami.
- (152) Prav tako je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso pojem pomoči ne zajema le pozitivnih ukrepov, kot so subvencije, temveč tudi ukrepe, ki na različne načine zmanjšujejo bremena, ki jih mora podjetje običajno nositi, kot so davčne oprostitve in olajšave⁽⁴⁷⁾.

VIII.1 Uvodne pripombe

- (153) Najprej je treba ugotoviti, da so sporazumi o poravnavi z davčnimi zavezanci običajna praksa belgijske davčne uprave in da so na področju DDV izrecno predvideni v členu 84 belgijskega zakonika o DDV. Ta sklep ne nasprotuje uporabnosti takih sporazumov, s katerimi se preprečijo številni spori.
- (154) Naj spomnimo, da belgijska upravna navodila za to področje določajo, da sklenitev poravnave z davčnim zavezancem pomeni, da popustita obe strani. Vendar so v skladu s členom 84 belgijskega zakonika o DDV take poravnave mogoče le, če ne vključujejo oprostitev ali znižanja davka. V skladu s tem načelom se poravnava torej ne more nanašati na znesek davka, ki izhaja iz dokazanih dejstev, ampak na dejanska vprašanja.
- (155) V teh okoliščinah Komisija meni, da lahko sporazum o poravnavi med zavezancem za plačilo DDV in belgijsko davčno upravo povzroči nastanek gospodarske prednosti le pod naslednjimi pogoji:
- če so ugodnosti uprave očitno nesorazmerne v primerjavi z ugodnostmi davčnega zavezanca glede na okoliščine zadeve in če se izkaže, da uprava drugih davčnih zavezancev, ki so v podobnem položaju, očitno ne obravnava enako ugodno,
 - če je zakonitost sporazuma dvomljiva, na primer če bi bil znesek dolgovanega davka znižan v nasprotju s členom 84 belgijskega zakonika o DDV (oprostitve ali znižanje davka, povezano s pravnim vprašanjem).
- (156) Zato je treba preučiti, ali sporazum med Posebnim davčnim inšpektoratom in družbo Umicore izpolnjuje navedene pogoje.

⁽⁴⁷⁾ Glej zlasti sodbe Sodišča z dne 15. marca 1994 v zadevi Banco Exterior de España, C-387/92, Recueil, str. I-877, točka 13; z dne 8. novembra 2001 v zadevi Adria Wien Pipeline GmbH, C-143/99, Recueil, str. I-8365, točka 38; z dne 22. novembra 2001 v zadevi Ferring, C-53/00, Recueil, str. I-9067, točka 15; z dne 3. marca 2005 v zadevi Heiser, C-172/03, ZODl, str. I-1627, točka 36; z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Forum 187 ASBL, C-182/03 in C-217/03, Recueil, str. I-6887, točka 86.

VIII.2 Obstoj prednosti

(157) Najprej je treba preveriti, ali ukrep prejemniku daje prednost, s katero se zmanjšujejo bremena, ki jih mora podjetje običajno nositi ⁽⁴⁸⁾. V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, ali je bila sporna poravnava sklenjena nezakonito ali na podlagi nesorazmernih ugodnosti davčne uprave.

VIII.2.1 Pravilnost postopka

(158) Komisija je v odločitvi o sprožitvi postopka menila, da bi postopek davčnih organov lahko odstopal od običajnega poteka postopka za določitev in likvidacijo dolga DDV, ker v sporazumu ni navedena pravna podlaga in bi morala uprava davčnemu zavezancu poslati prisilni ukrep s 50-odstotnim povišanjem globe, ker nima njegove privolitve.

(159) Kot je navedeno v uvodni izjavi 39, je pošiljanje obvestil za poravnavo običajna praksa belgijskih davčnih organov na področju DDV za zagotavljanje spoštovanja temeljnih načel, kot je pravica do obrambe. Zato je treba obvestili za poravnavo, ki ju je Posebni davčni inšpektorat poslal družbi Umicore, šteti za predhodni obvestili davčnih organov, ne za obdavčljivi dogodek, na podlagi katerega nastane obveznost obračuna DDV.

(160) Poleg tega je možnost sklepanja sporazumov o poravnavi z davčnimi zavezanci izrecno predvidena v belgijskem zakoniku o DDV in jo je treba šteti za običajno prakso belgijskih davčnih organov. Vendar morajo ti spoštovati načelo, da take poravnave ne smejo vključevati ne oprostitve ne znižanja dolgovanega davka. Torej se take poravnave načeloma sklenejo, ko se davčni organi želijo izogniti sporu z davčnim zavezancem o dejstvih, ki niso jasno dokazana.

(161) Poleg tega je treba ugotoviti, da davčnim organom ni treba poslati prisilnega ukrepa, kadar uprava ni mogla dobiti privoljenja zavezanca glede obdavčitve, predlagane v obvestilu o poravnavi. Nasprotno, kadar obstajajo

dvomi o zadevnih dejstvih, lahko pristojni organi vedno poskusijo skleniti dogovor z davčnim zavezancem.

(162) Nazadnje, iz analize pravnih besedil izhaja tudi, da ni v nobeni določbi določeno, da morajo belgijski davčni organi v zadevnih sporazumih izrecno navesti pravno podlago.

(163) Komisija mora torej na podlagi zakonodajnega okvira, opisanega v tem sklepu, ugotoviti, da je postopek, po katerem so davčni organi obravnavali družbo Umicore, potekal v skladu z veljavnimi pravili in praksami ter ni odstopal od običajnega poteka postopka.

(164) Nato je treba preučiti zadevni poravnavi in pri tem upoštevati navedene uvodne ugotovitve, da se ugotovi morebitni obstoj prednosti. Naslednje sklepanje temelji na analizi dveh ločenih obdobj: prvo sta leti 1995 in 1996, na kateri se nanaša poravnava z davčnimi organi, drugo pa leti 1997 in 1998, za kateri je bila obdavčitev popolnoma opuščena.

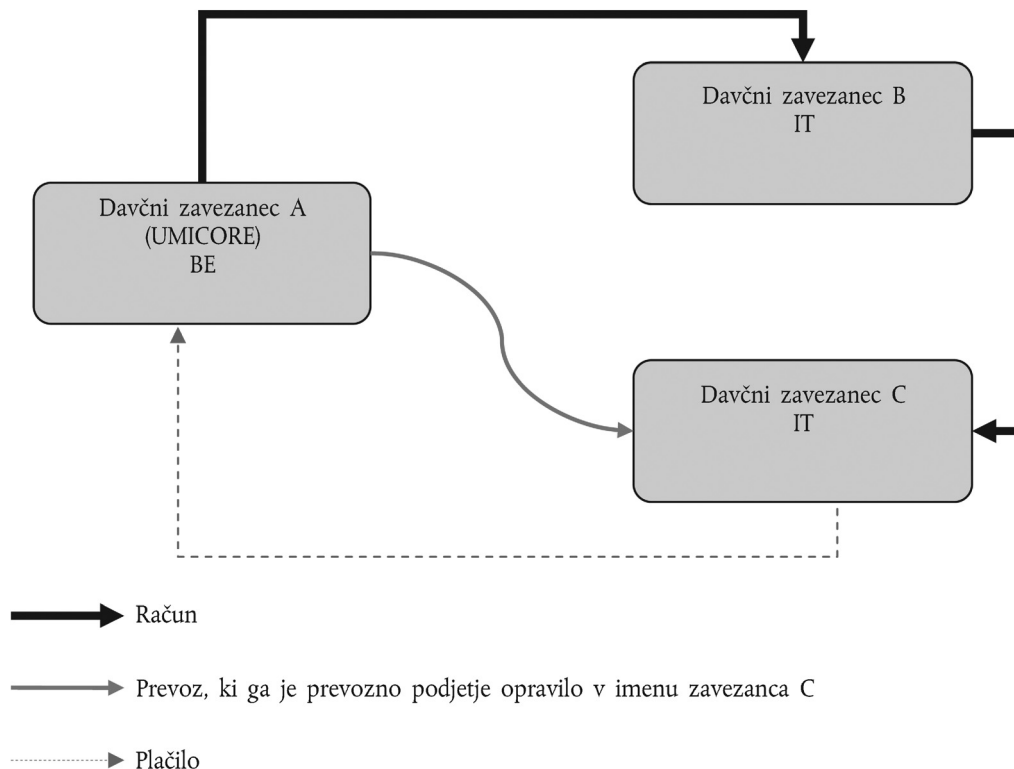
VIII.2.2 Leti 1995–1996

(165) Za obdobje 1995–1996 je treba preučiti tri vrste različnih transakcij, ki so predmet predloga za poravnavo, poslanega družbi Umicore 30. novembra 1998, da se ugotovi morebitni obstoj prednosti. Ta analiza poskuša za vsako vrsto transakcij določiti najnižje zneske DDV, glob in zamudnih obresti, ki bi jih davčni organi morali obračunati na podlagi razumne razlage dejstev brez čezmernih ugodnosti in nepravilne uporabe pravil o DDV.

1. Dobave blaga strankam s sedežem v Italiji

(166) V tem prvem primeru gre za dobave čistega srebra po klavzuli franko tovarna, ki so bile opravljene med februarjem 1995 in februarjem 1996, po naslednji shemi:

⁽⁴⁸⁾ Glej točko 9 zgoraj v opombi 46 navedenega obvestila iz leta 1998.

(167) Družba Umicore je račun za blago izstavila družbi B ⁽⁴⁹⁾ s sedežem in identifikacijsko številko za DDV v Italiji. Ta je račun za blago znova izstavila stranki C, zavezanki za plačilo DDV s sedežem v Italiji. Prevoz blaga s kraja proizvodnje v Belgiji neposredno v Italijo je bil opravljen po naročilu zavezanca C. Večino računov, ki jih je družba Umicore izstavila stranki B, je plačal zavezanec C.

(168) Računi, ki jih je družba Umicore naslovila na stranko B, so bili izstavljeni ob sklicevanju na oprostitev iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV. Pregled predračunov, pridobljenih v upravnem sodelovanju z italijanskimi davčnimi organi, kaže, da je bil prejemnik blaga zavezanec C.

(169) Posebni davčni inšpektorat je v zahtevku za poravnavo z dne 30. novembra 1998 sprva menil, da ni bilo izpolnjeno merilo oprostitve za dobave blaga znotraj Skupnosti, ki se nanaša na prevoz, ker je bil prevoz opravljen v imenu naslednje stranke (in ne v imenu prodajalca ali pridobitelja, kot določa člen 39a belgijskega zakonika o DDV). Na podlagi tega je uprava sklepala, da je šlo pri transakciji med družbo Umicore in stranko B za dobavo blaga brez prevoza ter da zato ne more biti upravičena do oprostitve iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV.

(170) Vendar se zdi, da informacije, ki sta jih Komisiji predložili družba Umicore in Belgija, dokazujejo, da lahko belgijski davčni organi razumno dvomijo o resničnosti transakcije med družbo Umicore in družbo B. Ugotovljeno je namreč bilo, da:

- so informacije, ki so jih predložili italijanski davčni organi, kazale, da je družbo B mogoče šteti za neplačujoči gospodarski subjekt („missing trader“), katerega vloga je omejena na izdajanje računov z obračunanim DDV in ki nato izgine, ne da bi poravnal davčne obveznosti, med katerimi je plačilo DDV italijanskemu davčnemu organu,

- je bilo iz informacij, ki so jih predložili isti italijanski davčni organi, razvidno tudi, da edini poslovodja družbe B ni bil evidentiran v policijskih evidencah,

- zahtevka za predložitev podatkov, ki so ju belgijski davčni organi poslali italijanskim davčnim organom 26. avgusta 1998 in 1. aprila 1999, kažeta, da je belgijska davčna uprava resno dvomila tudi o tem, da je družba B pred sklenitvijo sporazuma v resnici obstajala,

- da je bil prevoz blaga v Italijo opravljen v imenu zavezanca C,

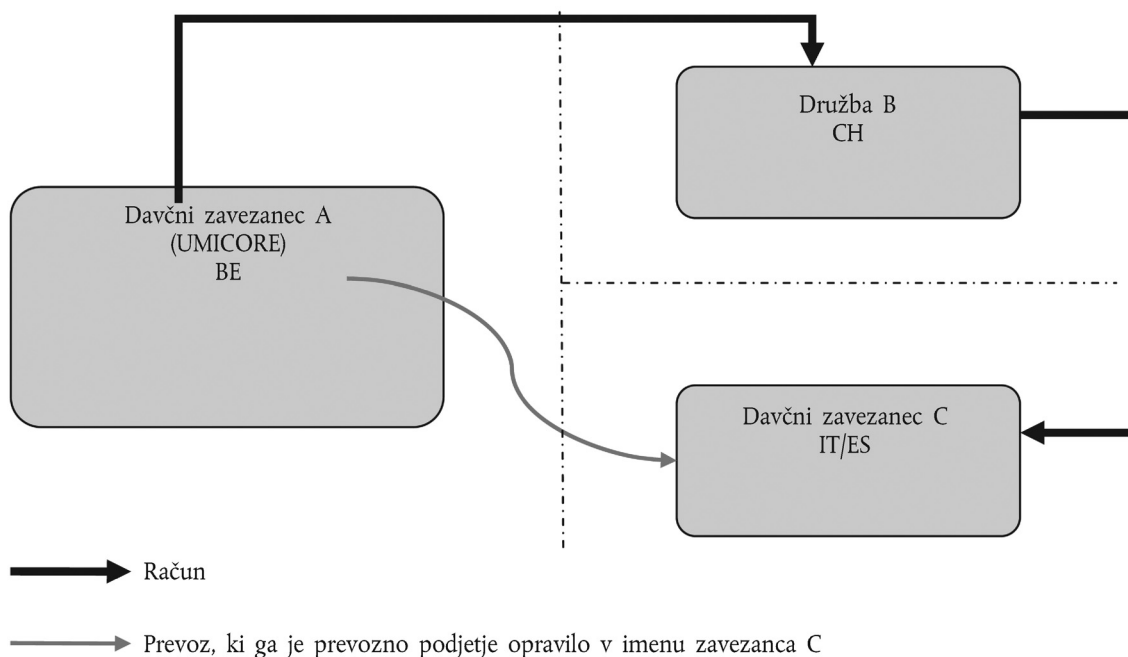
⁽⁴⁹⁾ B se v resnici nanaša na različni italijanski družbi.

- je bilo blago s kraja proizvodnje v Belgiji prepeljano neposredno v skladišče v Italiji, tam pa je bilo predano družbi C,
 - je večino računov, ki jih je družba Umicore izstavila družbi B, plačala družba C,
 - iz izjav odgovornih oseb družbe Umicore, ki so povzete v zapisniku, katerega odlomek je naveden v zahtevku za poravnavo, poleg tega izhaja, da družba Umicore in družba B nista sklenili okvirne pogodbe,
 - italijanski davčni organi nasprotno niso nikdar dvomili o resničnosti obstoja družbe C, saj so imeli med inšpekcijskim pregledom neomejen dostop do njenih računovodskih evidenc.
- (171) Vsaka posamezna ugotovitev verjetno ne zadošča kot dokaz, da je bila prodaja med družbo Umicore in družbo B fiktivna. Vendar lahko iz vseh teh ugotovitev skupaj izhaja zanesljiv dvom o resničnosti prodaje med družbo Umicore in družbo B. Belgijski davčni organi, ki so bili o dvomljivem obstoju dejavnosti subjekta B obveščeni pred sklenitvijo poravnave z družbo Umicore 21. decembra 2000, so torej imeli široko diskrecijsko pravico pri ugotavljanju resničnosti transakcij in njihovi morebitni drugačni opredelitvi.
- (172) V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora davek v skladu z ustaljeno sodno prakso belgijskega kasacijskega sodišča temeljiti na dejstvih⁽⁵⁰⁾. Načeloma mora torej belgijska davčna uprava določiti osnovo za obdavčitev ne na podlagi navideznih transakcij, ki jih navaja davčni zavezanec, da bi upravičil morebitno oprostitev, ampak na podlagi resničnih transakcij, kot izhajajo iz resničnega namena strank.
- (173) Če iz informacij, ki so jih imeli belgijski davčni organi, izhaja, da je prodaja med A in B fiktivna ter da je bila resnična prodaja (s prenosom pravice do razpolaganja z blagom) dejansko izvedena med A in C, imajo ti organi torej pravico dobavo blaga med A in B opredeliti kot dobavo blaga med A in C ter za to novo opredeljeno transakcijo uporabiti pravila o DDV.
- (174) Okoliščina, da se je goljufija zgodila v Italiji, tako da se je vključil neplačujoči gospodarski subjekt, ne more ovreči pravice do oprostitve, do katere je lahko upravičena družba Umicore, saj belgijska uprava ni dvomila o njenem ravnanju v dobri veri.
- (175) Iz navedenega torej izhaja, da so belgijski davčni organi zadevne transakcije lahko zakonito opredelili kot dobave blaga znotraj Skupnosti med družbo Umicore in družbo C, ne da bi taka nova opredelitev pomenila nesorazmerne ugodnosti uprave ali nepravilno uporabo pravil o DDV. Poleg tega so smeli odobriti oprostitev plačila DDV za novo opredeljene transakcije, saj so bili izpolnjeni vsi pogoji za oprostitev (vključno s prevozom, ki ga opravi pridobitelj ali kdo v njegovem imenu).
- (176) Zato je treba preučiti (i) ali so belgijski davčni organi imeli pravico naložiti globo na podlagi člena 70(2) belgijskega zakonika o DDV zaradi nepravilnih navedb na računih, in če je odgovor pritrdilen, (ii) kakšen bi moral biti znesek te globe ter (iii) ali je davčna uprava nesorazmerno popustila družbi Umicore ali nepravilno uporabila zakon.
- (177) Najprej je treba opozoriti, da je za nepravilnosti v obveznih navedbah na računu za dobavo blaga znotraj Skupnosti v kraljevem odloku št. 41 določena globa v višini 100 % davka, ki ga je treba plačati na zadevne transakcije. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 45 in 46, pa za naložitev upravne globe velja načelo sorazmernosti, upravi na podlagi člena 9 regentovega odloka z dne 18. marca 1831 tako ni treba upoštevati lestvice glob iz kraljevega odloka št. 41.
- (178) V zadevnem primeru ni izključeno, da bi bila globa v višini 100 % nesorazmerna glede na to, da uprava ni ovrgla tega, da je zavezanec ravnal v dobri veri. Prav tako ni izključeno, da belgijska davčna uprava v sporu z družbo Umicore ne bi poskušala čim bolj povečati svojih prihodkov, tako kot upnik poskuša čim bolj izterjati dolg. V zvezi s tem je treba opozoriti, da taka praksa ne more spadati na področje člena 107 Pogodbe, kolikor ne povzroči, da bi uprava dajala nesorazmerne ali nezakonite ugodnosti.
- (179) Ob upoštevanju diskrecijske pravice, ki jo ima v teh okoliščinah uprava, je mogoče razumno meniti, da bi morala uprava v sporazumu o poravnavi določiti globo v višini od 10 % do 50 %. Po eni strani se za kršitve iz člena 70(1) belgijskega zakonika o DDV 10-odstotna stopnja lahko šteje za sprejemljivo glede na 10-odstotno stopnjo iz preglednice G v prilogi h kraljevemu odloku št. 41 in glede na 10 %, navedenih v zahtevku za poravnavo z dne 30. novembra 1998. Po drugi strani je 50-odstotno stopnjo mogoče šteti za najvišjo mogočo stopnjo ob upoštevanju načela subsidiarnosti in okoliščin sporazumov o poravnavi. Poleg tega se zdi, da uporabo

⁽⁵⁰⁾ V zvezi s to temo glej oddelek II.2.

50-odstotne stopnje podpira novejša sodna praksa belgijskega kasacijskega sodišča ⁽⁵¹⁾. Ob upoštevanju, da se ta sodba nanaša na kazensko zadevo, je mogoče meniti, da je v obravnavani zadevi, v kateri je dokazano, da družba Umicore ni imela goljufivih namenov, zgornji prag 50-odstotna stopnja.

- (180) Torej lahko sklepamo, da bi glede na okoliščine obravnavane zadeve globa lahko znašala od 33 238 698 BEF (10 % x 332 386 976) do 166 193 488 BEF (50 % x 332 386 976).

- (183) Družba Umicore je od februarja 1996 do oktobra 1996 račune za blago izstavljala družbi B ⁽⁵³⁾ s sedežem v Švici, ki ni imela identifikacijske številke za DDV v nobeni državi članici. Nato je švicarska družba račun za blago znova izstavila stranki C, zavezanki za plačilo DDV s sedežem v Italiji. Blago je bilo s kraja proizvodnje v Belgiji prepeljano neposredno v Italijo. Na podlagi dokumentov, ki jih je predložila Belgija, se zdi, da je prevoz naročila družba C. Poleg tega se zdi, da je blago v nekaterih primerih družba C plačala neposredno družbi Umicore, v preostalih pa je blago plačala družba B.

- (181) Ker bi selektivna prednost lahko izhajala le iz nesorazmerne ugodnosti davčne uprave, je treba za ugotavljanje morebitne prednosti upoštevati samo najnižji znesek, to je 33 238 698 BEF. Tak znesek se načeloma lahko odbije od davčne osnove za davek od dobička pravnih oseb ⁽⁵²⁾.

2. Dobave blaga strankam s sedežem v Švici

- (182) V drugi vrsti primerov je značilno zaporedje spornih transakcij s švicarskimi strankami naslednje:

Treba je opozoriti, da se C v resnici nanaša na družbe, za katere italijanski in španski davčni organi menijo, da so fiktivne ⁽⁵⁴⁾.

- (184) Računi, ki jih je družba Umicore izstavila švicarski družbi B med februarjem 1996 in oktobrom 1996, se nanašajo na prodaje čistega srebra po klavzuli „franko tovarna Hoboken“ in vsebujejo navedbo „Izvoz – Oproščeno plačila DDV na podlagi člena 39 zakonika“.
- (185) Čeprav je zadevne dobave opravila družba Umicore, tako da so bile ob sklicevanju na člen 39 belgijskega zakonika o DDV oproščene plačila DDV, naj bi informacije, ki jih je Posebni davčni inšpektorat pridobil od davčne zavezanke ter belgijske carinske in trošarinske uprave, dokazovale, da je bilo blago prepeljano v Italijo, ne da bi bilo izvoženo.

⁽⁵¹⁾ Kasacija, zgoraj navedene sodbe z dne 12. septembra 2009. Sodišče je potrdilo, da je 200-odstotna globa nesorazmerna glede na okoliščine zadeve in da je *Cour d'appel* (prizivno sodišče) utemeljeno znižalo znesek globe na 50 %.

⁽⁵³⁾ B se v resnici nanaša na dve družbi s sedežem v Švici.

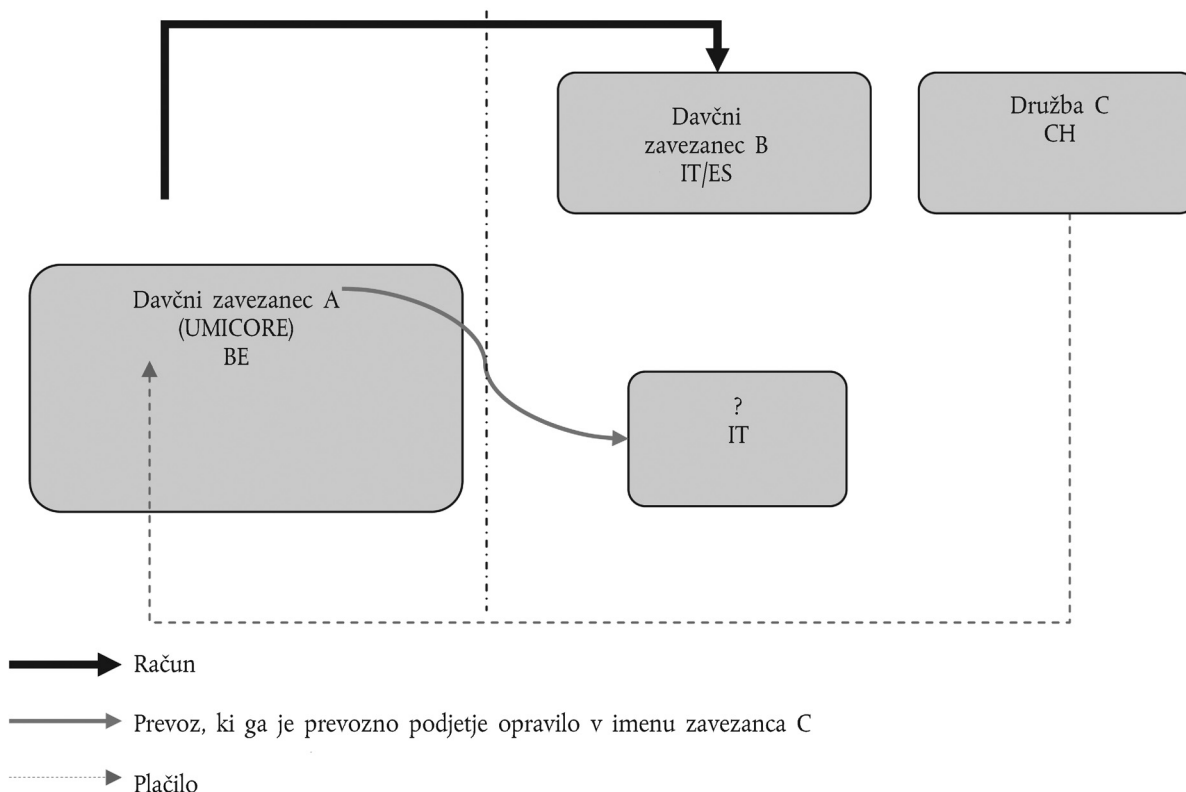
⁽⁵²⁾ Glej v zvezi s to temo oddelek II.2.

⁽⁵⁴⁾ C se v resnici nanaša na isti družbi kot B v tretjem primeru, opisanem v naslednji uvodni izjavi.

- (186) Ker ni bilo izvoza in s tem pravice do oprostitve na podlagi člena 39 belgijskega zakonika o DDV, se znova postavlja vprašanje, ali bi belgijski davčni organi lahko sklepali, da so bile transakcije med družbo Umicore in švicarsko družbo fiktivne, da so resnične transakcije potekale med družbo Umicore in družbo C ter da bi slednje lahko bile upravičene do oprostitve iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV.
- (187) Posebni davčni inšpektorat je v zahtevku za poravnavo z dne 30. novembra 1998 menil, da merila za oprostitve na podlagi člena 39 belgijskega zakonika o DDV (izvoz) niso bila izpolnjena, ker ni bilo mogoče dobiti dokumentov, ki bi dokazovali resničnost izvoza, zlasti izvoznih deklaracij.
- (188) Na tej podlagi je uprava torej ugotovila, da transakcije med družbo Umicore in švicarskimi družbami ne morejo biti oproščene na podlagi člena 39 belgijskega zakonika o DDV in štejejo za transakcije, opravljene v Belgiji, v skladu s členom 15(7) tega zakonika ter je zanje torej treba plačati belgijski DDV v skladu s členom 2 tega zakonika. Torej je ugotovila, da mora družba Umicore plačati DDV v višini 312 608 393 BEF⁽⁵⁵⁾ (7 749 359 EUR) in globo v višini 10 % tega zneska.
- (189) Družba Umicore v dopolnilnem odgovoru z dne 30. marca 2000 na zahtevku za poravnavo trdi, da „je zdaj dokazano, da ima vzpostavljeni mehanizem fiktivni značaj, za katerega komercialna služba Umicore ni mogla vedeti. Uvoza v Švico nikdar ni bilo, in zato je pomembno poudariti, da v teh in drugih zadevah resničnost dobave v Italijo nikdar ni zbujala dvoma.“
- (190) Poleg tega je očitno, da je na predračunih, ki jih je družba Umicore poslala svojim švicarskim strankam, izrecno navedeno ime italijanskega davčnega zavezanca, ki je prejemnik blaga, in da njegovo identiteto potrjujejo tovarni listi prevoznika.
- (191) Nova opredelitev zadevnih transakcij kot dobave blaga znotraj Skupnosti med družbo Umicore in subjektom C ni mogoča iz naslednjih razlogov:
- ko je bil sklenjen sporazum, je bila belgijska uprava že obveščena, da se C v resnici nanaša na subjekte, ki so jih italijanski in španski davčni organi šteli za fiktivne družbe,
 - o resničnosti obstoja švicarskih družb niso dvomili niti belgijski in italijanski davčni organi niti družba Umicore,
 - družba Umicore je morala vedeti, da ni upravičena do uporabe oprostitve iz člena 39 ZDDV (oprostitvev plačila DDV za izvoz), če se blago ne izvozi.
- (192) Iz tega izhaja, da zadevne transakcije niso mogle biti upravičene do oprostitve plačila DDV na podlagi člena 39 belgijskega zakonika o DDV (ker ni izvoza) niti do oprostitve plačila DDV na podlagi člena 39a tega zakonika. V tem primeru je treba zadevne transakcije šteti za dobave blaga brez prevoza, ki niso upravičene do oprostitve plačila DDV. Iz uporabe člena 15(2) in (7) belgijskega zakonika o DDV ter člena 2 tega zakonika torej izhaja, da mora družba Umicore plačati DDV v višini 312 608 393 BEF (7 749 359 EUR). Poleg tega je treba na podlagi člena 70(1) belgijskega zakonika o DDV in člena 1(1) kraljevega odloka št. 41 temu znesku prišteti še 10-odstotno globo, tj. 31 260 839 BEF. Komisija na podlagi nobenega dokumenta v spisu ne more meniti, da bi ta 10-odstotna stopnja povzročila težave pri uporabi načela sorazmernosti⁽⁵⁶⁾.
- (193) V skladu z veljavnimi davčnimi pravili je treba dodatni znesek DDV, ki ga mora zavezanec plačati in ga ni obračunal stranki, šteti za izdatek, ki se lahko odbije od davčne osnove za davek od dobička pravnih oseb. Tudi znesek upravne globe se lahko odbije od davka od dobička pravnih oseb.
3. Dobave blaga strankam s sedežem v Italiji in Španiji
- (194) Od oktobra 1996 do decembra 1996 je bilo zaporedje spornih transakcij s temi strankami naslednje:

⁽⁵⁵⁾ 1 488 611 396 BEF × 21 % = 312 608 393 BEF.

⁽⁵⁶⁾ Ob uporabi člena 70(1) je 10-odstotna stopnja najnižja stopnja, ki jo uporabljajo davčni organi.

(195) Družba Umicore je račune za blago izstavila družbam B s sedežem v Italiji ali Španiji, kjer so imele identifikacijsko številko za DDV. Zadevni računi so se nanašali na prodaje čistega srebra po klavzuli franko tovarna in so bili izstavljeni ob sklicevanju bodisi na oprostitve iz člena 39 belgijskega zakonika o DDV (izvoz) bodisi na oprostitve iz člena 39a tega zakonika (dobave blaga znotraj Skupnosti). Blago je bilo s kraja proizvodnje v Belgiji prepeljano neposredno v Italijo. V večini primerov je račune plačala švicarska družba C⁽⁵⁷⁾, ki je očitno tudi resnični naročnik prevoza⁽⁵⁸⁾.

Ker ni bilo nikakršnega izvoza z ozemlja Unije, je belgijska uprava v zahtevku pojasnila, da oprostitev iz člena 39 belgijskega zakonika o DDV ni mogoče uporabiti in da je treba zadevne prodaje opredeliti kot dobave blaga, za katere je treba plačati belgijski DDV v skladu s členom 15(2) in (7) tega zakonika ter členom 2 tega zakonika. Uprava je torej ugotovila, da mora družba Umicore plačati DDV v višini 63 216 555 BEF⁽⁵⁹⁾ (1 567 097,46 EUR) in upravno globo v višini 10 % tega zneska.

(196) Informacije, ki so jih italijanski in španski davčni organi predložili belgijski upravi pred sklenitvijo sporazuma o poravnavi, naj bi nazadnje dokazovale, da so bile družbe B fiktivne.

(198) Družba Umicore je v izmenjavi dopisov s Posebnim davčnim inšpektoratom navedla, da so družbe B pooblastile švicarske družbe za organizacijo prevoza blaga in so poleg tega delovale kot njihov finančni agent.

(197) Belgijska davčna uprava je v zahtevku za poravnavo z dne 30. novembra 1998 menila, da na prodajnih fakturah pridobitelji niso bili pravilno navedeni in da so bile švicarske družbe C resnični pridobitelji blaga.

(199) V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v spisu ni elementov, ki bi dokazovali, da so švicarske družbe delovale kot pooblaščenice za prevoz v imenu italijanskih in španskih družb. Vsi dokumenti, predloženi Komisiji, nasprotno dokazujejo, da je bil prevoz blaga opravljen v imenu švicarskih družb ter da so te prejemnice in dejanske lastnice zadevnega blaga.

⁽⁵⁷⁾ C se v resnici nanaša na isti švicarski družbi, ki sta sodelovali v drugem primeru.

⁽⁵⁸⁾ Na predračunih, ki jih je izdala družba Umicore, je v opisu blaga pri „lastnici“ navedeno ime družbe C. Prevozne listine so prvotno naslovljene na švicarsko družbo C in na splošno navajajo, da je blago namenjeno v Italijo za račun švicarske družbe C.

⁽⁵⁹⁾ 21 % obračunanih zneskov: $(29\,595\,944 + 34\,744\,972 + 32\,355\,113 + 73\,803\,950 + 130\,531\,237) \times 21\% = 63\,216\,555$ BEF.

- (200) Zato Komisija meni, da so belgijski davčni organi v zahtevku za poravnavo sporne transakcije upravičeno na novo opredelili kot dobave blaga švicarskim družbam. Zato je za take dobave treba plačati belgijski DDV v skladu s členom 15(2) in (7) belgijskega zakonika o DDV ter členom 2 tega zakonika brez možnosti oprostitve na podlagi člena 39 ali 39a tega zakonika.
- (201) Tudi če bi davčni organi lahko zakonito priznali resničnost transakcij z italijanskimi in španskimi družbami, bi bilo treba oprostitev na podlagi člena 39a belgijskega zakonika o DDV zavrniti, ker ni bilo prevoza, ki ga je opravil prodajalec (Umicore) ali pridobitelj (B) ali kdo v njunem imenu.
- (202) Zato je treba ugotoviti, da je bila družba Umicore dolžna plačati DDV v znesku 63 216 555 BEF (1 567 097,46 EUR) in upravno globo v višini 6 321 655 BEF (10 % dolgovanega DDV) v skladu s členom 70(1) belgijskega zakonika o DDV in členom 1(1) kraljevega odloka št. 41.
- (203) Znesek 63 216 555 BEF in znesek upravne globe je načeloma mogoče odbiti od davka od dobička pravnih oseb.
4. Upoštevanje neodbitnega zneska poravnave
- (204) Praksa, v skladu s katero se upravna globa, ki se načeloma lahko odbije od (davčne osnove) davka od dobička pravnih oseb, šteje za neodbitno, zaradi upoštevanja te možnosti neodbitnega zneska pa se nato zniža znesek globe (izravnava ali „netting“), ni v skladu s predpisi in upravno prakso na tem področju⁽⁶⁰⁾. Zato je treba upoštevati prednosti in slabosti te prakse v primerjavi s položajem, v katerem uprava ne bi izvedla take izravnave.
- (205) Enako sklepanje je mogoče uporabiti za zneske DDV, ki se načeloma lahko odbijejo od davka od dobička pravnih oseb in za katere bi se uporabila enaka izravnava.
- (206) Med zneski, opredeljenimi v prejšnjih uvodnih izjavah, je za odbitne treba šteti naslednje zneske:
- 33 238 698 + 312 608 393 + 31 260 839 + 63 216 555 + 6 321 655 = 446 646 140 BEF
- (207) Negativni učinek za družbo Umicore, ki ne more odbiti teh zneskov, je načeloma mogoče oceniti v višini:
- $$446 646 140 \times 40,17 \%^{(61)} = 179 417 754 \text{ BEF}$$
- (208) Glede na to, da je družba Umicore izkazala davčno izgubo za obdavčljive dohodke za leto 2000, pa je imela možnost, da so zadevni zneski v resnici neodbitni, negativni učinek v naslednjem davčnem obdobju (dohodki 2001), v katero je družba Umicore dejansko prenesla celotno prenosljivo davčno izgubo. Zato je mehanizem izravnave, kakršnega je uporabila belgijska uprava, povzročil odlog plačila davka ali globe v naslednje davčno obdobje.
- (209) Ker se belgijski davek od dobička pravnih oseb načeloma pobira tako, da davčni zavezanec med davčnim letom plačuje akontacije tega davka, da se preprečijo pribitki davkov,⁽⁶²⁾ je poleg tega mogoče razumno meniti, da bi morala družba Umicore brez izravnave zadevne zneske plačati sredi leta 2001, kar v praksi pomeni, da se je družbi Umicore plačilo zneska 179 417 754 BEF odložilo za šest mesecev.
- (210) Pozitivni učinek neodbitnega zneska za družbo Umicore je torej mogoče oceniti v višini:
- $$179 417 754 \text{ BEF} \times 0,8 \%^{(63)} \times 6 \text{ mesecev} = 8 612 052 \text{ BEF}$$
5. Zamudne obresti
- (211) Zamudne obresti, ki jih je načeloma treba plačati na zgoraj izračunane zneske DDV, je treba izračunati po 0,8-odstotni mesečni obrestni meri od 21. januarja 1997⁽⁶⁴⁾ do dejanskega plačila konec decembra 2000:
- $$37,6 \%^{(65)} \times (312 608 393 + 63 216 555) = 141 310 180 \text{ BEF}$$
6. Pregled dolgovanih zneskov za obdobje 1995–1996
- (212) Najnižji zneski, ki jih družba Umicore dolguje za obdobje 1995–1996, so povzeti v spodnji preglednici:

(v BEF)

OPIS	DOLGOVANI ZNESKI
1. Prva vrsta transakcij	
Upravna globa	33 238 698
2. Druga vrsta transakcij	

⁽⁶⁰⁾ Glej oddelek II.2.⁽⁶¹⁾ Stopnja davka od dobička pravnih oseb, ki je veljala ob sklenitvi sporazuma.⁽⁶²⁾ Glej člen 218 okrožnice št. 92 o vračilu DDV v povezavi s členi od 157 do 168 okrožnice št. 92 o vračilu DDV.⁽⁶³⁾ Stopnja, ki jo belgijska davčna uprava uporablja za izračun zamudnih obresti.⁽⁶⁴⁾ Datum, določen v zahtevku za poravnavo, na podlagi običajne prakse davčne uprave.⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ mesecev}) + 11 \text{ mesecev} = 47 \text{ mesecev} \times 0,8 \% = 37,6 \%$.

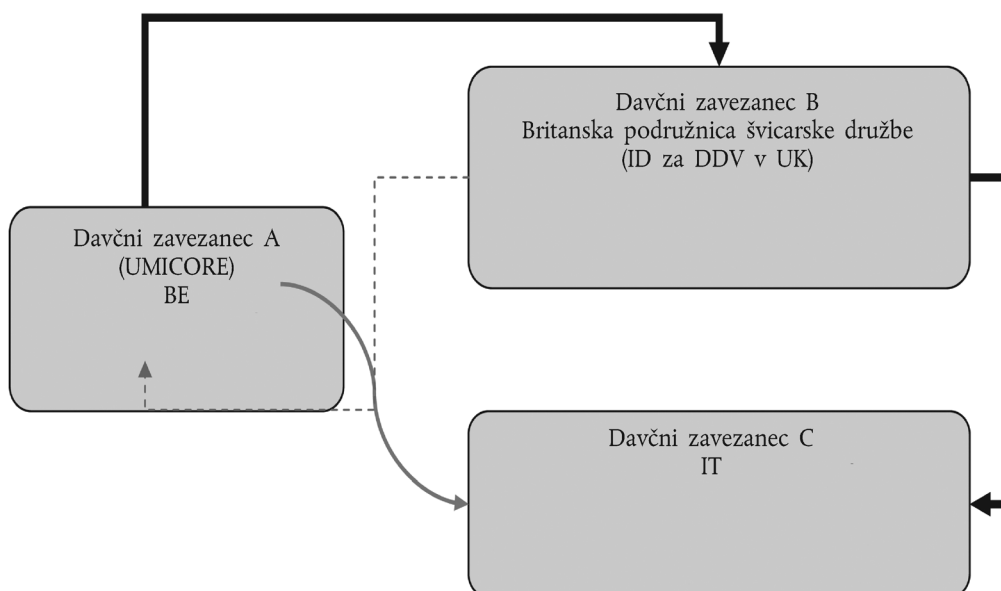
(v BEF)

OPIS	DOLGOVANI ZNESKI
Dolgovani DDV	312 608 393
Upravna globa (10 %)	31 260 839
3. Tretja vrsta transakcij	
Dolgovani DDV	63 216 555
Upravna globa (10 %)	6 321 655
Vmesna vsota	446 646 140 BEF
4. Zamudne obresti	141 310 180
Načeloma dolgovana vsota (DDV + obresti)	587 956 320 BEF
5. Učinek neodbitnosti:	
– negativni učinek neodbitnega zneska	– 179 417 754
+ pozitivni učinek odloženega plačila	8 612 052
Skupaj	417 150 618 BEF

(213) Na podlagi zgornjega izračuna je treba meniti, da je najnižji znesek, ki ga je družba Umicore morala plačati za leti 1995 in 1996 v okviru sporazuma o poravnavi, sklenjenega z davčno upravo, 587 956 320 BEF (14 575 056,46 EUR). Vendar je treba pred primerjavo tega zneska z zneskom iz sporazuma upoštevati učinek neodbitnega zneska, tako da je ugotovljeni znesek 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).

VIII.2.3 Leti 1997–1998

(214) V zvezi z obdobjem 1997–1998 so sporne transakcije iz zahtevka za poravnavo z dne 30. aprila 1999 potekale po naslednji shemi:

- Račun
- Prevoz, ki ga je opravilo prevozno podjetje
- Plačilo

- (215) Po tem scenariju je stranka družbe Umicore podružnica B s sedežem v Združenem kraljestvu švicarske družbe, ki ima identifikacijsko številko za DDV v Združenem kraljestvu. Naslednja stranka je davčni zavezanec C s sedežem v Italiji. Blago je bilo s kraja proizvodnje v Belgiji prepeljano neposredno v Italijo. Prodajne fakture, ki jih je izdala družba Umicore, je plačal davčni zavezanec B.
- (216) Davčna uprava je v zahtevku za poravnavo z dne 30. aprila 1999 menila, da davčni zavezanec B nima pravice zahtevati oprostitev plačila DDV iz člena 39a belgijskega zakonika o DDV, ker nima identifikacijske številke za DDV v Italiji. Tudi če bi dopustili, da davčni zavezanec B opravlja resnično gospodarsko dejavnost, ki mu daje status zavezanca za plačilo DDV, je treba po mnenju davčne uprave zadevne prodaje šteti za tristranske transakcije znotraj Skupnosti. V takem primeru je treba prvo prodajo med družbo Umicore in davčnim zavezancem B šteti za nacionalno prodajo brez prevoza, za katero je treba plačati belgijski DDV, brez možnosti oprostitve, saj bi bil prevoz opravljen v imenu italijanskih strank.
- (217) Predhodno je treba opozoriti, prvič, da so inšpektorji Posebnega davčnega inšpektorata drugače kot za obdobje 1995–1996 naknadno sami ocenili, da za zavrnitev oprostitve ni dovolj elementov. To je jasno razvidno iz notranjih dopisov, ki so jih inšpektorji poslali svojemu direktorju pred sklenitvijo sporazuma in po njej.
- (218) Drugič, iz dokumentov, ki jih je Belgija predložila Komisiji z dopisom z dne 6. avgusta 2009, izhaja, da je bil prevoz opravljen v imenu davčnega zavezanca B (in ne v imenu morebitne naslednje stranke). To potrjujejo tudi kopije dokumentov, ki jih je družba Umicore predložila Posebnemu davčnemu inšpektoratu z dopisom z dne 11. junija 1999 in ki kažejo, da je davčni zavezanec B družbi Umicore za vsako prodajo poslal telefaks s podatki o identiteti prevoznega podjetja, imenom voznika in registrsko tablico tovornjaka.
- (219) Poleg tega se zdi, da trditev belgijske uprave v zahtevku za poravnavo z dne 30. aprila 1999, da davčni zavezanec B ni imel identifikacijske številke za DDV v Italiji, ni upoštevana, ker ni nikakršne obveznosti, da mora biti zavezanec za plačilo DDV registriran v državi članici, v katero je blago odposlano. Poleg tega je treba ugotoviti, da britanska davčna uprava, ki je belgijski upravi na njeno zahtevo predložila informacije, nikakor ni izpodbijala resničnega obstoja dejavnosti davčnega zavezanca B v Združenem kraljestvu.
- (220) Nazadnje je treba ugotoviti, da belgijska davčna uprava ni izpodbijala okoliščine, da je blago zapustilo belgijsko ozemlje in bilo prepeljano v drugo državo članico.
- (221) Zdi se, da so te ugotovitve zadosten dokaz, da Posebni davčni inšpektorat ni imel elementov, na podlagi katerih bi lahko zavrnil oprostitev plačila DDV, ki jo je uporabila družba Umicore. Zato je treba ugotoviti, da družbi Umicore ni bilo treba doplačati DDV, globe ali obresti za obdobje 1997–1998.
- VIII.2.4 Ugotovitev o obstoju gospodarske prednosti
- (222) Na podlagi zgornje ocene je treba šteti, da je najnižji znesek, ki ga je družba Umicore morala plačati za leta od 1995 do 1998 v okviru sporazuma o poravnavi, sklenjenega z davčno upravo, 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).
- (223) Ker je ta znesek nižji od zneska, ki ga je družba Umicore plačala na podlagi sporazuma z dne 21. decembra 2000, ni mogoče ugotoviti, da so bili belgijski davčni organi nesorazmerno popustljivi. Edini vidik sporazuma, ki se razlikuje od predpisov in upravne prakse, zadeva mehanizem izravnave, s katerim se je dolgovani znesek znižal zaradi upoštevanja neodbitnosti od davka od dobička pravnih oseb. Vendar je bil v zadevni oceni gospodarski učinek te prakse ustrezno upoštevan.
- (224) Zato Komisija meni, da belgijski davčni organi s sklenitvijo sporazuma o poravnavi z dne 21. decembra 2000 družbi Umicore niso dodelili gospodarske ali finančne prednosti.

IX. UGOTOVITEV

- (225) Komisija ugotavlja, da sporazum o poravnavi, sklenjen 21. decembra 2000 med belgijskimi davčnimi organi in družbo Umicore, tej ni zagotovil prednosti in zato ni državna pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Sporazum o davčni poravnavi, sklenjen 21. decembra 2000 med belgijsko državo in družbo Umicore S.A. (prej Union Minière S.A.) v znesku 423 milijonov BEF, ni pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Belgijo.

V Bruslju, 26. maja 2010

Za Komisijo

Joaquín ALMUNIA

Podpredsednik

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 10. maja 2011

o spremembi Priloge II k Odločbi 93/52/EGS glede priznanja nekaterih regij v Italiji kot uradno prostih bruceloze (*B. melitensis*) ter spremembi prilog k Odločbi 2003/467/ES glede priznanja nekaterih regij Italije, Poljske in Združenega kraljestva kot uradno prostih goveje tuberkuloze, goveje bruceloze in enzooske goveje levkoze

(notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 3066)

(Besedilo velja za EGP)

(2011/277/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti ⁽¹⁾, in zlasti Priloge A(I)(4), Priloge A(II)(7) in Priloge D(I)(E) k Direktivi,

ob upoštevanju Direktive Sveta 91/68/EGS z dne 28. januarja 1991 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti z ovcami in kozami ⁽²⁾, ter zlasti oddelka II poglavja 1 Priloge A k Direktivi,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 91/68/EGS določa pogoje v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovanje znotraj Unije z ovcami in kozami. Določa pogoje, pod katerimi se države članice ali regije priznajo kot uradno proste bruceloze.
- (2) V Prilogi II k Odločbi Komisije 93/52/EGS z dne 21. decembra 1992 o ugotovitvi skladnosti nekaterih držav članic ali regij z zahtevami glede bruceloze (*B. melitensis*) in o priznanju statusa države članice ali regije, uradno proste te bolezni ⁽³⁾, je seznam regij v državah članicah, ki so priznane kot uradno proste bruceloze (*B. melitensis*) v skladu z Direktivo 91/68/EGS.
- (3) Italija je predložila Komisiji dokumentacijo o skladnosti dežel Emilija-Romanja in Dolina Aoste s pogoji iz Direktive 91/68/EGS, da bi se ti regiji v Italiji priznali kot uradno prosti bruceloze (*B. melitensis*).
- (4) Po pregledu dokumentacije, ki jo je predložila Italija, je treba deželi Emilija - Romanja in Dolina Aoste priznati kot uradno prosti navedene bolezni. Vnos za Italijo v Prilogi II k Odločbi 93/52/EGS je zato treba ustrezno spremeniti.
- (5) Direktiva 64/432/EGS se uporablja za trgovanje z govedom in prašiči znotraj Unije. Določa pogoje, pod katerimi se države članice ali regije držav članic lahko priznajo kot uradno proste tuberkuloze, bruceloze in enzooske goveje levkoze.
- (6) Čeprav otok Man kot posest Britanske krone z notranjo samoupravo ni del Unije, ima posebno, omejeno zvezo z Unijo. Uredba Sveta (EGS) št. 706/73 z dne 12. marca 1973 o režimu Skupnosti, ki se uporablja za Kanalske otoke in otok Man glede trgovine s kmetijskimi proizvodi ⁽⁴⁾, zato določa, da se med drugim pri uporabi pravil za zakonodajo o zdravstvenem varstvu živali Združeno kraljestvo in otok Man štejeta za posamezno državo članico.
- (7) Priloge k Odločbi Komisije 2003/467/ES z dne 23. junija 2003 o uvedbi statusa nekaterih držav članic in regij držav članic, uradno prostih tuberkuloze, bruceloze in enzooske goveje levkoze glede čred goveda ⁽⁵⁾ navajajo države članice in njihove regije, ki so priznane kot uradno proste tuberkuloze, uradno proste bruceloze in uradno proste enzooske goveje levkoze.
- (8) Italija je predložila Komisiji dokumentacijo o skladnosti s pogoji iz Direktive 64/432/EGS za podelitev pokrajinama Rieti in Viterbo v deželi Lacij statusa regije, uradno proste tuberkuloze.
- (9) Po pregledu dokumentacije, ki jo je predložila Italija, je treba pokrajini Rieti in Viterbo v deželi Lacij priznati kot regiji Italije, ki sta uradno prosti tuberkuloze.
- (10) Italija in Združeno kraljestvo sta Komisiji predložila tudi dokumentacijo o skladnosti s pogoji iz Direktive 64/432/EGS za podelitev statusa regije, uradno proste bruceloze, pokrajinam Frosinone, Latina in Viterbo v deželi Lacij v Italiji ter otoku Man v Združenem kraljestvu.

⁽¹⁾ UL L 121, 29.7.1964, str. 1977/64.

⁽²⁾ UL L 46, 19.2.1991, str. 19.

⁽³⁾ UL L 13, 21.1.1993, str. 14.

⁽⁴⁾ UL L 68, 15.3.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 74.

- (11) Po pregledu dokumentacije, ki sta jo predložila Italija in Združeno kraljestvo, je treba pokrajine Frosinone, Latina in Viterbo v deželi Lacij v Italiji ter otok Man v Združenem kraljestvu priznati kot regije Italije oziroma Združenega kraljestva, ki so uradno proste bruceloze.
- (12) Italija, Poljska in Združeno kraljestvo so v tem zaporedju predložili Komisiji dokumentacijo o skladnosti z ustreznimi pogoji iz Direktive 64/432/EGS glede pokrajine Viterbo v deželi Lacij v Italiji, 44 upravnih regij (okrožij) znotraj višjih upravnih enot (vojvodstev), in sicer Lubuškega, Kujavsko-Pomorjanskega, Mazovijskega, Podlaškega, Varminsko-Mazurskega in Velikopoljskega vojvodstva, ter otoka Man v Združenem kraljestvu, da bi se navedene regije lahko šteje za regije Italije, Poljske oziroma Združenega kraljestva, ki so uradno proste enzootske goveje levkoze.
- (13) Po pregledu dokumentacije, ki so jo predložili Italija, Poljska in Združeno kraljestvo, je treba navedene regije priznati kot regije Italije, Poljske oziroma Združenega kraljestva, ki so uradno proste enzootske goveje levkoze.
- (14) Priloge k Odločbi 2003/467/ES je treba zato ustrezno spremeniti.
- (15) Ukrepi, predvideni s tem sklepom, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Priloga II k Odločbi 93/52/EGS se spremeni v skladu s Prilogo I k temu sklepu.

Člen 2

Priloge k Odločbi 2003/467/ES se spremenijo v skladu s Prilogo II k temu sklepu.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 10. maja 2011

Za Komisijo
John DALLI
Član Komisije

PRILOGA I

V Prilogi II k Odločbi 93/52/EGS se vnos za Italijo nadomesti z naslednjim:

„V Italiji:

- dežela Abruci: pokrajina Pescara,
 - pokrajina Bolzano,
 - dežela Emilija - Romanja,
 - dežela Furlanija - Julijska krajina,
 - dežela Lacij: pokrajine Latina, Rieti, Rim, Viterbo,
 - dežela Ligurija: pokrajina Savona,
 - dežela Lombardija,
 - dežela Marke,
 - dežela Molise,
 - dežela Piemont,
 - dežela Sardinija,
 - dežela Toskana,
 - pokrajina Trento,
 - dežela Umbrija,
 - dežela Dolina Aoste,
 - dežela Benečija.“
-

PRILOGA II

Priloge I, II in III k Odločbi 2003/467/ES se spremenijo:

1. V poglavju 2 Priloge I se vnos za Italijo nadomesti z naslednjim:

„V Italiji:

- dežela Abruci: pokrajina Pescara,
- pokrajina Bolzano,
- dežela Emilija - Romanja,
- dežela Furlanija - Julijska krajina,
- dežela Lacij: pokrajini Rieti in Viterbo,
- dežela Lombardija,
- dežela Marke: pokrajina Ascoli Piceno,
- dežela Piemont: pokrajine Novara, Verbania, Vercelli,
- dežela Sardinija: pokrajine Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio, Oristano,
- dežela Toskana,
- pokrajina Trento,
- dežela Benečija.“

2. V poglavju 2 Priloge II:

(a) se vnos za Italijo nadomesti z naslednjim:

„V Italiji:

- dežela Abruci: pokrajina Pescara,
- pokrajina Bolzano,
- dežela Emilija - Romanja,
- dežela Furlanija - Julijska krajina,
- dežela Lacij: pokrajine Frosinone, Latina, Rieti, Viterbo,
- dežela Ligurija: pokrajini Imperia, Savona,
- dežela Lombardija,
- dežela Marke,
- Dežela Molise: pokrajina Campobasso,
- dežela Piemont,
- dežela Apulija: pokrajina Brindisi,
- dežela Sardinija,
- dežela Toskana,
- pokrajina Trento,
- dežela Umbrija,
- dežela Benečija.“;

(b) vnos za Združeno kraljestvo se nadomesti z naslednjim:

„V Združenem kraljestvu:

- Velika Britanija: Anglija, Škotska, Wales,
- otok Man.“

3. Poglavje 2 Priloge III se spremeni:

(a) vnos za Italijo se nadomesti z naslednjim:

„V Italiji:

- dežela Abruci: pokrajina Pescara,
- pokrajina Bolzano,
- dežela Kampanja: pokrajina Neapelj,
- dežela Emilija - Romanja,
- dežela Furlanija - Julijska krajina,
- dežela Lacij: pokrajine Frosinone, Rieti, Viterbo,
- dežela Ligurija: pokrajini Imperia, Savona,
- dežela Lombardija,
- dežela Marke,
- dežela Molise,
- dežela Piemont,
- dežela Apulija: pokrajina Brindisi,
- dežela Sardinija,
- dežela Sicilija: pokrajine Agrigento, Caltanissetta, Siracusa, Trapani,
- dežela Toskana,
- pokrajina Trento,
- dežela Umbrija,
- dežela Dolina Aoste,
- dežela Benečija.“;

(b) vnos za Poljsko se nadomesti z naslednjim:

„Na Poljskem:

- Spodnjeśljezijsko vojvodstvo

okrožja:	Bolesławiecki, Dzierżoniowski, Głogowski, Górowski, Jaworski, Jeleniogórski, Jelenia Góra, Kamiennogórski, Kłodzki, Legnicki, Legnica, Lubański, Lubiński, Lwówecki, Milicki, Oleśnicki, Oławski, Polkowicki, Strzeliński, Średzki, Świdnicki, Trzebnicki, Wałbrzyski, Wałbrzych, Wołowski, Wrocławski, Wrocław, Ząbkowicki, Zgorzelecki, Złotoryjski.
----------	--

- Lublinsko vojvodstvo

okrožja:	Bialski, Biała Podlaska, Biłgorajski, Chełmski, Chełm, Hrubieszowski, Janowski, Krasnostawski, Kraśnicki, Lubartowski, Lubelski, Lublin, Łęczyński, Łukowski, Opolski, Parczewski, Puławski, Radzyński, Rycki, Świdnicki, Tomaszowski, Włodawski, Zamojski, Zamość.
----------	---

- Lubuško vojvodstvo

okrožja:	Gorzowski, Gorzów Wielkopolski, Krośnieński-odrzański, Międzyrzeczki, Nowosolski, Słubicki, Strzelecko-drezdenecki, Sulęciński, Świebodziński, Zielona Góra, Zielonogórski, Żagański, Żarski, Wschowski.
----------	--

— Kujavsko-pomorjansko vojvodstvo

okrožja:	Aleksandrowski, Brodnicki, Bydgoski, Bydgoszcz, Chełmiński, Golubsko-dobrzyński, Grudziądzki, Inowrocławski, Lipnowski, Grudziądz, Radziejowski, Rypiński, Sępoleński, Świecki, Toruński, Toruń, Tucholski, Wąbrzeski, Włocławek, Włocławski.
----------	---

— Lodzsko vojvodstvo

okrožja:	Bełchatowski, Brzeziński, Kutnowski, Łaski, Łęczycki, Łowicki, Łódzki, Łódź, Opoczyński, Pabianicki, Pajęczański, Piotrkowski, Piotrków Trybunalski, Poddębicki, Radomszczański, Rawski, Sieradzki, Skierniewicki, Skierniewice, Tomaszowski, Wieluński, Wieruszowski, Zduńskowolski, Zgierski.
----------	---

— Małopolsko vojvodstvo

okrožja:	Brzeski, Bocheński, Chrzanowski, Dąbrowski, Gorlicki, Krakowski, Krakov, Limanowski, Miechowski, Myślenicki, Nowosądecki, Nowotarski, Nowy Sącz, Oświęcimski, Olkuski, Proszowicki, Suski Tarnowski, Tarnów, Tatrzański, Wadowicki, Wielicki.
----------	---

— Mazovijsko vojvodstvo

okrožja:	Białobrzezki, Ciechanowski, Garwoliński, Grójecki, Gostyniński, Grodziski, Kozienski, Legionowski, Lipski, Łosicki, Makowski, Miński, Mławski, Nowodworski, Ostrołęcki, Ostrołęka, Ostrowski, Otwocki, Piaseczyński, Płock, Płocki, Płoński, Pruszkowski, Przasnyski, Przysuski, Pułtowski, Radom, Radomski, Siedlce, Siedlecki, Sierpecki, Sochaczewski, Sokołowski, Szydłowiecki, Warszawa, Warszawski Zachodni, Węgrowski, Wołomiński, Wyszkowski, Zwoleński, Żuromiński, Żyrardowski.
----------	---

— Opolsko vojvodstvo

okrožja:	Brzeski, Głubczycki, Kędzierzyńsko-kozielski, Kluczborski, Krapkowicki, Namysłowski, Nyski, Oleski, Opolski, Opole, Prudnicki, Strzelecki.
----------	--

— Podkarpatsko vojvodstvo

okrožja:	Bieszczadzki, Brzozowski, Dębicki, Jarosławski, Jasielski, Kolbuszowski, Krośnieński, Krosno, Leski, Leżajski, Lubaczowski, Łańcucki, Mielecki, Niżański, Przemyski, Przemyśl, Przeworski, Ropczycko-sędziszowski, Rzeszowski, Rzeszów, Sanocki, Stalowowolski, Strzyżowski, Tarnobrzeg, Tarnobrzesci.
----------	--

— Podlaško vojvodstvo

okrožja:	Augustowski, Białostocki, Białystok, Bielski, Grajewski, Hajnowski, Kolneński, Łomżyński, Łomża, Moniecki, Sejneński, Siemiatycki, Sokólski, Suwalski, Suwałki, Wysokomazowiecki, Zambrowski.
----------	---

— Pomorjansko vojvodstvo

okrožja:	Gdansk, Gdański, Gdynia, Lęborski, Sopot, Wejherowski.
----------	--

— Šlezijsko vojvodstvo

okrožja:	Będziński, Bielski, Bielsko-Biała, Bieruńsko-Lędziński, Bytom, Chorzów, Cieszyński, Częstochowski, Čenstohova, Dąbrowa Górnicza, Gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, Kłobucki, Lubliniecki, Mikołowski, Mysłowice, Myszkowski, Piekary Śląskie, Pszczyński, Raciborski, Ruda Śląska, Rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, Tarnogórski, Tychy, Wodzisławski, Zabrze, Zawierciański, Żory, Żywiecki.
----------	---

— Svetokriško vojvodstvo

okrožja:	Buski, Jędrzejowski, Kazimierski, Kielecki, Kielce, Konecki, Opatowski, Ostrowiecki, Pińczowski, Sandomierski, Skarżyski, Starachowicki, Staszowski, Włoszczowski.
----------	--

— Varminsko-mazursko vojvodstvo

okrožja:	Elbląg, Elbląski, Elcki, Giżycki, Gołdapski, Kętrzyński, Lidzbarski, Olecki, Piski, Szczycieński, Węgorzewski.
----------	--

— Velikopoljsko vojvodstvo

okrožja:	Jarociński, Kaliski, Kalisz, Kępiński, Kolski, Koniński, Konin, Krotoszyński, Międzychodzki, Nowotomyski, Ostrowski, Ostrzeszowski, Pleszewski, Słupecki, Średzki, Śremski, Turecki, Wolsztyński, Wrzesiński.“;
----------	---

(c) doda se naslednji vnos za Združeno kraljestvo:

„V Združenem kraljestvu:

— otok Man.“

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljane akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

